563

ZÁKON

z 1. decembra 2009

o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ A VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet a rozsah pôsobnosti

(1) Tento zákon upravuje správu daní, práva a povinnosti daňových subjektov a iných osôb, ktoré im vzniknú v súvislosti so správou daní.

(2) Podľa tohto zákona sa postupuje, ak osobitné predpisy[1]) neustanovujú inak.

(3) Ak tak ustanovuje osobitný predpis,[1c]) ustanovenia tohto zákona sa primerane použijú na osobitný odvod z podnikania v regulovaných odvetviach.[1d])

(4) Ak tak ustanovuje osobitný predpis,[1e]) ustanovenia tohto zákona sa primerane použijú na odvod časti poistného.[1f])

(5) Ak tak ustanovuje osobitný predpis,[1g]) ustanovenia tohto zákona sa primerane použijú na odvod z nadmerných príjmov.[1g])

(6) Ak tak ustanovuje osobitný predpis,[1h]) ustanovenia tohto zákona sa primerane použijú na solidárny príspevok z činností v odvetviach ropy, zemného plynu, uhlia a rafinérií.[1h])

§ 2

Základné pojmy

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) správou daní postup súvisiaci so správnym zistením dane a zabezpečením úhrady dane a ďalšie činnosti podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov,[1])

b) daňou daň podľa osobitných predpisov[1]) vrátane úroku z omeškania, úroku a pokuty podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov,[2]) miestny poplatok za komunálne odpady a drobné

stavebné odpady podľa osobitného predpisu[3]) a miestny poplatok za rozvoj podľa osobitného predpisu,[3a])

c) daňovým konaním konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov,

d) daňovým preplatkom suma platby, ktorá prevyšuje splatnú daň,

e) daňovou pohľadávkou pohľadávka správcu dane na dani do lehoty splatnosti dane, ak tento zákon neustanovuje inak,

f) daňovým nedoplatkom dlžná suma dane po lehote splatnosti dane,

g) oznamovacou povinnosťou povinnosť daňového subjektu oznamovať skutočnosti alebo ich zmeny podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov,[1])

h) indexom daňovej spoľahlivosti hodnotenie daňového subjektu, ktorý je podnikateľom registrovaným na daň z príjmov, na základe kritérií, ktorými sú plnenia jeho povinností voči finančnej správe podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov,[2]) a na základe jeho ekonomických ukazovateľov.

§ 3

Základné zásady správy daní

(1) Pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

(2) Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu určeniu a vyrubeniu dane.

(3) Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

(4) Správa daní je neverejná okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje. Z úkonov pri správe daní sa nesmú zverejňovať obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové záznamy.

(5) Správca dane je povinný vykonať úkony pri správe daní aj z vlastného podnetu, ak sú splnené zákonné podmienky pre vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj vtedy, ak daňový subjekt nesplnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti.

(6) Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon, viacero právnych úkonov alebo iné skutočnosti uskutočnené bez riadneho podnikateľského dôvodu alebo iného dôvodu, ktorý odráža ekonomickú realitu, a ktorých najmenej jedným z účelov je obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, sa pri správe daní neprihliada.

(7) Daňové subjekty majú pri správe daní rovnaké práva a povinnosti.

(8) Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d) pri správe daní je úzko spolupracovať so správcom dane.

(9) Správca dane dbá na to, aby pri rozhodovaní v skutkovo zhodných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

(10) Ustanovenia odsekov 1 až 9 sa primerane vzťahujú aj na Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) a Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ak postupujú podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[1])

§ 4

Správca dane a osoby zúčastnené na správe daní

(1) Správcom dane je daňový úrad, colný úrad a obec.

(2) Osobami zúčastnenými na správe daní sú:

a) príslušník finančnej správy, zamestnanec, ktorého zamestnávateľom je finančné riaditeľstvo alebo obec, alebo starosta obce (ďalej len „zamestnanec správcu dane“),

b) druhostupňový orgán, ktorým je

1. finančné riaditeľstvo vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhoduje správca dane,

2. ministerstvo vo veciach, v ktorých rozhoduje finančné riaditeľstvo,

c) daňový subjekt, ktorým je osoba, ktorej tento zákon alebo osobitné predpisy[1]) ukladajú povinnosti alebo priznávajú práva; na účely tohto zákona a osobitných predpisov[1]) sa organizačná jednotka združenia, ktorá koná vo svojom mene,[3b]) považuje za právnickú osobu,

d) iná osoba ako daňový subjekt, ktorá má práva a povinnosti pri správe daní alebo ktorej práva a povinnosti sú správou daní dotknuté.

(3) Osoby uvedené v odseku 2 písm. c) a d) sú povinné na požiadanie zamestnanca správcu dane preukázať svoju totožnosť dokladom totožnosti.

§ 5

Používanie jazyka pri správe daní

(1) Pri správe daní sa používa štátny jazyk a písomnosti správcu dane sa vyhotovujú a podania daňového subjektu musia byť v štátnom jazyku.

(2) Písomnosti daňového subjektu vyhotovené v inom ako štátnom jazyku musia byť na výzvu správcu dane predložené spolu s úradne overeným prekladom do štátneho jazyka; po dohode s daňovým subjektom môže správca dane od požiadavky úradne overeného prekladu do štátneho jazyka upustiť.

(3) Fyzickej osobe, ktorá je odkázaná na tlmočenie v posunkovej reči, artikulačné tlmočenie alebo taktilné tlmočenie, zaobstará tlmočníka na svoje náklady správca dane.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa použijú, ak osobitné predpisy[4]) neustanovujú inak.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa primerane vzťahujú aj na finančné riaditeľstvo a ministerstvo, ak postupujú podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[1])

§ 6

Vecná príslušnosť

(1) Na správu daní je vecne príslušný správca dane podľa osobitných predpisov.[1]) Ak tento zákon alebo osobitné predpisy[1]) neustanovujú, ktorý správca dane je vecne príslušný, na správu daní je vecne príslušný daňový úrad.

(2) Ak vzniknú pochybnosti o určení vecnej príslušnosti medzi daňovým úradom a colným úradom, rozhoduje o vecnej príslušnosti finančné riaditeľstvo.

§ 7

Miestna príslušnosť

(1) Miestna príslušnosť správcu dane sa riadi, ak tento zákon alebo osobitné predpisy[5]) neustanovujú inak, u fyzickej osoby miestom jej trvalého pobytu[6]) a u právnickej osoby jej sídlom.

(2) Ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa odseku 1, riadi sa miestom umiestnenia organizačnej zložky daňového subjektu podľa Obchodného zákonníka,[7]) inak miestom, v ktorom daňový subjekt vykonáva prevažnú časť svojej činnosti.

(3) Ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa odsekov 1 a 2, je príslušný Daňový úrad Bratislava, ak ide o daň, na ktorej správu sú príslušné daňové úrady alebo Colný úrad Bratislava, ak ide o daň, na ktorej správu sú príslušné colné úrady.

(4) Ak vzniknú pochybnosti o určení miestnej príslušnosti medzi daňovými úradmi alebo ak vzniknú pochybnosti o určení miestnej príslušnosti medzi colnými úradmi, rozhoduje o miestnej príslušnosti finančné riaditeľstvo.

§ 8

Delegovanie

(1) Na návrh daňového subjektu alebo na podnet správcu dane môže druhostupňový orgán delegovať miestnu príslušnosť na správu dane na iného správcu dane, ak považuje takýto návrh za opodstatnený; rovnako sa postupuje aj pri delegovaní príslušnosti medzi daňovým úradom a úradom pre vybrané hospodárske subjekty.

(2) Rozhodnutie o delegovaní druhostupňový orgán doručí daňovému subjektu a príslušným dotknutým správcom dane. Proti tomuto rozhodnutiu nie sú prípustné opravné prostriedky.

§ 9

Zastupovanie

(1) Fyzická osoba, ktorá nemôže pri správe daní vystupovať samostatne, musí byť zastúpená svojím zákonným zástupcom. Ak opatrovník nie je ustanovený súdom, ustanoví na účely správy daní zástupcu rozhodnutím správca dane.

(2) Daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak má zástupca trvalý pobyt alebo sídlo mimo územia členských štátov Európskej únie a štátov, ktoré sú zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „členský štát“), musí si zvoliť zástupcu na doručovanie s trvalým pobytom alebo sídlom na území Slovenskej republiky; inak sa budú písomnosti ukladať u správcu dane s účinkami doručenia v deň ich vydania.

(3) Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa také plnomocenstvo za všeobecné. Ak to vyplýva z obsahu plnomocenstva, môže za zástupcu, ktorým je daňový poradca alebo advokát konať aj iná osoba; na také konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo. Konanie inej osoby sa považuje za konanie zástupcu. V tej istej veci môže mať daňový subjekt, zákonný zástupca alebo opatrovník len jedného zástupcu. Ak je zástupcom právnická osoba, koná za zástupcu jej štatutárny orgán alebo osoba, ktorú tento orgán poveril.

(4) Plnomocenstvo je voči správcovi dane účinné odo dňa jeho doručenia správcovi dane alebo odo dňa jeho udelenia do zápisnice u správcu dane. Nové plnomocenstvo nahrádza v rozsahu v ňom uvedenom predchádzajúce plnomocenstvo. Ak má správca dane pochybnosti o tomto plnomocenstve, vyzve daňový subjekt na ich odstránenie. Ak daňový subjekt výzve správcu dane nevyhovie v plnom rozsahu a v určenej lehote, považuje sa toto plnomocenstvo za neúčinné. Zástupca môže do doby odstránenia pochybností vykonať vo veci len nevyhnutné úkony.

(5) Odvolanie plnomocenstva daňovým subjektom alebo výpoveď plnomocenstva zástupcom sú účinné odo dňa ich doručenia správcovi dane alebo odo dňa uvedenia týchto skutočností do zápisnice u správcu dane.

(6) Daňovému subjektu, ktorého pobyt nie je známy alebo ktorému sa nepodarilo doručiť písomnosť na známu adresu mimo územia Slovenskej republiky, ako aj tomu, kto nemôže pri správe daní vystupovať osobne, najmä z dôvodu väzby, výkonu trestu odňatia slobody, dlhodobého pobytu mimo územia Slovenskej republiky, ktorý trvá nepretržite aspoň tri mesiace alebo dlhodobej choroby a nezvolil si žiadneho zástupcu, môže ustanoviť zástupcu správca dane. Rozhodnutie o ustanovení zástupcu môže správca dane vydať len s predchádzajúcim súhlasom navrhovaného zástupcu. Ak nie je možné takto ustanoviť zástupcu, môže správca dane požiadať Slovenskú komoru daňových poradcov, aby do 30 dní od doručenia žiadosti navrhla zástupcu zo zoznamu daňových poradcov; predchádzajúci súhlas sa u zástupcu navrhnutého Slovenskou komorou daňových poradcov nevyžaduje.

(7) Správca dane môže na účely správy daní ustanoviť zástupcu aj právnickej osobe, ktorej nie je možné doručiť písomnosť na adresu sídla uvedeného v obchodnom registri alebo v inom registri a jej iná adresa nie je správcovi dane známa, alebo ktorá nemá osobu spôsobilú konať v jej mene, alebo ak je sporné, kto je oprávnený za právnickú osobu konať. Ustanovenie odseku 6 sa použije primerane.

(8) Zastupovanie daňového subjektu zástupcom nevylučuje, aby správca dane vykonával úkony v nevyhnutných prípadoch s daňovým subjektom priamo alebo aby správca dane vyzval daňový subjekt na vykonanie niektorých úkonov. Daňový subjekt je povinný výzve správcu dane vyhovieť. Správca dane je povinný o tomto konaní vyrozumieť zástupcu daňového subjektu.

(9) Ak v tej istej veci koná daňový subjekt a ním zvolený zástupca a ich konanie si odporuje, rešpektuje správca dane konanie daňového subjektu.

(10) Ak urobilo niekoľko daňových subjektov spoločné podanie alebo ak vystupujú spoločne v rovnakej veci, alebo ak sú spoluvlastníkmi veci, ktorá je predmetom zdanenia, sú povinní zvoliť si spoločného zástupcu na účely správy daní. Ak tak neurobia ani na výzvu, určí spoločného zástupcu správca dane a vyrozumie o tom príslušné daňové subjekty. Proti rozhodnutiu o určení spoločného zástupcu nemožno podať odvolanie.

(11) Ak ide o daňový subjekt, ktorý má registračnú povinnosť a ktorý má trvalý pobyt alebo sídlo mimo územia členského štátu, je povinný zvoliť si zástupcu na doručovanie s trvalým pobytom alebo sídlom na území Slovenskej republiky; inak sa budú písomnosti ukladať u správcu dane s účinkami doručenia v deň ich vydania.

§ 10

Vylúčenie zástupcu

(1) Správca dane a druhostupňový orgán je oprávnený vylúčiť zo správy daní zástupcu, ak dôjde k stretu so záujmami iných daňových subjektov pri uplatňovaní práv a pri plnení povinností podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov;[1]) to neplatí, ak je zástupcom daňový poradca alebo advokát.

(2) Rozhodnutie o vylúčení zástupcu sa doručuje tomuto zástupcovi a príslušnému daňovému subjektu. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

§ 11

Daňové tajomstvo

(1) Daňovým tajomstvom je informácia o daňovom subjekte, ktorá sa získa pri správe daní. Za daňové tajomstvo sa nepovažuje informácia, ktorá bola alebo je verejne prístupná, a informácia o tom, či prebieha alebo prebiehala daňová kontrola alebo daňové exekučné konanie.

(2) Daňové tajomstvo je povinný zachovávať každý, kto sa ho dozvedel, a môže byť použité len na plnenie úloh podľa tohto zákona, osobitných predpisov[8]) alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(3) Správca dane a ostatné orgány štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva sú povinné poučiť daňové subjekty a iné osoby o povinnosti zachovávať daňové tajomstvo a o právnych dôsledkoch porušenia tejto povinnosti.

(4) Porušením povinnosti zachovávať daňové tajomstvo je oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva tomu, kto nepreukáže oprávnenosť na oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva vyplývajúcu z plnenia jeho úloh podľa tohto zákona, osobitných predpisov[8]) alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Daňové tajomstvo sa oznámi alebo sprístupní tomu, kto preukáže oprávnenosť na oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva vyplývajúcu z plnenia jeho úloh podľa tohto zákona, osobitných predpisov[8]) alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(5) Za porušenie povinnosti zachovávať daňové tajomstvo sa nepovažuje

a) použitie daňového tajomstva orgánom štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva a správcom dane, ktorým je obec podľa tohto zákona, osobitného predpisu[92ba]) alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná,

b) zverejnenie údajov o spáchaní daňového trestného činu, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, a odsúdenie nebolo zahladené,

c) zverejnenie údajov prezidentom finančnej správy alebo ním poverenou osobou, ktorá má oprávnenie oboznamovať sa s daňovým tajomstvom, o porušení povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitným predpisom,[92ba]) o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté,

d) oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva subjektu, ktorý na základe verejného obstarávania[10]) poskytuje finančnej správe služby v oblasti informačných technológií, na účely vytvárania, správy a rozvoja informačných systémov finančnej správy,

e) oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva s písomným súhlasom toho daňového subjektu, ktorého sa daňové tajomstvo týka, alebo s jeho súhlasom udeleným ústne do zápisnice u správcu dane.

(6) Informácia o oznámení alebo sprístupnení daňového tajomstva sa uloží v spise daňového subjektu, okrem automatického sprístupnenia daňového tajomstva prostredníctvom informačného systému finančnej správy.

§ 12

Náklady správy daní

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, náklady, ktoré vzniknú pri správe daní, uhrádza príslušný správca dane okrem nákladov, ktoré vznikli daňovému subjektu.

(2) Ak sa na výzvu správcu dane zúčastní na úkonoch súvisiacich so správou daní

a) svedok, patrí mu náhrada hotových výdavkov a ušlého zárobku; nárok je potrebné uplatniť u správcu dane, na ktorého výzvu sa na správe daní zúčastnil, súčasne s dokladmi, ktoré preukazujú uplatňovaný nárok, do piatich pracovných dní po výsluchu, inak tento nárok zaniká,

b) osoba, ktorá má listiny a iné veci potrebné v súvislosti so správou daní, okrem osoby, ktorej práva a povinnosti sú týmito úkonmi súvisiacimi so správou daní dotknuté, patrí jej náhrada hotových výdavkov spojená s ich predložením; nárok je potrebné uplatniť u správcu dane, na ktorého výzvu sa na správe daní zúčastnila, súčasne s dokladmi, ktoré preukazujú uplatňovaný nárok, do piatich pracovných dní od predloženia, inak tento nárok zaniká,

c) zástupca ustanovený správcom dane, patrí mu náhrada hotových výdavkov a ušlého zárobku; nárok je potrebné uplatniť u správcu dane, na ktorého výzvu sa na úkonoch súvisiacich so správou daní zúčastnil, súčasne s dokladmi, ktoré preukazujú uplatňovaný nárok do piatich pracovných dní po úkone, na ktorom sa zúčastnil, inak tento nárok zaniká.

(3) Pri preukazovaní ušlého zárobku a hotových výdavkov a rozhodovaní o sume uplatneného nároku na úhradu ušlého zárobku a hotových výdavkov sa primerane postupuje podľa osobitného predpisu.[11])

(4) O uplatňovanom nároku rozhodne príslušný správca dane do 15 dní odo dňa ich uplatnenia; ak nárok na úhradu prizná, úhradu v prospech oprávneného poukáže správca dane v uvedenej lehote.

(5) Ak správca dane uhradil náklady podľa odseku 2, ktoré vznikli v dôsledku nečinnosti alebo nesplnenia zákonných povinností daňového subjektu alebo inej osoby, môže správca dane rozhodnutím uložiť povinnosť daňovému subjektu alebo inej osobe tieto náklady uhradiť. Náhrada nákladov je splatná do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

(6) Ustanovenia odsekov 1 až 5 sa primerane vzťahujú aj na finančné riaditeľstvo a ministerstvo, ak postupujú podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[1])

DRUHÁ HLAVA
PODANIA

Spôsob podania

§ 13

(1) Podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice.

(2) Písomné podanie musí byť podpísané osobou, ktorá ho podáva.

(3) Podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, v akej veci, čo sa navrhuje, a ak to z povahy podania vyplýva, dôvody podania.

(4) Podanie sa podáva vecne príslušnému orgánu. Ak je vecne príslušným orgánom obec, podanie sa podáva miestne príslušnému správcovi dane, ktorým je obec. Na požiadanie musí byť prijatie podania potvrdené.

(5) Podanie v elektronickej podobe musí byť autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom[20]) alebo uznaným spôsobom autorizácie podľa osobitného predpisu.[20aaa]) Podanie, ktoré má predpísanú štruktúrovanú formu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,[20ab]) možno podať len prostredníctvom špecializovaného portálu prevádzkovaného finančným riaditeľstvom cez určené dátové rozhranie. Ak daňový subjekt, ktorý je fyzickou osobou, chce doručovať finančnej správe písomnosti elektronickými prostriedkami, ktoré nebudú autorizované podľa prvej vety, oznámi správcovi dane údaje potrebné na doručovanie na tlačive podľa vzoru uverejneného na webovom sídle finančného riaditeľstva a uzavrie so správcom dane písomnú dohodu o elektronickom doručovaní. Táto dohoda obsahuje najmä náležitosti elektronického doručovania, spôsob overovania elektronického podania a spôsob preukazovania doručenia.

(6) Podanie v elektronickej podobe, ktoré nebolo podané spôsobom podľa odseku 5, je potrebné doručiť aj v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe spôsobom podľa odseku 5, a to do piatich pracovných dní odo dňa odoslania podania v elektronickej podobe, inak sa považuje za nedoručené.

(7) Na podanie urobené elektronickými prostriedkami sa vzťahuje tento zákon, ak osobitný predpis[20aa]) v ustanoveniach o elektronickom podaní neustanovuje inak.

(8) Ak má podanie nedostatky, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie, vyzve príslušný orgán daňový subjekt, aby ich podľa jeho pokynu a v určenej lehote odstránil. Súčasne ho poučí o následkoch spojených s ich neodstránením.

(9) Ak daňový subjekt nedostatky podania v požadovanom rozsahu odstráni v lehote určenej príslušným orgánom, považuje sa takéto podanie za podané bez nedostatkov v deň pôvodného

podania. Ak daňový subjekt výzve príslušného orgánu nevyhovie v plnom rozsahu a v určenej lehote, považuje sa toto podanie za nepodané a príslušný orgán túto skutočnosť oznámi daňovému subjektu.

(10) Na podanie osoby podľa § 14 ods. 1, ktoré nebolo doručené finančnej správe elektronickými prostriedkami spôsobom podľa odseku 5, sa odseky 8 a 9 vzťahujú primerane.

§ 14

(1) Povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami podľa § 13 ods. 5 finančnej správe má

a) daňový subjekt, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty alebo právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri, alebo fyzickou osobou-podnikateľom registrovanou pre daň z príjmov,

b) daňový poradca za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní,

c) advokát za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní,

d) zástupca neuvedený v písmenách b) a c) za daňový subjekt podľa písmena a), ktorého zastupuje pri správe daní.

(2) Prílohy k podaniu môžu subjekty podľa odseku 1 doručovať aj inak ako elektronickými prostriedkami.

§ 15

Daňové priznanie

(1) Daňové priznanie je povinný podať každý, komu táto povinnosť vyplýva z osobitných predpisov,[1]) alebo ten, koho na to správca dane vyzve. Vo výzve správca dane poučí daňový subjekt o následkoch nepodania daňového priznania.

(2) Ak nebolo podané daňové priznanie v lehote podľa osobitných predpisov,[1]) správca dane vyzve daňový subjekt na jeho podanie. Vo výzve správca dane poučí daňový subjekt o následkoch nepodania daňového priznania.

(3) Ak daňový subjekt nepodal daňové priznanie, a to ani na výzvu správcu dane podľa odsekov 1 a 2, správca dane je oprávnený určiť daň podľa pomôcok. Ak daňový subjekt po doručení oznámenia o začatí určovania dane podľa pomôcok podá daňové priznanie, správca dane ho môže použiť ako pomôcku. Daňové priznanie nemožno podať za zdaňovacie obdobie, za ktoré bola daňovému subjektu určená daň podľa pomôcok; to neplatí, ak je správcom dane obec.

(4) Daňové priznanie sa podáva na tlačive platnom pre príslušné zdaňovacie obdobie; ak sa daňové priznanie podáva elektronickými prostriedkami, podáva sa v predpísanej forme. Prílohou daňového priznania, ak tak ustanovuje osobitný predpis, sú doklady preukazujúce tvrdenia uvedené v daňovom priznaní.

(5) Vzory tlačív daňových priznaní určí ministerstvo a uverejní ich na svojom webovom sídle s vyznačením dátumu uverejnenia. Tieto tlačivá, okrem údajov vyplývajúcich z osobitných predpisov,[1]) obsahujú najmä identifikačné údaje daňového subjektu, a to, ak ide o

a) fyzickú osobu, meno a priezvisko, adresu trvalého pobytu, daňové identifikačné číslo, rodné číslo alebo dátum jej narodenia,

b) právnickú osobu, názov, jej sídlo, identifikačné číslo organizácie, ak bolo pridelené, a daňové identifikačné číslo.

§ 16

Opravné daňové priznanie a dodatočné daňové priznanie

(1) Ak osobitný predpis[1]) neustanovuje inak, pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania môže daňový subjekt podať opravné daňové priznanie. Na vyrubenie dane je rozhodujúce posledné podané opravné daňové priznanie, pričom na podané daňové priznanie a na predchádzajúce opravné daňové priznanie sa neprihliada.

(2) Ak daňový subjekt zistí, že daň má byť vyššia alebo nadmerný odpočet nižší, alebo nárok na vrátenie dane nižší, ako je uvedené v podanom daňovom priznaní, je povinný podať správcovi dane dodatočné daňové priznanie do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení s uvedením obdobia, ktorého sa dodatočné daňové priznanie týka, ak v odseku 5 nie je ustanovené inak. V rovnakej lehote je dodatočne priznaná daň splatná, ak osobitný predpis[1]) neustanovuje inak.

(3) Ak v odseku 5 nie je ustanovené inak, dodatočné daňové priznanie je daňový subjekt povinný podať do konca mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom zistí, že

a) daň má byť vyššia, ako bola správcom dane vyrubená; rovnako daňový subjekt postupuje aj vtedy, ak zistí, že nadmerný odpočet má byť nižší alebo nárok na vrátenie dane nižší, ako bol správcom dane priznaný,

b) daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty neobsahuje správne údaje týkajúce sa uskutočnených a prijatých zdaniteľných obchodov za príslušné zdaňovacie obdobie,

c) daňová strata je nižšia ako bola uvedená v daňovom priznaní.

(4) Daňový subjekt je oprávnený podať dodatočné daňové priznanie, ak zistí, že

a) daň uvedená v podanom daňovom priznaní má byť nižšia alebo nadmerný odpočet vyšší, alebo nárok na vrátenie dane vyšší,

b) daň má byť nižšia, ako bola správcom dane vyrubená,

c) daňové priznanie neobsahuje správne údaje alebo

d) daňová strata je vyššia, ako bola uvedená v daňovom priznaní.

(5) Ak daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie podľa odseku 4 v posledný rok lehoty podľa § 69 ods. 1, 2 a 5, táto lehota sa predĺži a uplynie v nasledujúcom kalendárnom roku posledným dňom mesiaca, ktorý sa svojím označením zhoduje s mesiacom, v ktorom bolo podané posledné dodatočné daňové priznanie; v tejto predĺženej lehote daňový subjekt nemôže podať dodatočné daňové priznanie.

(6) Opravné daňové priznanie alebo dodatočné daňové priznanie sa podáva na tlačive alebo v predpísanej forme podľa § 15 ods. 4 a musí byť označené ako opravné alebo dodatočné.

(7) Dodatočné daňové priznanie nemožno podať za zdaňovacie obdobie, za ktoré sa určuje daň podľa pomôcok po doručení oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok, alebo za ktoré bola daňovému subjektu určená daň podľa pomôcok, alebo po dni vydania vyrubovacieho rozkazu podľa § 68a.

(8) Znížiť daň, zvýšiť daňovú stratu alebo nadmerný odpočet alebo zvýšiť nárok na vrátenie dane na základe dodatočného daňového priznania možno len v prípade uplatnenia skutočností, ktoré neboli predmetom daňovej kontroly.

(9) Dodatočné daňové priznanie nemožno podať za zdaňovacie obdobie, za ktoré sa vykonáva daňová kontrola po uplynutí 15 dní odo dňa spísania zápisnice o začatí daňovej kontroly, doručenia oznámenia o daňovej kontrole, doručenia oznámenia o rozšírení daňovej kontroly na iné zdaňovacie obdobie, ktorého by sa dodatočné daňové priznanie týkalo, a po uplynutí 15 dní odo dňa doručenia oznámenia o rozšírení daňovej kontroly o inú daň, ktorej by sa dodatočné daňové priznanie týkalo, až do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vydaného vo vyrubovacom konaní; ak vyrubovacie konanie nezačne (§ 68 ods. 1), dodatočné daňové priznanie nemožno podať do dňa ukončenia daňovej kontroly.

§ 17

Výzva na odstránenie nedostatkov daňového priznania

(1) Ak má správca dane pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti podaného daňového priznania alebo jeho príloh (ďalej len „nedostatky daňového priznania“), vyzve daňový subjekt na ich odstránenie.

(2) Vo výzve správca dane oznámi nedostatky daňového priznania, určí daňovému subjektu primeranú lehotu na ich odstránenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, a poučí ho o následkoch uvedených v odsekoch 3 a 4.

(3) Ak daňový subjekt neodstráni v lehote podľa odseku 2 nedostatky daňového priznania, ktoré majú vplyv na výšku dane alebo sumy, ktorú mal podľa osobitných predpisov[1]) vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov,[1]) správca dane vykoná u daňového subjektu daňovú kontrolu alebo vyrubí v skrátenom vyrubovacom konaní podľa § 68a daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani, alebo určí sumu alebo rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt vykázať podľa osobitných predpisov[1]) alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.[1])

(4) Ak daňový subjekt neodstráni v lehote podľa odseku 2 nedostatky daňového priznania, ktoré nemajú vplyv na výšku dane alebo sumy, ktorú mal podľa osobitných predpisov[1]) vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov,[1]) správca dane odstráni nedostatky daňového priznania z úradnej moci, ak má potrebné údaje na ich odstránenie.

(5) Ak daňové priznanie nie je podpísané alebo ak nie je podané na tlačive platnom pre príslušné zdaňovacie obdobie, alebo ak daňové priznanie podané osobou uvedenou v § 14 ods. 1 nebolo doručené elektronickými prostriedkami spôsobom podľa § 13 ods. 5, uplatní sa postup podľa § 13 ods. 8 až 10.

(6) Ak bola podľa odseku 1 alebo podľa § 13 ods. 8 zaslaná výzva na odstránenie nedostatkov daňového priznania, lehota na vrátenie daňového preplatku podľa § 79 ods. 2 neplynie odo dňa doručenia tejto výzvy až do dňa odstránenia nedostatkov daňového priznania alebo do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vydaného podľa § 68a.

§ 18

Postúpenie

(1) Ak nie je daňový úrad alebo colný úrad, ktorému bolo podanie doručené, príslušný na prerokovanie veci alebo na rozhodnutie, je povinný podanie bezodkladne postúpiť príslušnému správcovi dane a upovedomiť o tom toho, kto podanie podal. Ak bolo podanie urobené v lehote, lehota sa považuje za zachovanú aj u správcu dane, ktorému bolo podanie postúpené.

(2) Ak bolo správcovi dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad doručené podanie, na ktorého vybavenie nie je vecne príslušný žiaden správca dane, vráti ho odosielateľovi.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane vzťahujú aj na finančné riaditeľstvo a ministerstvo.

(4) Ak bolo správcovi dane, ktorým je obec, doručené podanie, na ktorého vybavenie nie je vecne príslušný alebo miestne príslušný, vráti ho odosielateľovi.

TRETIA HLAVA
ÚKONY ZABEZPEČUJÚCE PRIEBEH A ÚČEL SPRÁVY DANÍ

§ 19

Zápisnica a úradný záznam

(1) O ústnom pojednávaní alebo vykonaní úkonu spíše príslušný orgán zápisnicu.

(2) Zo zápisnice musí byť zrejmé najmä kto, kde a kedy ústne pojednávanie alebo úkon vykonal, ktoré osoby sa ho zúčastnili, označenie hlavného predmetu ústneho pojednávania alebo úkonu, súvislé opísanie jeho priebehu, označenie listín a iných vecí odovzdaných pri ústnom pojednávaní alebo úkone alebo podstatný obsah listín predložených na nahliadnutie, vykonané poučenie, vyjadrenie poučených osôb, ich návrhy alebo námietky smerujúce proti obsahu zápisnice, závery o týchto návrhoch alebo námietkach. Ak zápisnica nahrádza podanie, musí mať náležitosti podania.

(3) Súčasťou zápisnice sú aj prijaté opatrenia vrátane prijatých záverov.

(4) Zápisnicu podpisujú po oboznámení sa s ňou všetky osoby, ktoré sa na ústnom pojednávaní alebo vykonaní úkonu zúčastnili, vrátane zamestnancov príslušného orgánu. Dôvody odopretia podpisu a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenajú.

(5) Rovnopis zápisnice alebo kópiu zápisnice odovzdá príslušný orgán osobám uvedeným v odseku 4; to neplatí, ak je zápisnica podpísaná biometrickým elektronickým podpisom a príslušný orgán ju zašle do elektronickej osobnej schránky daňového subjektu alebo inej osoby.

(6) Príslušný orgán z vlastného podnetu alebo na návrh osôb uvedených v odseku 4 opraví v zápisnici chyby v pravopise a iné zrejmé nesprávnosti. O oprave chýb a iných zrejmých nesprávností sa rozhodnutie nevydáva.

(7) O oznámeniach, poznámkach, obsahoch telefonických hovorov, odkazoch na iné spisové materiály, výpisoch z vlastných alebo cudzích záznamov a o ďalších skutočnostiach vzťahujúcich sa na vec a zistených príslušným orgánom vyhotoví tento orgán úradný záznam.

Úradný záznam podpíše zamestnanec príslušného orgánu, ktorý ho vyhotovil. V úradnom zázname odkáže na zdroj informácie uvedenej v zázname. Na ďalšie náležitosti úradného záznamu sa vzťahujú primerane odseky 1 až 6.

§ 20

Predvolanie a predvedenie

(1) Správca dane predvolá osobu, ktorej osobná účasť pri správe daní je nevyhnutná. V predvolaní súčasne upozorní na právne následky nedostavenia sa. Predvolanie sa doručuje do vlastných rúk.

(2) Predvolaná osoba je povinná dostaviť sa na predvolanie správcu dane. Neúčasť na úkone pri správe daní je možné ospravedlniť zo závažných dôvodov alebo v dôsledku iných okolností hodných osobitného zreteľa; predvolaná osoba je povinná s ospravedlnením predložiť aj dôkazy preukazujúce tieto dôvody alebo okolnosti. Ak sa predvolaná osoba bez ospravedlnenia nedostaví, môže správca dane požiadať o jej predvedenie.

(3) Správca dane, ktorým je obec, o predvedenie podľa odseku 2 požiada príslušný útvar Policajného zboru.[21]) Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, požiada o predvedenie podľa odseku 2 príslušný útvar Policajného zboru,[21]) príslušný colný úrad[21aa]) alebo Kriminálny úrad finančnej správy. O predvedenie profesionálnych vojakov alebo príslušníkov ozbrojených zborov požiada správca dane služobný úrad, v ktorom je predvolaný služobne zaradený.

§ 21

Dožiadanie

(1) Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, môže požiadať o vykonanie jednotlivých úkonov pri správe daní iného vecne príslušného správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, ak tento môže požadovaný úkon vykonať ľahšie, hospodárnejšie alebo rýchlejšie. Dožiadaný správca dane je povinný žiadosti vyhovieť alebo oznámiť dôvody, pre ktoré dožiadaniu nemôže vyhovieť.

(2) Spory o opodstatnenosti dožiadania rozhoduje orgán uvedený v § 7 ods. 4.

§ 22

Predbežná otázka

(1) Ak sa pri správe daní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je správca dane takýmto rozhodnutím viazaný; inak si môže správca dane o takejto otázke urobiť úsudok alebo dať inému príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

(2) Správca dane si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

§ 23

Nazeranie do spisov

(1) Daňový subjekt alebo jeho zástupca je oprávnený nazerať do spisu daňového subjektu týkajúceho sa jeho daňových povinností; po prijatí žiadosti o nazretie do spisu sprístupní správca dane spis daňového subjektu nasledujúci pracovný deň. Do písomností, na základe ktorých sa vykonáva dožiadanie podľa § 21 alebo podľa osobitného predpisu,[21a]) je daňový subjekt alebo jeho zástupca oprávnený nazrieť najskôr po tom, ako sa získa výsledok takéhoto dožiadania, ktorý je použiteľný ako dôkaz pri správe daní; to neplatí, ak príslušný orgán členského štátu alebo príslušný orgán zmluvného štátu, ktorému bola poskytnutá informácia o daňovom subjekte podľa osobitného predpisu,[21a]) uviedol, že nesúhlasí so sprístupnením takýchto písomností. Správca dane je povinný o každom takomto nazretí do spisu vyhotoviť úradný záznam. Daňový subjekt alebo jeho zástupca nie je oprávnený nazerať do písomností obsahujúcich utajované skutočnosti,[22]) do dokumentov, sprístupnením ktorých by boli dotknuté právom chránené záujmy iných osôb, do písomností, ktorých sprístupnením by mohlo dôjsť k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu správy daní alebo k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu objasnenia alebo vyšetrenia veci podľa osobitných predpisov,[22a]) do informácií o oznámení alebo sprístupnení daňového tajomstva Policajnému zboru alebo orgánom činným v trestnom konaní; to neplatí, ak sa použijú ako dôkaz pri správe daní.

(2) Na žiadosť daňového subjektu alebo jeho zástupcu správca dane zo spisového materiálu, do ktorého možno nazrieť, vydá rovnopis alebo vyhotoví fotokópie alebo listinnú podobu elektronického dokumentu a vydá ich daňovému subjektu alebo jeho zástupcovi a na ich požiadanie osvedčí ich zhodu s originálom.

(3) Správca dane je povinný umožniť nazeranie do spisov verejnému ochrancovi práv, komisárovi pre deti a komisárovi pre osoby so zdravotným postihnutím v súvislosti s výkonom ich pôsobnosti.

§ 24

Dokazovanie

(1) Daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,[2])

b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane pri správe daní,

c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

(2) Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

(3) Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

(4) Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, protokoly o určení dane

podľa pomôcok, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

(5) Na doklad znejúci na neexistujúcu osobu v čase vydania dokladu sa v daňovej kontrole a v daňovom konaní neprihliada.

(6) Na účely dokazovania môže správca dane úkony, ktorými sú najmä ústne pojednávanie, výsluch svedkov, výsluch znalcov a oboznamovanie sa s dôkazmi, vykonávať aj spoločne.

§ 25

Svedok

(1) Každý je povinný vypovedať na účely správy daní ako svedok o dôležitých okolnostiach, ak sú mu známe; musí vypovedať pravdivo a nič nezamlčať. Správca dane môže svedkovi uložiť povinnosť, aby sa dostavil osobne a vypovedal; ak sa svedok nedostaví, správca dane môže postupovať podľa § 20.

(2) Správca dane je povinný poučiť svedka pred vypočutím o možnosti odoprieť výpoveď, o jeho povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčať a o právnych následkoch nepravdivej alebo neúplnej výpovede.[23]) Odoprieť výpoveď môže ten, kto by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám.

(3) Svedok nesmie byť vypočúvaný o skutočnostiach, ktoré sú utajovanými skutočnosťami[22]) alebo na ktoré sa vzťahuje zákonom uznaná alebo uložená povinnosť mlčanlivosti, iba ak by bol povinnosti zachovávať tajomstvo alebo mlčanlivosť zbavený príslušným orgánom alebo tým, v záujme koho túto povinnosť má.

(4) Ak vypovedá svedok, daňový subjekt alebo jeho zástupca má právo byť prítomný pri jeho vypočutí a klásť mu otázky. Správca dane je povinný o výsluchu svedka včas písomne vyrozumieť daňový subjekt alebo jeho zástupcu.

(5) Správca dane môže uskutočniť vypočutie svedka prostredníctvom videokonferencie alebo inými prostriedkami komunikačnej technológie; podmienky a podrobnosti o spôsobe vypočutia uverejní finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle.

§ 25a

Znalec

(1) Pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre správne určenie dane môže správca dane požiadať znalca o vypracovanie znaleckého posudku alebo odborného stanoviska.

(2) Ak vypovedá znalec, daňový subjekt má právo byť prítomný pri jeho vypočutí a klásť znalcovi otázky. Správca dane je povinný o výpovedi znalca daňový subjekt včas vyrozumieť.

(3) Správca dane môže uskutočniť vypočutie znalca prostredníctvom videokonferencie alebo inými prostriedkami komunikačnej technológie; podmienky a podrobnosti o spôsobe vypočutia uverejní finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle.

§ 26

Poskytovanie údajov správcovi dane

(1) Súdy, orgány štátnej správy, obce, vyššie územné celky a notári sú povinní oznamovať správcovi dane údaje potrebné na účely správy daní, ak predmet konania pred nimi podlieha dani podľa osobitných predpisov.[1])

(2) Štátne kontrolné orgány sú povinné oznamovať správcovi dane výsledky kontrol, ak z týchto výsledkov vyplýva, že došlo alebo mohlo dôjsť k neplneniu daňovej povinnosti.

(3) Poskytovatelia platobných služieb[23a]) sú povinní oznámiť

a) daňovému úradu údaje podľa osobitného predpisu,[24])

b) finančnej správe alebo správcovi dane, ktorým je obec, správu s údajmi podľa osobitného predpisu.[25])

(4) Poisťovňa alebo pobočka zahraničnej poisťovne a zaisťovňa alebo pobočka zahraničnej zaisťovne je povinná oznamovať správcovi dane výplaty poistných plnení, ktoré nahrádzajú príjem alebo výnos, do 30 dní po skončení príslušného kalendárneho roka.

(5) Obec, mestská časť v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice, ktorá je príslušná na vedenie matrík, je povinná oznámiť správcovi dane oznámenia o úmrtiach.

(6) Štátne orgány a iné orgány a osoby, ktoré z úradnej moci alebo vzhľadom na predmet svojej činnosti vedú evidenciu osôb alebo majetku,[26]) sú povinné na výzvu správcu dane oznámiť údaje potrebné na vyrubenie dane a vymáhanie daňového nedoplatku.

(7) Každý, kto má písomnosti, listiny a iné veci, ktoré môžu byť dôkazom pri správe daní, je povinný na výzvu správcu dane písomnosti, listiny a iné veci vydať alebo zapožičať.

(8) Na výzvu správcu dane je poštový podnik[27]) (ďalej len „pošta“) povinný oznamovať totožnosť osôb, ktoré majú pridelené poštové priečinky, a údaje o počte tam došlých zásielok a o ich odosielateľoch, údaje o zásielkach doručovaných na dobierku, úhrn súm dochádzajúcich daňovému subjektu poštou alebo do jeho poštového priečinku, totožnosť prijímateľa zásielok poste restante a iné údaje potrebné pre správu daní alebo umožniť správcovi dane tieto údaje získať na pošte a správnosť údajov oznámených poštou na mieste preveriť.

(9) Podniky[27aa]) sú povinné za podmienok uvedených v osobitnom predpise[27ab]) poskytnúť na účely správy daní správcovi dane na jeho žiadosť údaje účastníkov[27ac]) a prevádzkové údaje.[27ad])

(10) Vydavatelia tlače, prevádzkovatelia webových sídiel, poskytovatelia webhostingu, registrátori a držitelia domén sú povinní oznámiť správcovi dane na jeho výzvu totožnosť a adresu zadávateľa inzerátu, užívateľa internetových služieb a iné údaje potrebné na účely správy daní.

(11) Verejní prepravcovia sú povinní oznamovať správcovi dane na jeho výzvu odosielateľov, adresátov a skutočných príjemcov nimi prepravovaných zásielok, ako aj údaje o dobe prepravy, množstve prepravovaného tovaru a charaktere zásielky.

(12) Zdravotné poisťovne, Sociálna poisťovňa, iné poisťovne, dôchodkové správcovské spoločnosti, doplnkové dôchodkové spoločnosti a Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny sú povinné na výzvu správcu dane poskytovať informácie potrebné na účely správy daní.

(13) Daňové úrady a colné úrady sú povinné navzájom sa informovať o povolenom odklade platenia dane a o povolenom platení dane v splátkach, ako aj o plnení podmienok určených v rozhodnutí o povolenom odklade platenia dane alebo o povolenom platení dane v splátkach.

(14) Právnická osoba, ktorej správca dane postúpil daňové nedoplatky podľa § 86, je povinná v elektronickej podobe poskytovať finančnému riaditeľstvu informácie o stave ich vymáhania.

(15) Poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti je povinný oznámiť na účely správy daní správcovi dane na jeho výzvu údaje, ktoré je povinný uchovávať podľa osobitného predpisu.[27a])

(16) Sociálna poisťovňa poskytuje zo svojho informačného systému finančnému riaditeľstvu údaje na účely správy daní.

(17) Povinná osoba[27b]) je povinná na účely správy daní poskytnúť finančnej správe na výzvu údaje získané pri plnení povinností podľa osobitného predpisu.[27c])

ŠTVRTÁ HLAVA
LEHOTY

§ 27

Počítanie lehôt

(1) Ak nie je lehota pre niektorý úkon ustanovená týmto zákonom alebo osobitným predpisom,[1]) určí primeranú lehotu správca dane a zároveň upozorní na následky nedodržania tejto lehoty. Lehotu kratšiu ako osem dní možno určiť len výnimočne pre jednoduché úkony alebo osobitne naliehavé úkony.

(2) Do plynutia lehoty určenej počtom dní sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

(3) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak nie je taký deň v mesiaci, končí lehota posledným dňom mesiaca.

(4) Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo deň pracovného pokoja, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň.

(5) Lehota je zachovaná, ak je v posledný deň lehoty vykonaný úkon u správcu dane alebo podanie odovzdané na poštovú prepravu alebo podané elektronickými prostriedkami spôsobom podľa § 13 ods. 5. Ak nemožno podanie v elektronickej podobe doručiť z dôvodov na strane správcu dane, lehota sa považuje za zachovanú, ak je podanie doručené najbližší nasledujúci pracovný deň po odstránení prekážok na strane správcu dane; rovnako je lehota zachovaná, ak najneskôr v piaty pracovný deň je podanie urobené podľa § 13 ods. 6.

(6) V pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú, ak sa nepreukáže opak.

§ 28

Predĺženie lehoty

(1) Z dôležitých dôvodov môže daňový subjekt pred uplynutím lehoty podľa § 27 ods. 1 požiadať správcu dane o jej predĺženie. Správca dane nemôže lehotu predĺžiť o dlhšiu dobu, než o akú daňový subjekt žiada. Ďalšie predĺženie už predĺženej lehoty nie je prípustné.

(2) Lehotu ustanovenú týmto zákonom alebo osobitným predpisom správca dane nemôže predĺžiť. Ak osobitný predpis ustanovuje, že lehotu možno predĺžiť, správca dane ju nemôže predĺžiť o dlhšiu dobu, než je ustanovená týmto osobitným predpisom, alebo o dlhšiu dobu, než o akú daňový subjekt žiada.

(3) Ak správca dane nedoručí daňovému subjektu rozhodnutie o žiadosti o predĺženie lehoty najneskôr do 30 dní od začatia konania o predĺžení lehoty, považuje sa lehota za predĺženú.

(4) Ak osobitný predpis neustanovuje inak, proti rozhodnutiu o žiadosti o predĺženie lehoty nie sú prípustné opravné prostriedky.

§ 29

Zmeškanie lehoty

(1) Správca dane zo závažných dôvodov odpustí zmeškanie lehoty, ak o to daňový subjekt požiada najneskôr do 30 dní odo dňa, keď odpadli dôvody zmeškania, a ak v tej istej lehote urobí zmeškaný úkon. Zmeškanie už predĺženej lehoty nemožno odpustiť.

(2) Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť, ak uplynul od posledného dňa pôvodnej lehoty jeden rok.

(3) Proti rozhodnutiu o žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty nie sú prípustné opravné prostriedky.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa primerane vzťahujú aj na finančné riaditeľstvo a ministerstvo.

PIATA HLAVA
DORUČOVANIE PÍSOMNOSTÍ

§ 30

Všeobecné ustanovenia

(1) Správca dane doručuje písomnosť elektronickými prostriedkami. Ak je to účelné a možné, písomnosti doručujú zamestnanci správcu dane.

(2) Ak písomnosť nie je možné doručiť spôsobom podľa odseku 1, správca dane doručuje písomnosť prostredníctvom

a) poskytovateľa poštových služieb,

b) iného orgánu, ak to ustanovuje osobitný predpis,[28])

c) verejnej vyhlášky.

(3) Ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom na účely správy daní, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne pri správe daní niečo vykonať, doručuje sa

písomnosť jemu aj jeho zástupcovi. Týmto nie je dotknuté doručenie písomnosti uložením podľa § 9 ods. 2 a 11.

(4) Ak adresát bezdôvodne odmietne prijať písomnosť, je táto doručená dňom, keď bolo prijatie odmietnuté; o tom musí doručovateľ adresáta poučiť.

(5) Ak nejde o doručovanie elektronickými prostriedkami, doručuje sa písomnosť na adresu na území členského štátu, ktorú daňový subjekt oznámil správcovi dane; inak sa doručuje písomnosť fyzickej osobe na adresu trvalého pobytu a právnickej osobe na adresu sídla (ďalej len „miesto doručenia“); ustanovenie § 9 ods. 11 tým nie je dotknuté.

§ 31

Doručovanie do vlastných rúk

(1) Do vlastných rúk sa doručujú písomnosti,

a) o ktorých tak výslovne ustanovuje tento zákon,

b) ak je deň doručenia rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty, ktorej nesplnenie by pre adresáta mohlo byť spojené s právnou ujmou,

c) ak tak určí správca dane.

(2) Ak nebola fyzická osoba, ktorej má byť písomnosť doručená do vlastných rúk, zastihnutá v mieste doručenia, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a fyzickú osobu o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne fyzická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa fyzická osoba o uložení nedozvedela.

(3) Písomnosti, ktoré sú určené do vlastných rúk právnickej osobe, je oprávnená prijímať osoba, ktorá je oprávnená konať v mene právnickej osoby, alebo osoba, ktorá je ňou poverená na prijímanie takýchto písomností. Ak nebola v mieste doručenia osoba oprávnená prijímať písomnosti zastihnutá, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a právnickú osobu o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne právnická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa právnická osoba o uložení nedozvedela.

(4) Ak ide o také miesto doručenia, na ktoré nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk, považuje sa písomnosť za doručenú v deň jej vrátenia správcovi dane, a to aj vtedy, ak sa adresát, ktorému mala byť písomnosť doručená, o tom nedozvie.

(5) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku alebo ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinok, dátum príchodu zásielky sa považuje za dátum jej uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do 15 dní od jej uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

§ 32

Doručovanie elektronickými prostriedkami

(1) Na doručovanie elektronickými prostriedkami sa vzťahuje tento zákon, ak ustanovenia osobitného predpisu o elektronickom doručovaní[29]) neustanovujú inak.

(2) Ak má osoba, ktorej správca dane doručuje elektronickými prostriedkami, zriadených viacero elektronických schránok pre právne postavenia podľa osobitného predpisu,[29aa]) správca dane doručuje do ktorejkoľvek z takýchto elektronických schránok, ktorá je aktivovaná na doručovanie.

(3) Elektronické doručovanie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia podľa osobitného predpisu,[29ab]) sa považuje za doručenie do vlastných rúk.

(4) Doručovanie elektronickými prostriedkami sa vzťahuje aj na finančné riaditeľstvo.

§ 33

Elektronické služby

(1) Daňový subjekt pri elektronickej komunikácii s finančnou správou má po zadaní prístupových údajov na webovom sídle finančného riaditeľstva sprístupnenú osobnú internetovú zónu, obsahom ktorej sú najmä

a) spis daňového subjektu v elektronickej podobe,

b) elektronický výpis z osobného účtu daňového subjektu,

c) prístup na špecializovaný portál prevádzkovaný finančným riaditeľstvom,

d) elektronická osobná schránka,

e) katalóg služieb.

(2) Špecializovaný portál prevádzkovaný finančným riaditeľstvom je spoločný pre finančnú správu.[29a]) Špecializovaný portál sprístupňuje finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle a umožňuje elektronickú komunikáciu s ním aj prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy.

(3) Elektronická osobná schránka je elektronické rozhranie, ktoré možno použiť na komunikáciu s finančnou správou; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 13 ods. 5 prvej vety a § 32 ods. 2.

(4) Podrobnosti o elektronickej komunikácii a poskytovaní elektronických služieb uverejní finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle.

§ 34

Doručovanie mimo územia Slovenskej republiky

(1) Adresátovi, ktorý má sídlo alebo bydlisko na území členského štátu mimo územia Slovenskej republiky a jeho sídlo alebo bydlisko je známe, doručujú sa písomnosti priamo. Ak je potrebné doručiť písomnosť adresátovi do vlastných rúk, zašle sa písomnosť na medzinárodnú návratku; správca dane môže písomnosť doručiť aj podľa osobitných predpisov.[21a]) Ak si takýto

adresát určí zástupcu na doručovanie, doručujú sa písomnosti tomuto zástupcovi; ustanovenie § 9 ods. 2 druhej vety týmto nie je dotknuté.

(2) Adresátovi, okrem adresáta, ktorým je daňový subjekt podľa § 9 ods. 11 alebo zástupca podľa § 9 ods. 2 a ktorý má sídlo alebo bydlisko mimo územia členského štátu a jeho sídlo alebo bydlisko je známe, doručujú sa písomnosti priamo. Ak sa doručuje písomnosť adresátovi do vlastných rúk, zašle sa písomnosť na medzinárodnú návratku; správca dane môže písomnosť doručiť aj podľa osobitných predpisov.[21a]) Ak si takýto adresát určí zástupcu na doručovanie, doručujú sa písomnosti tomuto zástupcovi.

(3) Ak písomnosť nemožno doručiť, považuje sa za doručenú v deň vrátenia nedoručenej písomnosti správcovi dane, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

(4) Odseky 1 až 3 sa nepoužijú, ak sa písomnosť doručuje adresátovi elektronicky.

§ 35

Doručovanie verejnou vyhláškou

(1) Ak nie je správcovi dane známy pobyt alebo sídlo adresáta, doručí písomnosť verejnou vyhláškou.

(2) Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná v mieste posledného pobytu alebo sídla adresáta tak, že obec na žiadosť správcu dane vyvesí po dobu 15 dní spôsobom v mieste obvyklým oznámenie o mieste uloženia písomnosti s jej presným označením. Obec potvrdí dobu vyvesenia; posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia. Oznámenie o mieste uloženia písomnosti sa vyvesí aj v sídle správcu dane, ktorého písomnosť má byť adresátovi doručená.

(3) Doručovanie verejnou vyhláškou sa považuje za doručenie do vlastných rúk.

DRUHÁ ČASŤ
ČINNOSTI SPRÁVCU DANE

PRVÁ HLAVA
PRÍPRAVA DAŇOVÉHO KONANIA

PRVÝ DIEL
VYHĽADÁVACIA ČINNOSŤ

§ 36

(1) Správca dane je oprávnený pri vyhľadávacej činnosti zhromažďovať informácie o daňových subjektoch, vyhľadávať neprihlásené alebo neregistrované daňové subjekty, overovať úplnosť a správnosť evidencie alebo registrácie daňových subjektov a zisťovať ďalšie skutočnosti rozhodujúce pre správne vyrubenie dane, zabezpečenie jej úhrady a vymáhanie daňového nedoplatku, pričom správca dane môže vyhľadávaciu činnosť vykonávať aj bez priamej súčinnosti daňového subjektu.

(2) Ak správca dane zistí, že daňový subjekt prestal vykonávať činnosť alebo poberať príjmy podliehajúce dani, urobí opatrenia potrebné na urýchlené vyrubenie dane alebo na vymáhanie daňových nedoplatkov na všetkých daniach.

(3) Správca dane je oprávnený postupovať podľa odsekov 1 a 2 aj u daňového subjektu, ktorému je príslušný iný správca dane; to neplatí, ak je správcom dane obec.“.

DRUHÝ DIEL
MIESTNE ZISŤOVANIE, ZABEZPEČENIE VECI A PREPADNUTIE VECI

§ 37

Postup správcu dane pri miestnom zisťovaní

(1) Správca dane je oprávnený na účely správy daní a pri poskytnutí súčinnosti orgánom podľa osobitného predpisu[31]) vykonávať miestne zisťovanie aj mimo obvodu svojej územnej pôsobnosti.

(2) Miestne zisťovanie je činnosť správcu dane, v rámci ktorej vyhľadáva dôkazy, preveruje a zisťuje skutočnosti, ktoré sú potrebné na účely správy daní.

(3) Pri výkone miestneho zisťovania je zamestnanec správcu dane povinný preukázať sa služobným preukazom; túto povinnosť nemá zamestnanec správcu dane, ktorým je obec a príslušník finančnej správy vykonávajúci miestne zisťovanie v služobnej rovnošate. Zamestnanec správcu dane, ktorým je obec, je povinný preukázať sa oprávnením na vykonanie miestneho zisťovania.

(4) O miestnom zisťovaní spíše zamestnanec správcu dane zápisnicu. Rovnopis zápisnice alebo kópiu zápisnice zamestnanec správcu dane odovzdá daňovému subjektu alebo inej osobe, alebo zamestnancovi daňového subjektu, alebo zamestnancovi inej osoby, za účasti ktorého sa vykonávalo miestne zisťovanie; to neplatí, ak je zápisnica podpísaná biometrickým elektronickým podpisom a zamestnanec správcu dane ju zašle do elektronickej osobnej schránky daňového subjektu alebo inej osoby. Ak sa miestneho zisťovania nezúčastní daňový subjekt alebo jeho zamestnanec, alebo iná osoba alebo zamestnanec inej osoby, spíše zamestnanec správcu dane úradný záznam. Ak správca dane pri miestnom zisťovaní zabezpečí vec podľa § 41 a 42, odovzdá rovnopis zápisnice alebo kópiu zápisnice osobe, od ktorej prevzal vec, ktorú zabezpečil.

(5) Ustanovenia o miestnom zisťovaní, zabezpečení veci a prepadnutí veci sa vzťahujú primerane aj na finančné riaditeľstvo.

§ 38

Práva správcu dane pri miestnom zisťovaní

(1) Zamestnanec správcu dane má právo v dobe primeranej predmetu zisťovania, najmä v dobe prevádzky, na neobmedzený prístup na pozemky, do každej prevádzkovej budovy, miestnosti alebo miesta vrátane dopravných prostriedkov a prepravných obalov, k účtovným písomnostiam, záznamom a informáciám, a to aj na technických nosičoch dát, a vykonať obhliadku veci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona. Toto právo má aj ak ide o byt, ktorý daňový subjekt používa aj na podnikanie.

(2) Zamestnanec správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, je oprávnený tovar nakúpený pri miestnom zisťovaní v nezmenenom stave vrátiť daňovému subjektu, ktorý je

povinný tento tovar prevziať späť a zaplatenú cenu zamestnancovi správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, vrátiť; primerane sa postupuje aj vtedy, ak bola pri miestnom zisťovaní zaplatená služba a táto nebola využitá alebo poskytnutá.

(3) Zamestnanec správcu dane má právo urobiť si alebo vyžiadať si výpis alebo kópiu z účtovných záznamov, iných záznamov alebo informácií, a to aj na technických nosičoch dát na náklady daňového subjektu. Rovnako má právo vyhotovovať z priebehu miestneho zisťovania fotodokumentáciu a audiovizuálny záznam v rozsahu potrebnom na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.[33])

(4) V rozsahu nevyhnutnom k prevereniu údajov na technických nosičoch dát má správca dane právo na informácie o používaných programoch výpočtovej techniky a môže využívať programové vybavenie, v ktorom boli informácie spracované, za prítomnosti daňového subjektu alebo ním poverenej osoby.

(5) Zamestnanec správcu dane má právo zapožičať si doklady alebo výpisy, alebo ich kópie a iné veci alebo odobrať vzorku mimo sídla alebo miesta podnikania alebo prevádzkových priestorov daňového subjektu alebo inej osoby. Prevzatie dokladov a iných vecí alebo odobratie vzoriek potvrdí zamestnanec správcu dane osobitne pri prevzatí. Zapožičané doklady a iné veci vráti správca dane najneskôr do 30 dní od predloženia posledného dokladu alebo inej veci; to neplatí, ak začala daňová kontrola alebo určovanie dane podľa pomôcok, alebo skrátené vyrubovacie konanie podľa § 68a, a ak sú zapožičané doklady alebo iné veci potrebné na ich vykonanie. Odobraté vzorky alebo časť vzorky sa po expertíze alebo obhliadke vrátia, ak to pripúšťa ich povaha alebo osobitný predpis.[9]) V osobitne zložitých prípadoch, najmä ak je nevyhnutné vykonať vonkajšiu expertízu alebo zapožičané doklady a iné veci poskytnúť na účely trestného konania alebo ak tieto boli poskytnuté Kriminálnemu úradu finančnej správy, Policajnému zboru alebo orgánom činným v trestnom konaní, môže túto lehotu druhostupňový orgán primerane predĺžiť, a to aj opakovane. O tejto skutočnosti správca dane písomne upovedomí daňový subjekt alebo inú osobu, u ktorej je vykonávané miestne zisťovanie.

§ 39

Povinnosti daňového subjektu a inej osoby pri miestnom zisťovaní

(1) Daňový subjekt alebo iná osoba je povinná poskytnúť zamestnancovi správcu dane, ktorý vykonáva miestne zisťovanie, pomoc a súčinnosť potrebnú na účinné vykonanie miestneho zisťovania, najmä mu podať potrebné vysvetlenia.

(2) Daňový subjekt alebo iná osoba, u ktorej sa miestne zisťovanie vykonáva, je povinná zapožičať správcovi dane ním vyžiadané doklady alebo výpisy, alebo ich kópie a iné veci alebo umožniť odobrať vzorku mimo sídla alebo miesta podnikania alebo prevádzkových priestorov. Na tento postup sa vzťahuje § 38 ods. 5.

(3) Ak daňový subjekt vykonáva dani podliehajúcu činnosť mimo miesta svojho obvyklého pracoviska, mimo sídla alebo miesta podnikania alebo prevádzkových priestorov na verejnom priestranstve alebo miesto výkonu tejto činnosti strieda, je povinný na výzvu zamestnanca správcu dane predložiť oprávnenie na podnikanie a ak ide o fyzickú osobu alebo zamestnanca právnickej osoby, preukázať svoju totožnosť občianskym preukazom alebo iným dokladom totožnosti. Cudzinec preukazuje svoju totožnosť povolením na trvalý pobyt alebo iným dokladom totožnosti.[6])

§ 40

Zabezpečenie veci

(1) Zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť vec nevyhnutne potrebnú na preukázanie skutočností pri správe daní. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Daňový úrad alebo colný úrad môže zabezpečiť tovar podnikateľovi, ktorý predáva tovar na území Slovenskej republiky a nemá na predajnom mieste pokladnicu e-kasa klient podľa osobitného predpisu.[32])

(2) Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečenej veci. Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha alebo osobitný predpis pripúšťa.[34])

(3) Ak sa zabezpečuje vec, ktorá sa nachádza na dopravnom prostriedku, môže zamestnanec správcu dane, ak na jeho požiadanie nie sú predložené doklady jednoznačne preukazujúce skutočnosti uvedené v odseku 1, zabezpečiť prepravovanú vec vrátane dopravného prostriedku. Pri zabezpečení veci sa postupuje podľa § 41.

(4) Ak zamestnanec správcu dane zabezpečí vec podľa odseku 1, ktorej vlastník alebo držiteľ nie je známy, rozhodnutie o jej zabezpečení uverejní na úradnej tabuli správcu dane po dobu 60 dní, pričom v rozhodnutí namiesto označenia vlastníka alebo držiteľa uvedie dátum, miesto a čas zabezpečenia takejto veci. Ak sa v tejto lehote nezistí vlastník alebo držiteľ, zabezpečená vec v deň nasledujúci po uplynutí lehoty uverejnenia rozhodnutia o jej zabezpečení sa stane majetkom štátu.

(5) Správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečenú vec riadne opatrovať. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, správca dane na náklady ich vlastníka alebo držiteľa nechá previezť na miesto vhodné na tento účel.

§ 41

Postup pri zabezpečení veci

(1) Zabezpečovaná vec sa za spolupráce s orgánmi Policajného zboru uzavrie, uzamkne a zabezpečí úradnou uzáverou. Spolupráca s orgánmi Policajného zboru sa nevyžaduje, ak úradnú uzáveru vykonáva colný úrad. Daňový subjekt, u ktorého došlo k zabezpečeniu veci, je povinný odovzdať správcovi dane do úschovy všetky kľúče od takto zabezpečeného majetku a doklady od dopravného prostriedku po dobu, po ktorú zabezpečenie trvá. Ak je to možné a vhodné, môže správca dane zabezpečiť uzavretý a uzamknutý majetok vlastným zámkom. O priebehu zabezpečenia veci sa na mieste spíše zápisnica alebo úradný záznam.

(2) Do troch pracovných dní od spísania zápisnice alebo úradného záznamu podľa odseku 1 vydá správca dane, ktorý vec zabezpečil, rozhodnutie o zabezpečení veci, v ktorom uvedie dôvody zabezpečenia; proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie; odvolanie nemá odkladný účinok.

(3) Od okamihu, keď bola vec zabezpečená úradnou uzáverou, možno do miesta zabezpečenia vstupovať len so súhlasom správcu dane a v jeho prítomnosti.

(4) Ak je obava, že by mohlo dôjsť k odstráneniu, poškodeniu alebo zničeniu veci, zabezpečí správca dane jej úschovu v priestoroch ním určených alebo uzavrie zmluvu o úschove tejto veci.

(5) Správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení veci, ak daňový subjekt v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení veci odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci alebo do 15 dní od vykonania expertízy podľa § 40 ods. 2, ktorej výsledky nepreukázali odôvodnenosť zabezpečenia veci, pričom vec, ktorá bola predmetom zabezpečenia sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis[34]) pripúšťa. Takéto rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

(6) Rozhodnutie o zabezpečení veci sa zruší právoplatným rozhodnutím o prepadnutí veci. Rozhodnutie o zabezpečení veci sa zruší aj vtedy, ak v odvolacom konaní bolo zrušené rozhodnutie o prepadnutí veci, pričom vec, ktorá bola predmetom zabezpečenia sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis[34]) pripúšťa.

(7) O vydaní veci, ktorá bola predmetom zabezpečenia sa na mieste spíše zápisnica.

§ 42

Postup pri prepadnutí veci

(1) Správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o prepadnutí veci okrem dopravného prostriedku zabezpečeného podľa § 40 ods. 3, ak daňový subjekt v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení veci neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, alebo do 15 dní od vykonania expertízy podľa § 40 ods. 2, ktorej výsledky preukázali odôvodnenosť zabezpečenia veci. Ak sú pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu veci, odstránené len čiastočne, správca dane, ktorý vec zabezpečil, vydá rozhodnutie o prepadnutí veci, pri ktorej neboli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k jej zabezpečeniu, pričom vec, pri ktorej boli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k jej zabezpečeniu, sa vráti, ak to jej povaha a osobitný predpis[34]) pripúšťa, o čom sa spíše zápisnica.

(2) Správca dane je oprávnený prepadnutú vec predať v dražbe. Ak je prepadnutá vec nepatrnej hodnoty, správca dane je oprávnený takúto vec predať v komisionálnom predaji; hodnota veci nepatrnej hodnoty nesmie byť vyššia ako 200 eur.

(3) Prepadnutá vec sa ocení cenou bežne používanou v mieste a v čase ocenenia prepadnutej veci.

(4) Zabezpečené veci rýchlo podliehajúce skaze alebo živé zvieratá môže správca dane predať ihneď.

§ 43

Rozdelenie výťažku

(1) Výťažok z predaja prepadnutej veci a zabezpečenej veci podľa § 42 ods. 4 sa použije na

a) náklady spojené so zabezpečením a uschovaním veci,

b) úhradu podľa § 55.

(2) Zvyšok výťažku z predaja prepadnutej veci a zabezpečenej veci podľa § 42 ods. 4 po použití podľa odseku 1 odvedie správca dane do štátneho rozpočtu.

(3) Správca dane určí spôsob zničenia prepadnutej veci, ktorú nemožno predať, a vymenuje trojčlennú komisiu, ktorá bude dozerať na zničenie takejto veci. Náklady spojené s uschovaním a zničením prepadnutej veci, ktorej výšku určí správca dane rozhodnutím, uhrádza osoba, ktorá prepadnutú vec predávala, prepravovala alebo skladovala, okrem nákladov, ktorých výška je nižšia ako 5 eur. O zničení prepadnutej veci spíše komisia zápisnicu, ktorej kópiu pošle do 15 dní druhostupňovému orgánu.

TRETÍ DIEL
POSTUP PRI DAŇOVEJ KONTROLE

§ 44

Daňová kontrola

(1) Daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov.[1]) Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

(2) Daňová kontrola sa vykonáva u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje.

(3) Správca dane môže vykonať daňovú kontrolu aj u daňového subjektu, ktorému je príslušný iný správca dane; to neplatí, ak je správcom dane obec.

(4) Daňovú kontrolu tej istej dane za zdaňovacie obdobie, za ktoré už bola vykonaná, je možné vykonať u toho istého daňového subjektu aj opätovne,

a) ak daňový subjekt žiada o vrátenie dane dodatočným daňovým priznaním,

b) ak daňový subjekt žiada o vrátenie sumy podľa osobitných predpisov,[35])

c) na podnet ministerstva alebo finančného riaditeľstva,

d) na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní alebo orgánov Policajného zboru.

§ 45

Práva a povinnosti daňového subjektu pri daňovej kontrole

(1) Daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len „kontrolovaný daňový subjekt“), má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo

a) na predloženie

1. písomného poverenia zamestnanca správcu dane na výkon daňovej kontroly,

2. služobného preukazu zamestnanca správcu dane, okrem zamestnanca správcu dane, ktorým je obec,

b) byť prítomný na rokovaní so svojimi zamestnancami,

c) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia a navrhovať dôkazy dostupné správcovi dane, ktoré sám nemôže predložiť, najneskôr do dňa jej ukončenia,

d) nahliadnuť do zápisnice z miestneho zisťovania vykonaného u iného daňového subjektu v súvislosti s daňovou kontrolou vykonávanou u kontrolovaného daňového subjektu,

e) klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní,

f) vyjadrovať sa v priebehu daňovej kontroly k zisteným skutočnostiam, k spôsobu ich zistenia alebo navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim,

g) nahliadnuť do zapožičaných dokladov u správcu dane v jeho obvyklej úradnej dobe.

(2) Kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane tieto povinnosti:

a) umožniť poverenému zamestnancovi správcu dane vykonať daňovú kontrolu,

b) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na vykonanie daňovej kontroly,

c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou,

d) predkladať v priebehu daňovej kontroly záznamy, ktorých vedenie ukladá osobitný predpis,[2]) a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady, vo forme požadovanej správcom dane, ak ich v tejto požadovanej forme vedie, vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia,

e) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia,

f) umožňovať vstup do sídla, miesta podnikania kontrolovaného daňového subjektu a do jeho prevádzkových priestorov a umožňovať rokovanie s jeho zamestnancom,

g) zapožičať doklady a iné veci mimo sídla, miesta podnikania alebo prevádzkových priestorov kontrolovaného daňového subjektu, poskytnúť výpisy, alebo ich kópie,

h) umožniť prístup k softvéru a informačno-komunikačným prostriedkom, ktoré daňový subjekt používa na prevádzkovanie podnikateľskej činnosti, a k výstupným dátam z týchto softvérov.

(3) Na fyzickú osobu, ktorá nepodniká a dosahuje príjmy podľa osobitného predpisu,[36]) sa vzťahujú ustanovenia odseku 2 písm. a), c), e) a g) a primerane odsek 2 písm. d).

§ 46

Priebeh a ukončenie daňovej kontroly

(1) Daňová kontrola začína dňom určeným v oznámení správcu dane o daňovej kontrole. Oznámenie o daňovej kontrole musí obsahovať deň začatia daňovej kontroly, miesto výkonu daňovej kontroly, druh kontrolovanej dane a kontrolované zdaňovacie obdobie alebo kontrolované účtovné obdobie. Správca dane v oznámení určí aj lehotu na predloženie všetkých dokladov potrebných na vykonanie daňovej kontroly s poučením o následkoch ich nepredloženia. Ak z dôvodu na strane daňového subjektu nemožno daňovú kontrolu začať v

deň uvedený v oznámení o daňovej kontrole, je povinný túto skutočnosť oznámiť správcovi dane do ôsmich dní od doručenia oznámenia a dohodnúť s ním nový termín začatia, daňová kontrola však nesmie začať neskôr ako 40 dní od doručenia oznámenia o daňovej kontrole.

(2) Ak sa vykonáva daňová kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti alebo kontrola oprávnenosti nároku na vrátenie dane zo sladených nealkoholických nápojov, daňová kontrola je začatá v deň spísania zápisnice o začatí daňovej kontroly alebo v deň uvedený v oznámení o daňovej kontrole. Oznámenie o daňovej kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti alebo kontrola oprávnenosti nároku na vrátenie dane zo sladených nealkoholických nápojov musí obsahovať deň začatia daňovej kontroly, miesto výkonu daňovej kontroly, kontrolované zdaňovacie obdobie. Správca dane v oznámení určí aj lehotu na predloženie všetkých dokladov potrebných na vykonanie daňovej kontroly s poučením o následkoch ich nepredloženia.

(3) Správca dane je oprávnený začať daňovú kontrolu aj bez oznámenia podľa odseku 1, ak to ustanovuje osobitný predpis,[33]) alebo ak o vykonanie daňovej kontroly požiadajú orgány činné v trestnom konaní alebo ak je dôvodné podozrenie, že účtovné alebo iné doklady budú pozmenené, znehodnotené alebo zničené. V týchto prípadoch v deň začatia daňovej kontroly zamestnanec správcu dane spíše zápisnicu o začatí daňovej kontroly; v zápisnici o začatí daňovej kontroly musí byť uvedený deň začatia daňovej kontroly, miesto vykonávania daňovej kontroly, predmet daňovej kontroly a kontrolované zdaňovacie obdobie alebo kontrolované účtovné obdobie.

(4) Ak správca dane v priebehu daňovej kontroly zistí skutočnosti odôvodňujúce vykonanie daňovej kontroly aj iného zdaňovacieho obdobia alebo účtovného obdobia alebo inej dane, ktoré neboli uvedené v zápisnici o začatí daňovej kontroly alebo v oznámení o daňovej kontrole, správca dane je oprávnený rozšíriť výkon daňovej kontroly aj o iné zdaňovacie obdobie alebo účtovné obdobie alebo o inú daň alebo o kontrolu dodržiavania ustanovení osobitných predpisov;[2]) túto skutočnosť je správca dane povinný písomne oznámiť bez zbytočného odkladu kontrolovanému daňovému subjektu.

(5) Ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti kontrolovanému daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

(6) Prevzatie dokladov a iných vecí podľa § 45 ods. 2 písm. g) potvrdí ktorýkoľvek zamestnanec správcu dane osobitne pri prevzatí. Zapožičané doklady a iné veci vráti správca dane kontrolovanému daňovému subjektu najneskôr do 30 dní od ukončenia daňovej kontroly; to neplatí, ak bola daňová kontrola ukončená podľa odseku 9 písm. b). V osobitne zložitých prípadoch, alebo ak je nevyhnutné vykonať vonkajšiu expertízu, alebo zapožičané doklady a iné veci poskytnúť na účely trestného konania alebo ak tieto boli poskytnuté Kriminálnemu úradu finančnej správy, Policajnému zboru alebo orgánom činným v trestnom konaní, môže túto lehotu druhostupňový orgán primerane predĺžiť, a to aj opakovane. O tejto skutočnosti správca dane písomne upovedomí kontrolovaný daňový subjekt.

(7) Ak daňový subjekt neumožní správcovi dane vrátiť zapožičané doklady v lehote ustanovenej v odseku 6, zašle správca dane daňovému subjektu výzvu na prevzatie dokladov. Ak si daňový subjekt neprevezme doklady do 30 dní od doručenia tejto výzvy, po uplynutí lehoty na vyrubenie dane alebo rozdielu dane, pri účtovnej dokumentácii po uplynutí doby na

uchovanie dokladov ustanovenej osobitným predpisom,[2]) je správca dane zapožičané doklady oprávnený zničiť.

(8) Zamestnanec správcu dane z daňovej kontroly vyhotoví protokol, ktorý obsahuje výsledok daňovej kontroly vrátane vyhodnotenia dôkazov; protokol sa nevyhotovuje, ak je daňová kontrola ukončená podľa odseku 9 písm. b) a c). Ak sa daňovou kontrolou zistil rozdiel v sume, ktorú mal kontrolovaný daňový subjekt podľa osobitných predpisov[1]) zaplatiť alebo vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov,[1]) zašle správca dane kontrolovanému daňovému subjektu protokol, ktorého súčasťou je výzva na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole, ak tento zákon neustanovuje inak. Vo výzve správca dane určí lehotu, nie kratšiu ako 30 pracovných dní od doručenia takého protokolu, v ktorej sa má kontrolovaný daňový subjekt vyjadriť k zisteniam uvedeným v protokole a označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, ktoré nemohol predložiť v priebehu daňovej kontroly. Ak je to možné, daňový subjekt predloží aj listinné dôkazy. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Ak sa daňovou kontrolou rozdiel v sume, ktorú mal kontrolovaný daňový subjekt podľa osobitných predpisov[1]) zaplatiť alebo vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov[1]) nezistí, výzva na vyjadrenie k protokolu sa nezasiela. Rovnako sa výzva nezašle, ak daňový subjekt neumožní vykonanie daňovej kontroly, v dôsledku čoho mu zanikne nárok na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného predpisu.[36a])

(9) Daňová kontrola je ukončená dňom

a) doručenia protokolu podľa odseku 8,

b) doručenia oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok podľa § 48 ods. 2, alebo

c) zániku nároku na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného prepisu,[36a])

d) zániku nároku na vrátenie dane podľa osobitného predpisu.[36aa])

(10) Lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61. Ak ide o daňovú kontrolu závislých osôb, ktoré určujú základ dane podľa osobitného predpisu,[36b]) druhostupňový orgán môže lehotu podľa prvej vety pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia predĺžiť najviac o 12 mesiacov.

§ 47

Protokol

Protokol musí obsahovať

a) názov a sídlo správcu dane,

b) číslo konania,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu kontrolovaného daňového subjektu alebo obchodné meno a sídlo kontrolovaného daňového subjektu, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo kontrolovaného daňového subjektu pridelené pri registrácii, alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu alebo nemá povinnosť evidencie podľa osobitného predpisu,

d) predmet daňovej kontroly a kontrolované zdaňovacie obdobie alebo kontrolované účtovné obdobie,

e) meno a priezvisko zamestnanca správcu dane, ktorý vykonával daňovú kontrolu,

f) miesto vykonania daňovej kontroly a dátum začatia daňovej kontroly,

g) súpis kontrolovaných dokladov,

h) preukázané kontrolné zistenia a vyhodnotenie dôkazov,

i) vyjadrenia kontrolovaného daňového subjektu podľa § 45 ods. 1 písm. f),

j) dátum vypracovania protokolu,

k) vlastnoručný podpis osoby, ktorá vyhotovila protokol; ak sa protokol vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu.[20aa])

§ 47a

Čiastkový protokol

(1) Správca dane môže počas daňovej kontroly vyhotoviť čiastkový protokol, ak

a) kontrolovaný daňový subjekt nie je zverejnený v zozname platiteľov dane z pridanej hodnoty podľa § 52 ods. 6 alebo

b) sa daňová kontrola nevykonáva na základe požiadania orgánov činných v trestnom konaní.

(2) Na obsah čiastkového protokolu sa vzťahuje § 47 primerane.

(3) Doručením čiastkového protokolu kontrolovanému daňovému subjektu nie je ukončená daňová kontrola.

ŠTVRTÝ DIEL
POSTUP PRI URČENÍ DANE PODĽA POMÔCOK

§ 48

(1) Správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt

a) nepodá daňové priznanie ani na výzvu správcu dane,

b) nesplní pri preukazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daň správne zistiť, alebo

c) neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti alebo kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie dane zo sladených nealkoholických nápojov.

(2) Správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, ak nastanú skutočnosti uvedené v odseku 1, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je deň po

doručení oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok. Určovanie dane podľa pomôcok vykoná správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa prvej vety.

(3) Správca dane je pri určení dane oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Pomôckami môžu byť najmä listiny, daňové priznania, výpisy z verejných zoznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpovede objasňujúce skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení, výpisy z účtov vedených u poskytovateľov platobných služieb a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, alebo podobných daňových subjektov.

(4) Ak daňový subjekt v priebehu určenia dane správcom dane podľa pomôcok predloží účtovné doklady a iné doklady, správca dane ich môže využiť ako pomôcky. Na prevzatie a vrátenie zapožičaných dokladov sa primerane vzťahuje § 46 ods. 6 a 7.

(5) Pri určení dane podľa pomôcok je správca dane povinný prihliadnuť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené.

§ 49

(1) Správca dane zašle daňovému subjektu protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorého súčasťou je výzva na vyjadrenie. Na obsah tohto protokolu sa primerane vzťahuje § 47. Súčasťou protokolu o určení dane podľa pomôcok je aj súpis pomôcok, na základe ktorých správca dane určil daň.

(2) Daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť len k dodržaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane a k dodržaniu postupu podľa § 48 ods. 5 najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok, ktorého súčasťou je výzva na vyjadrenie. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

(3) Určenie dane podľa pomôcok je ukončené dňom doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok podľa odseku 1.

PIATY DIEL
OSTATNÉ ČINNOSTI SPRÁVCU DANE

§ 50

Predbežné opatrenia

(1) Správca dane môže počas daňovej kontroly, počas určovania dane podľa pomôcok alebo pri miestnom zisťovaní na zabezpečenie ich účelu alebo ak je odôvodnená obava, že nesplatná daň alebo nevyrubená daň nebude v dobe jej splatnosti uhradená alebo bude nevymožiteľná alebo že v tejto dobe bude vymáhanie dane spojené so značnými ťažkosťami, v rozsahu nevyhnutne potrebnom uložiť rozhodnutím daňovému subjektu, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo strpel, a to najmä, aby

a) zložil peňažnú sumu na účet správcu dane,

b) nenakladal s vecami alebo právami určenými v rozhodnutí,

c) strpel nevrátenie daňového preplatku alebo nadmerného odpočtu.

(2) Ak hrozí, že peňažná suma podľa odseku 1 písm. a) nebude v lehote určenej správcom dane zložená, je rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia vykonateľné dňom vydania. Správca dane súčasne vhodným spôsobom vyrozumie daňový subjekt o vydaní rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia.

(3) Rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia týkajúceho sa nehnuteľnosti správca dane doručí daňovému subjektu a príslušnému orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností (ďalej len „kataster nehnuteľností“). Rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia, ktoré sa týka motorového vozidla, správca dane doručí daňovému subjektu a Policajnému zboru. Správca dane oznámi katastru nehnuteľností a Policajnému zboru, kedy nadobudlo zaslané rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia právoplatnosť.

(4) Právne úkony vykonané v rozpore s uloženým predbežným opatrením sú neplatné.

(5) Proti rozhodnutiu o uložení predbežného opatrenia možno podať odvolanie, ktoré nemá odkladný účinok.

(6) Predbežným opatrením nemožno obmedziť alebo zamedziť výkon záložného práva podľa Občianskeho zákonníka.[37])

(7) Správca dane predbežné opatrenie zruší, ak pominie dôvod, pre ktorý bolo uložené; ak pominul dôvod len sčasti, predbežné opatrenie sa zruší len čiastočne.

(8) Predbežné opatrenie stráca účinnosť dňom zaplatenia dane alebo daňového nedoplatku, a to aj vykonaním kompenzácie podľa § 55 ods. 7, alebo dňom vzniku záložného práva podľa

§ 81. Ak dôjde k vyrubeniu dane, ktorá nebola v dobe vydania predbežného opatrenia vyrubená, predbežné opatrenie podľa odseku 1 písm. a) stráca účinnosť dňom jej vyrubenia, ak peňažná suma uložená týmto predbežným opatrením bola zložená alebo ak rozhodnutie vydané vo vyrubovacom konaní alebo v skrátenom vyrubovacom konaní sa stalo exekučným titulom namiesto predbežného opatrenia podľa § 89 ods. 4. Zložená peňažná suma podľa druhej vety sa prevedie na úhradu tejto dane. O strate účinnosti predbežného opatrenia musí správca dane písomne upovedomiť daňový subjekt a tých, ktorým rozhodnutie o uložení predbežného opatrenia doručoval.

(9) Ak správca dane predbežné opatrenie zrušil alebo predbežné opatrenie stratilo účinnosť, správca dane bezodkladne vráti daňovému subjektu zloženú peňažnú sumu podľa odseku 1 písm. a) alebo jej časť, ktorá nebola použitá na úhradu dane alebo daňového nedoplatku, na ktorú bola zložená. Pri vrátení zloženej peňažnej sumy správca dane postupuje ako pri použití daňového preplatku podľa § 79 ods. 1.

§ 51

Záznamová povinnosť

(1) Správca dane môže uložiť daňovému subjektu, aby okrem evidencie ustanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom viedol osobitné záznamy potrebné na správne určenie dane a aby v určenej lehote predložil tieto záznamy správcovi dane.

(2) Povinnosť viesť a predkladať záznamy ukladá správca dane rozhodnutím, proti ktorému nemožno podať odvolanie. Súčasťou rozhodnutia musí byť presné určenie zaznamenávaných údajov, ich členenie a usporiadanie vrátane nadväznosti na doklady, z ktorých sa záznam vedie, určenie záznamov, ktoré je potrebné správcovi dane predložiť a lehota na ich predloženie.

(3) Ak sa zmenili alebo odpadli dôvody, ktoré viedli k uloženiu záznamovej povinnosti, správca dane je oprávnený na návrh daňového subjektu alebo z vlastného podnetu túto záznamovú povinnosť zmeniť alebo zrušiť.

(4) Správca dane je oprávnený preverovať plnenie záznamovej povinnosti, požadovať doklady, o ktorých sa vedie priebežná evidencia, a ukladať rozhodnutím povinnosť odstránenia chýb.

(5) Záznamy, evidencie a doklady k nim sa vzťahujúce je daňový subjekt povinný uchovávať po dobu, v ktorej nezanikne právo na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenia nároku na sumu podľa osobitných predpisov.[1])

§ 52

Zverejňovanie zoznamov

(1) Finančné riaditeľstvo vypracúva zoznamy

a) daňových dlžníkov podľa stavu k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, u ktorých úhrnná výška daňových nedoplatkov presiahla 170 eur,

b) daňových subjektov, ktorým bola povolená úľava alebo odpustenie podľa § 70 a 157, u ktorých celková suma povolenej úľavy alebo odpustenia presahuje za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom sa budú zoznamy zverejňovať, u fyzickej osoby 17 000 eur a u právnickej osoby 170 000 eur,

c) daňových subjektov, ktorým bol v kalendárnom roku, ktorý predchádza roku, v ktorom sa budú zoznamy zverejňovať povolený odklad platenia dane alebo povolené platenie dane v splátkach presahujúce u fyzickej osoby 33 000 eur a u právnickej osoby 330 000 eur a tento odklad platenia dane alebo povolené platenie dane v splátkach naďalej trvá.

(2) Správca dane, ktorým je obec, môže zverejniť zoznam

a) daňových dlžníkov podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho roka, u ktorých úhrnná výška daňových nedoplatkov presiahla u fyzickej osoby 160 eur a u právnickej osoby 1 600 eur,

b) daňových subjektov, ktorým bol v kalendárnom roku, ktorý predchádza roku, v ktorom sa budú zoznamy zverejňovať povolený odklad platenia dane alebo povolené platenie dane v splátkach presahujúce u fyzickej osoby 160 eur a u právnickej osoby 1 600 eur a tento odklad platenia dane alebo povolené platenie dane v splátkach naďalej trvá,

c) daňových subjektov, ktorým bola v kalendárnom roku, ktorý predchádza roku, v ktorom sa bude zoznam zverejňovať povolená úľava alebo odpustený daňový nedoplatok s uvedením jej výšky.

(3) V zoznamoch podľa odsekov 1 a 2 sa uvedie

a) meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od trvalého pobytu,

b) obchodné meno alebo názov právnickej osoby a jej sídlo,

c) suma

1. daňových nedoplatkov,

2. dane, u ktorej bolo povolené jej zaplatenie v splátkach alebo povolený odklad platenia dane alebo

3. povolenej úľavy alebo odpustenia podľa § 70 a 157.

(4) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje zoznam podľa odseku 1 písm. a) do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa zoznam vyhotovuje, a zoznamy podľa odseku 1 písm. b) a c) v prvom polroku bežného roka. Zoznamy podľa odseku 2 zverejňuje obec v prvom polroku bežného roka na svojom webovom sídle alebo na mieste obvyklom na oznamovanie informácií.

(5) Finančné riaditeľstvo zverejňuje aktualizovaný zoznam daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty a pre spotrebné dane. V zoznamoch sa uvedie meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, alebo obchodné meno alebo názov, sídlo, identifikačné číslo organizácie, ak jej bolo pridelené, identifikačné číslo pre daň alebo registračné číslo, druh registrácie, dátum registrácie, dátum, kedy sa stal daňový subjekt platiteľom dane z pridanej hodnoty a dátum, ku ktorému došlo k zmene druhu registrácie pre daň z pridanej hodnoty.

(6) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje aktualizovaný zoznam platiteľov dane z pridanej hodnoty, u ktorých nastali dôvody na zrušenie registrácie podľa osobitného predpisu.[37a]) V zozname sa uvedie identifikačné číslo pre daň platiteľa dane z pridanej hodnoty, dátum zverejnenia v zozname, ktorý je generovaný automaticky systémom v deň zverejnenia, kalendárny rok, v ktorom nastali dôvody podľa prvej vety, a

a) meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, alebo

b) obchodné meno alebo názov právnickej osoby a jej sídlo,

c) identifikačné číslo organizácie, ak bolo platiteľovi dane z pridanej hodnoty pridelené.

(7) Platiteľa dane z pridanej hodnoty, ktorý je zverejnený v zozname podľa odseku 6, finančné riaditeľstvo vymaže z tohto zoznamu, ak odpadli dôvody, na základe ktorých bol v tomto zozname zverejnený a súčasne v období šiestich po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov platiteľ dane neporušil povinnosti pri daňovej kontrole, neporušil povinnosť podať daňové priznanie alebo kontrolný výkaz ani povinnosť zaplatiť vlastnú daňovú povinnosť a bol zastihnuteľný na adrese sídla, miesta podnikania alebo na adrese prevádzkarne, alebo ak mu bola zrušená registrácia k dani z pridanej hodnoty.

(8) Finančné riaditeľstvo súčasne so zoznamom podľa odseku 6 zverejňuje aj zoznam vymazaných platiteľov dane z pridanej hodnoty, v ktorom sa okrem údajov uvedených v

odseku 6 uvedie dátum výmazu platiteľa dane z pridanej hodnoty zo zoznamu podľa odseku 6, ak nastali skutočnosti podľa odseku 7.

(9) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje zoznam daňových subjektov s výškou vyrubenej dane z príjmov právnickej osoby alebo dodatočne vyrubenej dane z príjmov právnickej osoby alebo daňovej straty právnickej osoby, a to do konca každého štvrťroka bežného roka na základe daňových priznaní k dani z príjmov právnických osôb podaných v predchádzajúcom štvrťroku bežného roka. V zozname sa uvedie obchodné meno alebo názov právnickej osoby, jej sídlo, identifikačné číslo organizácie, ak jej bolo pridelené, daňové identifikačné číslo, ak jej bolo pridelené, výška vyrubenej dane, dodatočne vyrubenej dane alebo daňovej straty a zdaňovacie obdobie.

(10) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje zoznam daňových subjektov, ktoré si uplatnili odpočet výdavkov na výskum a vývoj, odpočet výdavkov (nákladov) na investície alebo oslobodenie podľa osobitného predpisu.[37ab]) V zozname sa uvedú údaje podľa osobitného predpisu.[37ac])

(11) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje aktualizovaný zoznam platiteľov, ktorí oznámili začatie a skončenie uplatňovania osobitnej úpravy podľa osobitného predpisu.[37ad]) V zozname sa uvedie meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, alebo obchodné meno alebo názov právnickej osoby a jej sídlo, identifikačné číslo organizácie, identifikačné číslo pre daň platiteľa dane z pridanej hodnoty, dátum začatia a dátum skončenia uplatňovania osobitnej úpravy a zdaňovacie obdobie, v ktorom uplatňovanie osobitnej úpravy skončilo.

(12) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje zoznam daňových subjektov s výškou uplatneného nadmerného odpočtu a s výškou priznanej vlastnej daňovej povinnosti, a to do konca každého štvrťroka kalendárneho roka na základe daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty podaných v predchádzajúcom kalendárnom štvrťroku. V zozname sa uvedie

a) meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, identifikačné číslo organizácie, ak jej bolo pridelené, daňové identifikačné číslo, ak jej bolo pridelené, identifikačné číslo pre daň platiteľa dane z pridanej hodnoty, výška uplatneného nadmerného odpočtu, výška priznanej vlastnej daňovej povinnosti a zdaňovacie obdobie,

b) obchodné meno alebo názov právnickej osoby, jej sídlo, identifikačné číslo organizácie, daňové identifikačné číslo, ak jej bolo pridelené, identifikačné číslo pre daň platiteľa dane z pridanej hodnoty, výška uplatneného nadmerného odpočtu, výška priznanej vlastnej daňovej povinnosti a zdaňovacie obdobie.

(13) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje zoznam regulovaných osôb,[1d]) a to do konca každého štvrťroka bežného roka na základe rozhodnutí o zúčtovaní osobitných odvodov z podnikania v regulovaných odvetviach, ktoré nadobudli právoplatnosť v predchádzajúcom štvrťroku bežného roka. V zozname sa uvedie

a) meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, identifikačné číslo organizácie, ak jej bolo pridelené, daňové identifikačné číslo, ak jej bolo pridelené, súčet osobitných odvodov z podnikania v regulovaných odvetviach za všetky odvodové obdobia patriace do príslušného účtovného

obdobia vypočítaný podľa osobitného predpisu,[1d]) dlžná suma nedoplatku zo zúčtovania týchto osobitných odvodov po lehote splatnosti a príslušné účtovné obdobie,

b) obchodné meno alebo názov právnickej osoby, jej sídlo, identifikačné číslo organizácie, daňové identifikačné číslo, ak jej bolo pridelené, súčet osobitných odvodov z podnikania v regulovaných odvetviach za všetky odvodové obdobia patriace do príslušného účtovného obdobia vypočítaný podľa osobitného predpisu,[1d]) dlžná suma nedoplatku zo zúčtovania týchto osobitných odvodov po lehote splatnosti a príslušné účtovné obdobie.

(14) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje aktualizovaný zoznam daňových subjektov registrovaných na daň z príjmov. V zozname sa uvedie daňové identifikačné číslo a

a) meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu,

b) názov právnickej osoby a jej sídlo,

c) identifikačné číslo organizácie, ak bolo pridelené.

(15) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle sprístupňuje aktualizované údaje platiteľa dane z pridanej hodnoty v rozsahu meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, alebo obchodné meno alebo názov právnickej osoby, sídlo, identifikačné číslo organizácie, ak jej bolo pridelené, identifikačné číslo pre daň platiteľa dane z pridanej hodnoty a číslo účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb alebo číslo účtu vedeného u zahraničného poskytovateľa platobných služieb podľa toho, ktorý má platiteľ dane z pridanej hodnoty zriadený.

(16) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle sprístupňuje aktualizované údaje platiteľa dane z pridanej hodnoty v rozsahu meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, alebo obchodné meno alebo názov právnickej osoby, sídlo, identifikačné číslo organizácie, ak jej bolo pridelené, identifikačné číslo pre daň platiteľa dane z pridanej hodnoty a číslo účtu správcu dane vedeného pre daňový subjekt.

(17) Finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle zverejňuje aktualizovaný zoznam daňových subjektov, ktorým bol určený index daňovej spoľahlivosti, v ktorom sa uvedie meno a priezvisko fyzickej osoby, adresa jej trvalého pobytu alebo miesto podnikania, ak je odlišné od adresy trvalého pobytu, obchodné meno alebo názov právnickej osoby a jej sídlo, daňové identifikačné číslo, identifikačné číslo organizácie, ak bolo pridelené, a index daňovej spoľahlivosti.

(18) Údaje, ktoré finančné riaditeľstvo zverejňuje v zoznamoch, a údaje, ktoré finančné riaditeľstvo sprístupňuje, sa zverejňujú a sprístupňujú v štruktúrovanej podobe, ktorá umožňuje ich cielené vyhľadávanie a ďalšie automatizované spracovanie.

§ 53

Poskytovanie údajov

(1) Správca dane na žiadosť oznámi, odkedy je určitý daňový subjekt registrovaný, kedy mu bola registrácia zrušená alebo aké číslo mu bolo pridelené pri registrácii, alebo potvrdí, či číslo,

ktoré daňový subjekt uviedol, mu bolo pridelené pri registrácii. Na účely daňového konania sa prihliada len na písomné oznámenie tejto skutočnosti.

(2) Na žiadosť daňového subjektu finančné riaditeľstvo oznámi, či iná osoba je registrovaná na daň z pridanej hodnoty v inom členskom štáte; súčasne mu oznámi, či číslo, ktoré daňový subjekt v žiadosti uviedol, jej bolo pridelené pri registrácii na túto daň.

(3) Na žiadosť daňového subjektu finančné riaditeľstvo oznámi, či iná osoba je registrovaná na spotrebnú daň v inom členskom štáte; súčasne mu oznámi, či číslo, ktoré daňový subjekt v žiadosti uviedol, jej bolo pridelené pri registrácii na túto daň.

(4) Miestne príslušný správca dane na žiadosť daňového subjektu vydá potvrdenie o stave jeho osobného účtu; na tento účel sa za daňový nedoplatok považuje aj daňový nedoplatok postúpený podľa § 86, ktorý v čase vydania potvrdenia nezanikol. Miestne príslušný správca dane poskytne údaje o stave osobného účtu daňového subjektu aj na žiadosť orgánu verejnej moci pri výkone jeho úradnej činnosti[37ad]) na účely podľa osobitných predpisov,[37ae]) ak nie je možné automatické sprístupnenie takej informácie.

Záväzné stanovisko

§ 53a

(1) Daňový subjekt môže písomne požiadať finančné riaditeľstvo o záväzné stanovisko k uplatneniu daňových predpisov. Rozsah daňových predpisov, ku ktorých uplatneniu možno vydať záväzné stanovisko, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(2) Žiadosť o záväzné stanovisko musí obsahovať podrobný popis skutočností, ktoré nastanú alebo sú očakávané a ktoré budú podkladom na vydanie záväzného stanoviska. V žiadosti daňový subjekt uvedie aj návrh na uplatnenie postupu podľa príslušných ustanovení daňových predpisov, právne posúdenie a sumu predpokladaného obchodného prípadu.

(3) Ak žiadosť daňového subjektu neobsahuje predpísané náležitosti alebo ak skutočnosti, ku ktorým má byť záväzné stanovisko vydané, nie sú pre posúdenie dostatočné, finančné riaditeľstvo vyzve daňový subjekt v lehote do desiatich pracovných dní od doručenia žiadosti, aby v lehote do desiatich pracovných dní od doručenia výzvy doplnil svoje podanie v požadovanom rozsahu. Ak daňový subjekt výzve finančného riaditeľstva nevyhovie v plnom rozsahu a v určenej lehote, považuje sa táto žiadosť za nepodanú a finančné riaditeľstvo oznámi túto skutočnosť daňovému subjektu.

(4) Finančné riaditeľstvo záväzné stanovisko nevydá, ak na vydanie záväzného stanoviska je potrebné uplatniť právny predpis iného štátu alebo ak daňový subjekt žiada o záväzné stanovisko ku skutočnostiam, ktoré nastali v zdaňovacom období, za ktoré bolo podané daňové priznanie; o nevydaní záväzného stanoviska finančné riaditeľstvo informuje daňový subjekt.

(5) Finančné riaditeľstvo vydá daňovému subjektu záväzné stanovisko v lehote 60 dní od doručenia žiadosti alebo od jej doplnenia na základe výzvy podľa odseku 3. Ak vzhľadom na zložitosť prípadu nemožno vydať záväzné stanovisko do 60 dní, finančné riaditeľstvo oznámi túto skutočnosť daňovému subjektu a požiada ho o vyjadrenie, či súhlasí s vydaním záväzného

stanoviska v ním navrhnutej predĺženej lehote, pričom táto lehota nemôže presiahnuť šesť kalendárnych mesiacov odo dňa doručenia žiadosti, alebo od jej doplnenia na základe výzvy podľa odseku 3.

(6) Ak daňový subjekt oznámi finančnému riaditeľstvu v lehote do ôsmich pracovných dní od doručenia oznámenia podľa odseku 5, že nesúhlasí s predĺžením lehoty na vydanie záväzného stanoviska, alebo ak sa v tejto lehote nevyjadrí, žiadosť sa považuje za späťvzatú.

(7) Záväzné stanovisko obsahuje stanovisko ku všetkým v žiadosti uvedeným skutočnostiam a časový a vecný rozsah záväznosti.

(8) Záväzné stanovisko je záväzné pre správcu dane a druhostupňový orgán. Záväzné stanovisko nezaväzuje správcu dane ani druhostupňový orgán, ak daňový subjekt, ktorému bolo vydané záväzné stanovisko, neuplatnil postup uvedený v záväznom stanovisku alebo ak sa preukáže, že rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých bolo záväzné stanovisko vydané, nie sú splnené, alebo ak záväzné stanovisko stratilo účinky podľa § 53b ods. 3.

§ 53b

(1) Ak záväzné stanovisko neobsahuje stanovisko ku všetkým skutočnostiam, ku ktorým daňový subjekt záväzné stanovisko žiadal, môže daňový subjekt proti nemu podať finančnému riaditeľstvu námietku do ôsmich dní od jeho doručenia.

(2) Finančné riaditeľstvo posúdi námietku a záväzné stanovisko doplní, ak sú na to dôvody; o neopodstatnenosti námietky zašle daňovému subjektu oznámenie.

(3) Záväzné stanovisko stráca účinky

a) dňom nadobudnutia účinnosti zmeny právnej úpravy, na základe ktorej bolo záväzné stanovisko vydané,

b) ak obchodný prípad, ku ktorému bolo záväzné stanovisko vydané, je v rozpore s právnymi predpismi, alebo ich obchádza, alebo zastiera iný právny úkon,

c) ak vo veci právoplatne rozhodol súd.

§ 53c

(1) Daňový subjekt zaplatí spolu so žiadosťou o záväzné stanovisko úhradu vo výške 1 000 eur; vysoko spoľahlivý daňový subjekt zaplatí spolu so žiadosťou o záväzné stanovisko polovicu tejto sumy.

(2) Úhrada podľa odseku 1 sa platí bez výzvy a je splatná pri podaní žiadosti o záväzné stanovisko. Ak nebola úhrada zaplatená pri podaní žiadosti o záväzné stanovisko a v určenej výške podľa odseku 1, je splatná do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy finančného riaditeľstva na jej zaplatenie. Ak úhradu daňový subjekt nezaplatí v lehote alebo vo výške určenej vo výzve, finančné riaditeľstvo záväzné stanovisko nevydá; túto skutočnosť finančné riaditeľstvo oznámi daňovému subjektu.

(3) Ak finančné riaditeľstvo záväzné stanovisko nevydá, vráti zaplatenú úhradu daňovému subjektu; túto skutočnosť oznámi finančné riaditeľstvo daňovému subjektu. Finančné

riaditeľstvo vráti daňovému subjektu zaplatenú úhradu podľa odseku 1 do 30 dní odo dňa doručenia oznámenia podľa prvej vety.

§ 53d

Index daňovej spoľahlivosti

(1) Daňový úrad zašle daňovému subjektu, ktorým je podnikateľ registrovaný na daň z príjmov, najneskôr do konca mesiaca nasledujúceho po uplynutí dvoch rokov od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt registrovaný na daň z príjmov, oznámenie o indexe daňovej spoľahlivosti. Oznámenie o indexe daňovej spoľahlivosti obsahuje odôvodnenie, v ktorom sa uvedú dôvody určenia indexu.

(2) Ak sa index daňovej spoľahlivosti zmení, daňový úrad zašle daňovému subjektu podľa odseku 1 oznámenie o indexe daňovej spoľahlivosti do konca mesiaca nasledujúceho po uplynutí hodnoteného obdobia, ktorým je kalendárny polrok.

(3) Proti oznámeniu o indexe daňovej spoľahlivosti môže daňový subjekt podať námietku do 15 dní odo dňa doručenia oznámenia. Podaná námietka musí byť odôvodnená. Podanie námietky má odkladný účinok. Zmeškanie lehoty na podanie námietky nemožno odpustiť.

(4) Kritériá na určenie indexu daňovej spoľahlivosti ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. Podrobnosti týkajúce sa nárokov, ekonomických ukazovateľov, zásad a spôsobu určenia indexu daňovej spoľahlivosti daňového subjektu uverejňuje finančné riaditeľstvo na svojom webovom sídle.

(5) Daňovému subjektu podľa odseku 1, ktorý je na základe indexu daňovej spoľahlivosti vysoko spoľahlivý daňový subjekt, správca dane

a) vyhotoví čiastkový protokol v rámci výkonu daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti, ak sú splnené zákonné podmienky podľa § 47a,

b) určí lehotu najmenej 15 dní vo výzve v súvislosti s vykonávaním daňovej kontroly alebo výkonom miestneho zisťovania.

(6) Daňovému subjektu podľa odseku 1, ktorý je na základe indexu daňovej spoľahlivosti menej spoľahlivý daňový subjekt, správca dane určí lehotu osem dní na splnenie si určenej povinnosti v súvislosti s vykonávaním daňovej kontroly, vyrubovacieho konania alebo výkonom miestneho zisťovania; na odôvodnenú žiadosť daňového subjektu možno túto lehotu primerane predĺžiť.

§ 54

Súhlas správcu dane so zápisom v obchodnom registri a s návrhom na výmaz

(1) Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, na žiadosť daňového subjektu vydá do piatich pracovných dní od podania žiadosti písomný súhlas[37b]) so zápisom v obchodnom registri, ak daňový subjekt nemá daňový nedoplatok alebo nedoplatok na cle; na tento účel sa za daňový nedoplatok považuje aj daňový nedoplatok postúpený podľa § 86, ktorý v čase vydania potvrdenia nezanikol.

(2) Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, vydá súhlas podľa odseku 1, aj ak výška daňového nedoplatku a nedoplatku na cle v úhrne nepresahuje 170 eur.

TRETIA ČASŤ
PLATENIE DANE

§ 55

Spôsob platenia dane a použitie platieb

(1) Daň sa platí v eurách príslušnému správcovi dane.

(2) Platbu dane možno vykonať
a) bezhotovostným prevodom z účtu

1. vedeného u poskytovateľa platobných služieb na príslušný účet správcu dane,

2. určeného na zloženie zábezpeky na daň, ak tak ustanovuje osobitný predpis,[33]) na príslušný účet vedený v Štátnej pokladnici,

b) v hotovosti

1. poštovým poukazom na príslušný účet správcu dane,

2. zamestnancovi správcu dane pri výkone exekúcie podľa tohto zákona, ak ide o platby, ktoré majú byť daňovou exekúciou vymožené, alebo ak ide o sankcie vyberané podľa osobitných predpisov,[33])

3. pri platbách do 300 eur správcovi dane, ktorým je obec; na túto platbu je zamestnanec správcu dane povinný vydať príjmový pokladničný doklad,

c) vykonaním kompenzácie podľa odseku 7.

(3) Poplatky súvisiace s realizáciou platby dane znáša daňový subjekt. Pri realizovaní platby v prospech daňového subjektu znáša poplatky súvisiace s touto platbou správca dane; ak ide o poplatky súvisiace s platbou v prospech daňového subjektu na jeho účet vedený u zahraničného poskytovateľa platobných služieb, správca dane znáša poplatky súvisiace s realizáciou platby len na území Slovenskej republiky.

(4) Daňový subjekt je povinný označiť platbu dane spôsobom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý vydá ministerstvo; to neplatí, ak je správcom dane obec.

(5) Správca dane použije platbu označenú podľa odseku 4 na úhradu príslušnej dane.

(6) Správca dane platbu daňového subjektu neoznačenú podľa odseku 4 použije v tomto poradí:

a) na úhradu daňovej pohľadávky na dani, na ktorú bola platba určená, s najstarším dátumom splatnosti v čase prijatia platby,

b) na úhradu daňového nedoplatku na dani, na ktorú bola platba určená, s najstarším dátumom splatnosti v čase prijatia platby,

c) na úhradu splatného preddavku na daň, na ktorú bola platba určená, s najstarším dátumom splatnosti v čase prijatia platby,

d) na úhradu exekučných nákladov a hotových výdavkov, daňovej pohľadávky na inej dani, daňového nedoplatku na inej dani, splatného preddavku na daň na inej dani, nedoplatku na cle, pohľadávky na iných platbách a nedoplatku na iných platbách s najstarším dátumom splatnosti v čase prijatia platby.

(7) Ak v čase prijatia platby dane existuje viacero daňových pohľadávok, daňových nedoplatkov, splatných preddavkov na daň, exekučných nákladov, hotových výdavkov, pohľadávok na iných platbách a nedoplatkov na iných platbách s rovnakým dátumom splatnosti, prijatá platba sa použije na ich úhradu podľa odseku 6 v poradí podľa ich výšky vzostupne. Ak nemožno použiť platbu podľa odseku 6, možno túto platbu použiť na kompenzáciu daňového nedoplatku, splatného preddavku na daň, nedoplatku na cle a nedoplatku na iných platbách u iného správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad.

(8) Ak nemožno použiť neoznačenú platbu daňového subjektu podľa odsekov 6 a 7, správca dane postupuje podľa § 79.

(9) Použitie platieb podľa odsekov 6 a 7 správca dane oznámi daňovému subjektu, ak suma použitej platby je vyššia ako 5 eur.

(10) Ak daňový subjekt podal žiadosť podľa § 70 alebo § 157 ods. 1 písm. a), ustanovenia odsekov 6 a 7 sa nepoužijú na daňový nedoplatok, na ktorý bola úľava alebo odpustenie požadované, a to odo dňa doručenia tejto žiadosti správcovi dane až do dňa doručenia rozhodnutia o tejto žiadosti daňovému subjektu.

(11) Správca dane je povinný prijať každú platbu, aj keď nie je vykonaná daňovým subjektom, a zaobchádzať s ňou rovnakým spôsobom, ako by ju zaplatil daňový subjekt. Ten, kto platbu za daňový subjekt vykonal, môže požiadať o jej preúčtovanie. Správca dane preúčtuje túto platbu na účet, ktorý mu pridelil na platbu dane, do 30 dní od podania žiadosti vo výške, v akej ju eviduje ako daňový preplatok; o vybavení žiadosti správca dane informuje toho, kto žiadosť podal. Za deň platby sa v tomto prípade považuje deň, keď bola platba odpísaná z účtu toho, kto platbu vykonal.

(12) Za deň platby sa považuje

a) pri bezhotovostných prevodoch z účtu deň, keď bola platba odpísaná z účtu daňového subjektu alebo inej osoby, ktorá platbu vykonala,

b) pri platbe v hotovosti deň, keď pošta alebo zamestnanec správcu dane hotovosť prijal alebo prevzal,

c) pri vykonaní kompenzácie podľa odseku 7 deň, keď bola platba pripísaná na účet iného správcu dane,

d) pri použití daňového preplatku podľa § 79 deň vzniku daňového preplatku, ak splatnosť daňovej pohľadávky nastane počas plynutia lehoty na vrátenie daňového preplatku, deň splatnosti tejto daňovej pohľadávky,

e) pri použití nadmerného odpočtu a dane podľa § 79 ods. 7 až 9 prvý deň lehoty na ich vrátenie alebo ak splatnosť daňovej pohľadávky nastane počas plynutia lehoty na vrátenie daňového preplatku, deň splatnosti tejto daňovej pohľadávky.

(13) Poskytovatelia platobných služieb sú povinní oznámiť správcovi dane deň, keď došlo k odpísaniu platby z účtu daňového subjektu alebo inej osoby, ktorá platbu vykonala.

(14) Povinnosť zaplatiť daň, ktorá vznikla pred smrťou fyzickej osoby, prechádza na dediča do výšky hodnoty nadobudnutého majetku v dedičskom konaní. Povinnosť zaplatiť daň za právnickú osobu, ktorá zanikla s právnym nástupcom, prechádza na tohto nástupcu.

(15) Dohody uzatvorené o tom, že povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu[1]) znáša namiesto daňového subjektu úplne alebo čiastočne iná osoba, nie sú pre správu daní právne účinné, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

§ 56

Osobný účet daňového subjektu

(1) Finančné riaditeľstvo sprístupní daňovému subjektu elektronický výpis z jeho osobného účtu.

(2) Potvrdenie o stave osobného účtu získané na základe autorizovaného prístupu k elektronickému výpisu z osobného účtu je k dátumu uvedenému na potvrdení použiteľné na právne úkony, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(3) Daňový subjekt má právo podať finančnému riaditeľstvu námietku k nezrovnalostiam zisteným v elektronickom výpise z jeho osobného účtu.

§ 57

Odklad platenia dane a povolenie splátok

(1) Na žiadosť daňového subjektu môže správca dane povoliť odklad platenia dane, ktorej správu vykonáva, alebo povoliť platenie tejto dane v splátkach.

(2) Správca dane môže povoliť odklad platenia dane alebo platenie dane v splátkach za podmienok, ktoré určí finančné riaditeľstvo a uverejní ich na svojom webovom sídle.

(3) Odklad platenia dane alebo platenie dane v splátkach môže správca dane povoliť najviac na 24 mesiacov odo dňa splatnosti dane alebo rozdielu dane oproti vyrubenej dani.

(4) Odklad platenia dane alebo platenie dane v splátkach môže správca dane povoliť najskôr odo dňa splatnosti dane, a to aj spätne.

(5) Za dobu povoleného odkladu platenia dane alebo platenia dane v splátkach zaplatí daňový subjekt úrok zo sumy odkladu dane alebo zo sumy povolenej splátky. Pri výpočte úroku sa použije základná sadzba pre stanovenie referenčnej a diskontnej sadzby v Slovenskej republike zverejnená na webovom sídle Protimonopolného úradu Slovenskej republiky platná v deň, ktorý nasleduje po dni splatnosti dane, zvýšená o 100 bázických bodov; ak je táto základná sadzba zvýšená o 100 bázických bodov nižšia ako 3 %, pri výpočte úroku sa použije ročná úroková sadzba 3 %. Úrok sa vypočíta za každý deň povoleného odkladu platenia dane alebo povoleného platenia dane v splátkach. Ak daňový subjekt zaplatí odloženú sumu dane alebo daň v splátkach uloženú rozhodnutím správcu dane v lehote kratšej, ako ukladá rozhodnutie, správca dane úrok z

odloženej sumy vyrubí do dňa zaplatenia odloženej sumy dane alebo do dňa zaplatenia dane v splátkach. Úrok z odloženej sumy vyrubí správca dane rozhodnutím. Úrok z odloženej sumy sa nevyrubí, ak nepresiahne 5 eur. Úrok z odloženej sumy je splatný do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia; tento úrok nemožno vyrubiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom daňový subjekt zaplatil odloženú sumu dane alebo daň v splátkach.

(6) Proti rozhodnutiu o odklade platenia dane alebo rozhodnutiu o platení dane v splátkach nemožno podať odvolanie. Lehotu určenú v rozhodnutí o povolení odkladu platenia dane alebo v rozhodnutí o povolení platenia dane v splátkach nemožno predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie. Ak zanikla daň, na ktorú správca dane povolil odklad alebo jej zaplatenie v splátkach, ruší sa rozhodnutie o povolení odkladu platenia dane alebo rozhodnutie o povolení platenia dane v splátkach vrátane rozhodnutia o úroku podľa odseku 5.

(7) Odklad platenia dane alebo platenie dane v splátkach možno povoliť, ak je to v súlade s osobitným predpisom.[40])

(8) Ak daňový subjekt nesplní podmienky určené v rozhodnutí o povolení odkladu platenia dane alebo v rozhodnutí o povolení platenia dane v splátkach, ďalší odklad platenia dane alebo platenie dane v splátkach správca dane môže povoliť, iba ak uplynuli najmenej dva roky odo dňa, ktorý bol v poslednom rozhodnutí o povolení odkladu platenia dane alebo v poslednom rozhodnutí o povolení platenia dane v splátkach určený ako deň, keď mala byť daň zaplatená.

(9) Ak daňový subjekt nezaplatí odloženú daň vo výške a v lehote určenej správcom dane v rozhodnutí alebo nezaplatí splátku dane vo výške a v lehote určenej správcom dane v rozhodnutí, stáva sa splatnou celá suma neuhradenej dane dňom pôvodnej splatnosti dane alebo splátky dane. Správca dane zo sumy neuhradenej dane vyrubí úrok z omeškania podľa § 156. Správca dane je povinný začať daňové exekučné konanie do 30 pracovných dní odo dňa, keď mala byť daň alebo splátka dane zaplatená.

(10) Ustanovenia odsekov 1 až 9 sa vzťahujú aj na povolenie odkladu platenia daňového nedoplatku alebo na povolenie platenia daňového nedoplatku v splátkach.

ŠTVRTÁ ČASŤ
DAŇOVÉ KONANIE

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 58

Začatie daňového konania

(1) Daňové konanie začína

a) na návrh účastníka daňového konania,

b) z podnetu orgánu príslušného konať vo veci podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[2])

(2) Daňové konanie je začaté dňom doručenia podania daňového subjektu orgánu príslušnému konať vo veci alebo dňom, keď daňový subjekt na výzvu tohto príslušného orgánu doručil doplnené podanie.

(3) Ak daňové konanie začína z podnetu orgánu príslušného konať vo veci, konanie sa začína dňom, keď tento orgán vykonal voči daňovému subjektu alebo inej osobe, voči ktorej je podľa tohto zákona oprávnený konať, prvý úkon.

(4) Pre daňové konanie je rozhodujúci obsah podania, aj keď je podanie nesprávne označené.

§ 59

Účastníci daňového konania

(1) Účastníkom daňového konania je daňový subjekt.

(2) Na daňovom konaní sa môže zúčastniť aj iná osoba, ktorú správca dane na daňové konanie prizve.

(3) Práva a povinnosti účastníka daňového konania má aj ten, na koho podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu prešla z dlžníka povinnosť alebo na koho prešli podľa osobitného predpisu záväzky za daňového dlžníka, alebo od koho možno podľa tohto zákona vyžadovať plnenie za daňového dlžníka.

(4) Účastník daňového konania v konaní koná v takom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

(5) Účastník daňového konania je povinný na požiadanie správcu dane preukázať svoju totožnosť dokladom totožnosti preukazujúcim meno, priezvisko, dátum narodenia a adresu trvalého pobytu.

§ 60

Vylúčenie zamestnanca

(1) Zamestnanec príslušného orgánu je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho pomer k veci alebo k účastníkovi konania možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

(2) Zamestnanec príslušného orgánu je z daňového konania vylúčený aj vtedy, ak sa v tej istej veci zúčastnil daňového konania ako zamestnanec orgánu iného stupňa.

(3) Zamestnanec príslušného orgánu zúčastnený na daňovom konaní je povinný neodkladne oznámiť príslušnému nadriadenému zamestnancovi tohto orgánu skutočnosti uvedené v odsekoch 1 a 2 a ďalšie skutočnosti preukazujúce zaujatosť zamestnanca príslušného orgánu.

(4) Ak sa účastník daňového konania dozvie skutočnosti preukazujúce vylúčenie zamestnanca podľa odsekov 1 a 2, môže podať príslušnému orgánu námietku zaujatosti najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedel. V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, skutočnosť, pre ktorú má byť tento zamestnanec vylúčený, kedy sa účastník daňového konania podávajúci námietku zaujatosti o skutočnosti preukazujúcej vylúčenie zamestnanca dozvedel a dôkazy na preukázanie skutočnosti, ktoré odôvodňujú podanie námietky zaujatosti okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti a na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, sa neprihliada a príslušný orgán túto skutočnosť oznámi tomu, kto námietku podal; postup podľa § 13 sa v takom prípade neuplatní.

(5) Zamestnanec príslušného orgánu, o ktorého nezaujatosti sú pochybnosti, môže do doby, keď bude rozhodnuté o tom, či je zaujatý, vykonať vo veci len nevyhnutné úkony.

(6) O námietke zaujatosti rozhodne jeho najbližšie nadriadený vedúci zamestnanec, ktorý môže rozhodnúť o vylúčení zamestnanca aj z vlastného podnetu. Námietku zaujatosti nemožno podať voči starostovi obce, prezidentovi finančnej správy, riaditeľovi daňového úradu a riaditeľovi colného úradu.

(7) Proti rozhodnutiu o námietke zaujatosti podľa odseku 6 nie sú prípustné opravné prostriedky. Na opakovanú námietku zaujatosti podanú z toho istého dôvodu, o ktorej už bolo rozhodnuté, sa neprihliada.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 7 sa vzťahujú aj na daňovú kontrolu.

§ 61

Prerušenie daňového konania

(1) Správca dane daňové konanie

a) preruší, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke,

b) môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.[21a])

(2) Správca dane môže daňové konanie prerušiť najdlhšie na 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci daňového konania; túto lehotu môže správca dane predĺžiť na nevyhnutný čas.

(3) Konanie je prerušené dňom uvedeným v rozhodnutí o prerušení konania. Tento deň nemôže byť skorší ako deň, kedy bolo rozhodnutie odovzdané na poštovú prepravu alebo odoslané elektronickými prostriedkami, v prípade doručovania rozhodnutia zamestnancami správcu dane tento deň nemôže byť skorší ako deň jeho doručenia. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

(4) Správca dane pokračuje v daňovom konaní z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka daňového konania, ak pominuli dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo, alebo ak uplynula lehota uvedená v odseku 2. Pokračovanie v daňovom konaní správca dane písomne oznámi účastníkom konania.

(5) Ak je daňové konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

(6) Ustanovenia o prerušení daňového konania sa vzťahujú rovnako aj na daňové konanie vedené finančným riaditeľstvom alebo ministerstvom.

§ 62

Zastavenie daňového konania

(1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, daňové konanie sa zastaví, ak

a) navrhovateľ vzal späť svoj návrh skôr, ako bolo o ňom rozhodnuté,

b) je právnym nástupcom daňového subjektu Slovenská republika, okrem konania o dani z nehnuteľností,

c) daňový subjekt zanikol bez právneho nástupcu,

d) sa zistí v priebehu daňového konania, že navrhovateľ nie je oprávnenou osobou,

e) daňový subjekt zmeškal lehotu, ktorú nemožno predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie,

f) bolo vo veci už právoplatne rozhodnuté,

g) príslušný orgán zistí, že pred podaním návrhu začalo konanie na súde,

h) odpadol dôvod daňového konania.

(2) Rozhodnutie o zastavení daňového konania podľa odseku 1 písm. b) a c) sa nedoručuje; toto rozhodnutie sa zakladá v spisovom materiáli správcu dane.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 písm. a) až c) a g) nemožno podať odvolanie.

§ 63

Rozhodnutie

(1) Ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu[2]) možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis[1]) neustanovuje inak.

(3) Ak tento zákon alebo osobitné predpisy[1]) neustanovujú inak, rozhodnutie musí obsahovať

a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,

b) číslo a dátum rozhodnutia,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového subjektu, ak mu bolo pridelené pri registrácii, alebo iný identifikátor pridelený správcom dane, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie alebo nemá povinnosť evidencie podľa osobitného predpisu;[33]) ak ide o zahraničnú fyzickú osobu dátum narodenia alebo iný údaj identifikujúci túto osobu a ak ide o zahraničnú právnickú osobu, ktorá nemá identifikačné číslo organizácie, použije sa iný údaj identifikujúci túto právnickú osobu,

d) výrok, ktorý obsahuje údaje podľa písmena c), rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, lehotu plnenia, ak sa ukladá povinnosť plniť, rozhodnutie o náhrade nákladov správy daní podľa § 12, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu, na ktorý má byť suma zaplatená,

e) poučenie o mieste, lehote a forme podania odvolania s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,

f) vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu.[20aa])

(4) Lehota plnenia podľa odseku 3 písm. d) je 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak tento zákon alebo osobitný predpis[1]) neustanovuje inak.

(5) Rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tento zákon neustanovuje inak. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo.

(6) Ak chýba v rozhodnutí poučenie o odvolaní alebo v rozhodnutí bolo nesprávne uvedené poučenie, že proti rozhodnutiu nemožno podať odvolanie, alebo ak bola skrátená lehota na podanie odvolania alebo nie je v poučení určená lehota vôbec, odvolanie možno podať do šiestich mesiacov po doručení rozhodnutia; to neplatí, ak rozhodnutie podľa tohto zákona nemusí obsahovať poučenie.

(7) Ak je v rozhodnutí určená na podanie odvolania lehota dlhšia ako v tomto zákone, platí lehota uvedená v rozhodnutí.

(8) Rozhodnutie o opravných prostriedkoch, ktorým sa navrhovateľovi vyhovuje v plnom rozsahu, nemusí obsahovať odôvodnenie.

(9) Doručené rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať odvolanie, je právoplatné.

(10) Rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať odvolanie alebo ak odvolanie nemá odkladný účinok a ak zároveň uplynula lehota plnenia.

(11) Rozhodnutie je vydané dňom vykonania úkonu smerujúceho k jeho doručeniu; rozhodnutie, ktoré sa nedoručuje, je vydané dňom jeho podpísania osobou uvedenou v odseku 3 písm. f).

(12) Orgán, ktorý rozhodnutie vydal, opraví na podnet účastníka konania alebo z vlastného podnetu chyby v písaní, počítaní, chýbajúce formálne náležitosti a iné zrejmé nesprávnosti v rozhodnutí a upovedomí o tom oznámením účastníka konania.

§ 64

Nulitné rozhodnutie

(1) Na účely správy daní sa za nulitné rozhodnutie považuje rozhodnutie vydané podľa tohto zákona uvedené v odseku 2. Také rozhodnutie nemá právne účinky a hľadí sa naň, akoby nebolo vydané.

(2) Pri správe daní je nulitným rozhodnutím rozhodnutie,

a) ktoré vydal orgán na to vecne nepríslušný; ak ide o správcu dane, ktorým je obec, za nulitné rozhodnutie sa považuje aj rozhodnutie, ktoré vydal správca dane na to miestne nepríslušný,

b) ktoré bolo vydané omylom inej osobe,

c) ktorým bola vyrubená daň po zániku práva vyrubiť daň,

d) ktoré nadväzuje na nulitné rozhodnutie.

(3) Nulitu rozhodnutia posudzuje z vlastného podnetu alebo iného podnetu druhostupňový orgán, a to kedykoľvek; ak ide o rozhodnutie ministerstva, posudzuje také rozhodnutie minister financií Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) na základe návrhu ním určenej osobitnej komisie.

(4) Ak orgán uvedený v odseku 3 zistí, že rozhodnutie nie je nulitné, zašle o tejto skutočnosti tomu, kto podnet podal, oznámenie v lehote do 30 dní odo dňa doručenia podnetu.

(5) Ak orgán uvedený v odseku 3 zistí, že posudzované rozhodnutie je nulitné, vydá o tejto skutočnosti rozhodnutie o nulite, ktoré doručí osobe, ktorej bolo posudzované rozhodnutie doručené. Ak na posudzované rozhodnutie nadväzuje ďalšie rozhodnutie, rozhodne orgán uvedený v odseku 3 aj o nulite tohto nadväzujúceho rozhodnutia; vo výroku rozhodnutia o nulite posudzovaného rozhodnutia možno uviesť aj rozhodnutie nadväzujúce na posudzované rozhodnutie. Proti rozhodnutiu o nulite nie sú prípustné opravné prostriedky.

§ 65

Lehoty na rozhodnutie

(1) Orgán príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní rozhodne bezodkladne, najneskôr však do ôsmich dní odo dňa začatia konania, ak to povaha vecí pripúšťa a je tak možné urobiť na základe dokladov predložených daňovým subjektom; inak rozhodne do 30 dní odo dňa začatia konania. V osobitne zložitých prípadoch orgán príslušný na rozhodnutie rozhodne do 60 dní.

(2) Ak vzhľadom na mimoriadnu zložitosť prípadu alebo iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu prípadu nemožno rozhodnúť ani v lehote do 60 dní, môže túto lehotu pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia primerane predĺžiť druhostupňový orgán. Ak rozhoduje druhostupňový orgán, môže túto lehotu pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia primerane predĺžiť ministerstvo, a ak rozhoduje ministerstvo, minister.

(3) Ak orgán príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní nemôže vo veci rozhodnúť v lehote do 60 dní, je povinný o tom písomne s uvedením dôvodov upovedomiť daňový subjekt.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú, ak tento zákon neustanovuje inak.

(5) Lehoty podľa odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

(6) Lehota na rozhodnutie je zachovaná, ak v posledný deň lehoty daňový subjekt prevezme rozhodnutie u správcu dane alebo ak správca dane odovzdá rozhodnutie na poštovú prepravu prostredníctvom pošty alebo poskytovateľa poštových služieb alebo ak odošle rozhodnutie elektronickými prostriedkami.

§ 66

Opatrenia proti nečinnosti

Ak orgán príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní je v tomto konaní nečinný a nerozhodne ani v lehotách ustanovených v § 65 ods. 1 a 2 a nápravu nemožno dosiahnuť inak a povaha veci to nevylučuje, je príslušný vo veci rozhodnúť druhostupňový orgán.

DRUHÁ HLAVA
OSOBITNÉ DAŇOVÉ KONANIA

PRVÝ DIEL
REGISTRAČNÉ KONANIE

§ 67

Postup pri registrácii

(1) Daňový subjekt, ktorý sa registruje u správcu dane podľa osobitných predpisov,[1]) je povinný predložiť správcovi dane žiadosť o registráciu na tlačive, ktorého vzor určí ministerstvo; ak sa žiadosť o registráciu podáva elektronickými prostriedkami, podáva sa v predpísanej forme.

(2) V žiadosti o registráciu je daňový subjekt, ktorým je

a) fyzická osoba, povinný uviesť

1. meno a priezvisko,

2. adresu trvalého pobytu,

3. rodné číslo,

4. identifikačné číslo organizácie, ak mu bolo pridelené,

5. miesto podnikania, ak sa líši od miesta trvalého pobytu,

6. svoje organizačné zložky na území Slovenskej republiky,

7. dane, ku ktorým žiada registráciu,

8. splnomocnenca na doručovanie, ak ide o fyzickú osobu podľa § 9 ods. 11,

9. ďalšie údaje, ktorých uvedenie vyplýva z osobitných predpisov,[1])

b) právnická osoba, povinný uviesť

1. obchodné meno,

2. sídlo,

3. identifikačné číslo organizácie,

4. svoje organizačné zložky na území Slovenskej republiky,

5. dane, ku ktorým žiada registráciu,

6. štatutárny orgán alebo osoby, ktoré sú okrem štatutárneho orgánu oprávnené za ňu konať, ak také údaje nie sú uvedené v obchodnom registri,

7. splnomocnenca na doručovanie, ak ide o právnickú osobu podľa § 9 ods. 11,

8. ďalšie údaje, ktorých uvedenie vyplýva z osobitných predpisov.[1])

(3) K žiadosti o registráciu daňový subjekt priloží prílohy podľa osobitných predpisov.[1])

(4) Správca dane preverí údaje uvedené v žiadosti o registráciu a v prílohách podľa odseku 3, a ak má pochybnosti o ich správnosti alebo úplnosti, vyzve daňový subjekt, aby údaje bližšie vysvetlil, zmenil alebo doplnil, a zároveň určí lehotu, v ktorej je daňový subjekt povinný výzve vyhovieť.

(5) Ak daňový subjekt vyhovie výzve správcu dane v určenej lehote a v požadovanom rozsahu, považuje sa žiadosť o registráciu za podanú v deň pôvodného podania.

(6) Ak daňový subjekt výzve správcu dane nevyhovie, vydá správca dane rozhodnutie, v ktorom žiadosť o registráciu zamietne, ak tento zákon neustanovuje inak. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

(7) Správca dane zaregistruje daňový subjekt v lehote do 30 dní od podania žiadosti o registráciu alebo odo dňa odstránenia nedostatkov podania, ak spĺňa podmienky na registráciu podľa tohto zákona a osobitných predpisov.[1]) Správca dane pri registrácii pridelí daňovému subjektu daňové identifikačné číslo a aj identifikačné číslo, ak sa registruje na daň podľa osobitného predpisu;[41a]) tieto čísla je daňový subjekt povinný uvádzať pri styku so správcom dane. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

(8) Ak správca dane zistí, že daňový subjekt nesplnil registračnú povinnosť podľa osobitných predpisov,[35]) vyzve ho na splnenie tejto povinnosti. Ak daňový subjekt výzve nevyhovie v plnom rozsahu a v určenej lehote, správca dane zaregistruje daňový subjekt z úradnej moci. Správca dane môže rozhodnúť o registrácii z úradnej moci aj vtedy, ak daňový subjekt nevyhovel výzve podľa odseku 4 a sú opodstatnené dôvody na registráciu.

(9) Ak nastanú zmeny skutočností uvedených pri registrácii podľa odseku 2 vrátane zmien, ktoré majú za následok zrušenie registrácie k niektorej dani, oznámi to daňový subjekt správcovi dane v lehote do 30 dní odo dňa, keď nastali, alebo požiada o zrušenie registrácie. Ak daňový subjekt nesplní oznamovaciu povinnosť riadne a včas, príslušné zmeny v registri vykoná správca dane z úradnej moci, hneď ako zistí rozhodujúce skutočnosti.

(10) Oznámenie podľa odseku 9 môže daňový subjekt splniť aj na jednotnom kontaktnom mieste,[42]) ak je to v súvislosti a v rozsahu požadovaných zmien podľa osobitného predpisu.[43])

(11) Ak tak ustanovujú osobitné predpisy,[1]) správca dane zaregistruje daňový subjekt z úradnej moci. Správca dane zaregistruje daňový subjekt v lehote do 30 dní odo dňa prevzatia údajov z registra právnických osôb, podnikateľov a orgánov verejnej moci. Správca dane pri registrácii pridelí daňovému subjektu daňové identifikačné číslo a číslo účtu správcu dane vedeného pre daňový subjekt, ak mu predtým nebolo oznámené. Odvolanie proti rozhodnutiu o registrácii podľa prvej vety nemá odkladný účinok.

(12) Ak vznikla daňovému subjektu rovnaká oznamovacia povinnosť voči inej inštitúcii a táto inštitúcia nové alebo zmenené skutočnosti oznamuje alebo sprístupňuje finančnej správe, daňový subjekt nie je povinný tieto skutočnosti oznámiť správcovi dane.

DRUHÝ DIEL
VYRUBOVACIE KONANIE

§ 68

(1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, vyrubovacie konanie začína nasledujúci deň po dni doručenia protokolu, ktorého súčasťou je výzva podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1 a končí dňom doručenia rozhodnutia daňovému subjektu; vyrubovacie konanie nezačne, ak sa výzva podľa § 46 ods. 8 nezasiela. Vyrubovacie konanie po doručení protokolu, ktorého súčasťou je výzva podľa § 46 ods. 8 vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorý začal daňovú kontrolu. Vyrubovacie konanie po doručení protokolu, ktorého súčasťou je výzva podľa § 49 ods. 1 vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa § 48 ods. 2. Ak daňovú kontrolu vykonalo finančné riaditeľstvo, vyrubovacie konanie vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá miestne príslušný správca dane. Ak je vec vrátená na ďalšie vyrubovacie konanie, vyrubovacie konanie vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorého rozhodnutie bolo zrušené.

(2) Správca dane vydá rozhodnutie do 15 dní od uplynutia lehoty na vyjadrenie sa k protokolu podľa § 46 ods. 8a § 49 ods. 1, ak

a) sa daňový subjekt vzdá práva na vyjadrenie sa k zisteniam v protokole,

b) daňový subjekt nemá pripomienky k zisteniam v protokole,

c) sa daňový subjekt nevyjadrí k protokolu v lehote určenej správcom dane vo výzve; v tom prípade správca dane o tejto skutočnosti spíše úradný záznam.

(3) Ak daňový subjekt predloží pripomienky a dôkazy v lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1, dohodne so správcom dane deň prerokovania pripomienok a dôkazov ním predložených; ak sa nedohodnú, určí deň ich prerokovania správca dane. Ak sa daňový subjekt nemôže zúčastniť na prerokovaní, je povinný určiť si na tento účel zástupcu. Správca dane na základe písomného vyjadrenia daňového subjektu a ním predložených dôkazov vykoná dokazovanie alebo miestne zisťovanie. Ak sa daňový subjekt alebo jeho zástupca nezúčastní na prerokovaní pripomienok a dôkazov ním predložených, správca dane spíše o tejto skutočnosti úradný záznam. Správca dane vydá rozhodnutie do troch mesiacov od uplynutia lehoty určenej vo výzve podľa prvej vety. Ak vzhľadom na mimoriadnu zložitosť prípadu, iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu prípadu nemožno rozhodnúť ani v lehote troch mesiacov, môže túto lehotu pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia primerane predĺžiť druhostupňový orgán. Správca dane o predĺžení lehoty upovedomí daňový subjekt.

(4) Daň je vyrubená

a) rozhodnutím správcu dane,

b) podaním daňového priznania vrátane dodatočného daňového priznania alebo

c) zaplatením dane, pri ktorej nie je povinnosť podať daňové priznanie, alebo na účel podľa § 157b.

(5) Správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

(6) Správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní určí sumu alebo rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov[1]) vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.[1])

§ 68a

Skrátené vyrubovacie konanie

(1) Správca dane vydá rozhodnutie v skrátenom vyrubovacom konaní (ďalej len „vyrubovací rozkaz“), ktorým vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani alebo určí sumu alebo rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt vykázať podľa osobitných predpisov[1]) alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov,[1]) ak daňový subjekt neodstránil v lehote podľa § 17 ods. 2 nedostatky, ktoré majú vplyv na výšku dane alebo uplatneného nároku a správca dane nezačal daňovú kontrolu. Správca dane môže vydať vyrubovací rozkaz aj po doručení záverečnej správy zo spoločnej kontroly podľa osobitného predpisu[43aa]) daňovému subjektu, ak sa nevykonáva daňová kontrola alebo neprebieha určovanie dane podľa pomôcok alebo vyrubovacie konanie.

(2) Vyrubovací rozkaz správca dane vydá na základe skutočností a na základe dôkazov, ktoré získal pri správe daní.

(3) Daňový subjekt je oprávnený podať proti vyrubovaciemu rozkazu odpor do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odpor sa podáva správcovi dane, ktorý vyrubovací rozkaz vydal. Podaný odpor musí byť vecne odôvodnený. Daňový subjekt je povinný predložiť správcovi dane súčasne s odporom listiny, na ktoré sa odvoláva, alebo označenie iných dôkazov vzťahujúcich sa na dôvody podaného odporu. Proti vyrubovaciemu rozkazu nemožno podať opravné prostriedky, okrem preskúmavania rozhodnutia súdom.

(4) Správca dane rozhodnutím odpor odmietne, ak bol podaný

a) oneskorene,

b) neoprávnenou osobou alebo

c) bez vecného odôvodnenia, pričom o tomto následku musí byť daňový subjekt poučený vo vyrubovacom rozkaze.

(5) Doručením odporu, ktorý správca dane neodmietne, sa vyrubovací rozkaz zrušuje v plnom rozsahu a správca dane začne daňovú kontrolu.

(6) Doručený vyrubovací rozkaz nadobúda právoplatnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu podľa odseku 4 písm. c) alebo márnym uplynutím lehoty na podanie odporu.

(7) Vyrubovací rozkaz musí obsahovať poučenie o mieste, lehote a forme podania odporu s upozornením, že podaný odpor musí byť vecne odôvodnený. Ak chýba vo vyrubovacom

rozkaze poučenie o odpore alebo vo vyrubovacom rozkaze bolo nesprávne uvedené poučenie, odpor možno podať do 30 dní odo dňa doručenia vyrubovacieho rozkazu; ak bola vo vyrubovacom rozkaze určená na podanie odporu lehota dlhšia, platí lehota uvedená vo vyrubovacom rozkaze.

(8) Správca dane je oprávnený vykonať daňovú kontrolu tej istej dane a za to isté zdaňovacie obdobie, za ktoré sa o vyrubení dane alebo rozdielu dane oproti vyrubenej dani alebo o uplatnenom nároku alebo rozdielu v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov[1]) vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov,[1]) rozhodlo vyrubovacím rozkazom, ktorý nadobudol právoplatnosť, len na základe podnetu ministerstva, finančného riaditeľstva alebo orgánov činných v trestnom konaní.

§ 69

Zánik práva vyrubiť daň

(1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, nemožno vyrubiť daň ani rozdiel dane alebo uplatniť nárok na sumu podľa osobitných predpisov[1]) po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo v ktorom bol daňový subjekt povinný daň zaplatiť bez povinnosti podať daňové priznanie, alebo v ktorom daňovému subjektu vznikol nárok na uplatnenie sumy podľa osobitných predpisov.[1])

(2) Ak bol pred uplynutím lehoty vykonaný úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenie nároku na sumu podľa osobitných predpisov,[1]) plynú lehoty podľa odseku 1 znovu od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt o tomto úkone vyrozumený. Vyrubiť daň alebo rozdiel dane alebo uplatniť nárok na sumu podľa osobitných predpisov[1]) možno najneskôr do desiatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo v ktorom bol daňový subjekt povinný daň zaplatiť bez povinnosti podať daňové priznanie, alebo v ktorom daňovému subjektu vznikol nárok na uplatnenie sumy podľa osobitných predpisov.[1])

(3) Za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenie nároku na sumu podľa osobitných predpisov[1]) sa považuje doručenie

a) protokolu z daňovej kontroly,

b) protokolu o určení dane podľa pomôcok.

(4) Ak sa vykonáva daňová kontrola na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní alebo orgánov Policajného zboru, za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenie nároku na sumu podľa osobitných predpisov[1]) sa považuje spísanie zápisnice o začatí daňovej kontroly alebo doručenie oznámenia o daňovej kontrole.

(5) Pri uplatnení medzinárodných zmlúv v oblasti daní, ktorými je Slovenská republika viazaná, možno vyrubiť daň alebo rozdiel dane alebo uplatniť nárok na sumu podľa osobitných predpisov[1]) najneskôr do desiatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo v ktorom bol daňový subjekt povinný daň zaplatiť bez povinnosti podať daňové priznanie, alebo v ktorom daňovému subjektu vznikol nárok na uplatnenie sumy podľa osobitných predpisov;[1]) v tých prípadoch sa nepoužijú ustanovenia odsekov 1 a 2.

§ 70

Úľava na dani alebo odpustenie daňového nedoplatku na dani

(1) Na účely tohto ustanovenia sa daňovým nedoplatkom rozumie daňový nedoplatok na dani okrem úroku z omeškania, úroku a pokuty.

(2) Správca dane môže na žiadosť daňového dlžníka, ktorým je fyzická osoba, povoliť úľavu na dani alebo odpustiť daňový nedoplatok na dani okrem daňového nedoplatku na dani z pridanej hodnoty a spotrebných daniach, ak by jeho vymáhaním bola vážne ohrozená výživa daňového dlžníka alebo osôb odkázaných na jeho výživu. Splnenie tejto podmienky je daňový dlžník povinný preukázať.

(3) O povolení úľavy na dani alebo o odpustení daňového nedoplatku správca dane vydá rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať odvolanie. Ak správca dane rozhodnutím daňovému dlžníkovi povolí úľavu na dani alebo odpustí daňový nedoplatok, nevyrubí mu do dňa doručenia tohto rozhodnutia úrok z omeškania podľa § 156 alebo jeho pomernú časť, ktorá prislúcha k povolenej úľave na dani. O nevyhovení žiadosti daňového subjektu o povolenie úľavy na dani alebo o odpustenie daňového nedoplatku správca dane zašle daňovému subjektu písomné oznámenie; v takomto prípade sa rozhodnutie nevydáva.

(4) Povolenie úľavy na dani alebo odpustenie daňového nedoplatku môže byť viazané na podmienky, najmä na povinnosť zaplatiť časť daňového nedoplatku v určenej lehote.

(5) Povoliť úľavu na dani alebo odpustiť daňový nedoplatok možno len v súlade s osobitným predpisom.[40])

TRETÍ DIEL
OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

§ 71

Námietka

Daňový subjekt môže uplatniť námietku, ak to ustanovuje tento zákon. Ak tento zákon neustanovuje inak, o námietke rozhoduje orgán, voči ktorému námietka smeruje, a podanie námietky nemá odkladný účinok; proti rozhodnutiu o námietke nie sú prípustné opravné prostriedky.

Odvolacie konanie

§ 72

Všeobecné ustanovenia o odvolaní

(1) Proti rozhodnutiu možno podať odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa účastník konania odvolania nevzdal písomne alebo ústne do zápisnice.

(2) Odvolanie sa podáva orgánu, ktorého rozhodnutie je odvolaním napadnuté (ďalej len „prvostupňový orgán“).

(3) Odvolanie možno podať do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak tento zákon neustanovuje inak; najneskôr do uplynutia tejto lehoty možno podané odvolanie zmeniť alebo doplniť.

(4) Odvolanie musí obsahovať okrem náležitostí podľa § 13 aj

a) označenie prvostupňového orgánu,

b) číslo rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje,

c) dôvody podania odvolania,

d) dôkazy preukazujúce odôvodnenosť odvolania, ak sa v odvolaní nenamieta len rozpor s právnymi predpismi; ak je to možné, daňový subjekt predloží aj listinné dôkazy,

e) navrhované zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

(5) Ak odvolanie neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, prvostupňový orgán postupuje podľa § 13 ods. 8 až 10, pričom lehota na odstránenie nedostatkov odvolania nesmie byť kratšia ako 15 dní.

(6) Ak účastník konania vezme odvolanie späť, nemôže podať v tej istej veci nové odvolanie. Oznámenie o späťvzatí odvolania musí byť podané písomne alebo ústne do zápisnice. Za deň späťvzatia odvolania sa považuje deň spísania zápisnice o späťvzatí odvolania alebo deň, keď bolo oznámenie o späťvzatí odvolania doručené správcovi dane. Tým dňom je odvolacie konanie zastavené a rozhodnutie nadobúda právoplatnosť. Ak sú v dobe od podania odvolania do jeho späťvzatia vykonané prvostupňovým orgánom v konaní úkony, späťvzatím odvolania sa nezrušujú a možno ich využiť v ďalšom konaní.

(7) Včas podané odvolanie má odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

(8) Odvolanie je neprípustné, ak

a) je podané po určenej lehote,

b) nie je podané oprávnenou osobou,

c) smeruje len proti odôvodneniu rozhodnutia.

(9) V odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým bol vyrubený rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov[1]) zaplatiť alebo vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov,[1]) možno napadnúť len tento rozdiel.

(10) Ak v priebehu odvolacieho konania uplynie lehota na vyrubenie dane, prvostupňový orgán alebo odvolací orgán podľa § 74 ods. 1 odvolacie konanie zastaví a napadnuté rozhodnutie zruší.

§ 73

Postup prvostupňového orgánu

(1) Prvostupňový orgán môže rozhodnúť o odvolaní, ak mu v plnom rozsahu vyhovie. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

(2) Ak prvostupňový orgán o odvolaní podľa odseku 1 nerozhodne, postúpi odvolanie do 30 dní odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na podanie odvolania alebo odo dňa doručenia doplneného odvolania na výzvu prvostupňového orgánu spolu s výsledkami doplneného

daňového konania, s úplným spisovým materiálom a s predkladacou správou na rozhodnutie odvolaciemu orgánu; o takom postupe upovedomí daňový subjekt.

(3) Predkladacia správa obsahuje najmä

a) zhrnutie výsledkov doplneného daňového konania,

b) stanovisko ku všetkým dôvodom odvolania,

c) návrh na výrok rozhodnutia o odvolaní.

(4) Prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak

a) je neprípustné,

b) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nemožno podať odvolanie.

(5) Prvostupňový orgán bez zbytočného odkladu písomne oznámi účastníkovi konania zamietnutie odvolania podľa odseku 4.

(6) Ak vyplýva z povahy veci, že odvolanie môže podať niekoľko daňových subjektov, a ak sa odvolá len niektorý z nich, vyrozumie o tom správca dane ostatné dotknuté daňové subjekty a vyzve ich, aby sa k podanému odvolaniu v ním určenej lehote vyjadrili. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Na vyjadrenie doručené po určenej lehote sa v ďalšom konaní neprihliada. Zmena daňovej povinnosti vyplývajúca z rozhodnutia o odvolaní sa vzťahuje na všetky daňové subjekty.

§ 74

Postup odvolacieho orgánu

(1) Odvolacím orgánom je druhostupňový orgán. Ak rozhodnutie vydalo ministerstvo, odvolacím orgánom je minister, ktorý rozhoduje na základe odporúčaní ním určenej osobitnej komisie.

(2) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmavaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania doplňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

(3) Odvolací orgán je oprávnený vykonávať v rámci odvolacieho konania dokazovanie, ak to považuje za potrebné. Ak odvolací orgán vykonáva dokazovanie, je povinný pred vydaním rozhodnutia o odvolaní umožniť účastníkovi konania oboznámiť sa s výsledkami vykonaného dokazovania.

(4) Odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

(5) Ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok, skúma odvolací orgán dodržanie zákonných podmienok na použite § 48. Ak odvolací orgán zistí, že tieto zákonné podmienky boli dodržané, odvolaniu nevyhovie a napadnuté rozhodnutie potvrdí.

(6) Rozhodnutie o odvolaní neobsahuje odôvodnenie, ak sa v ňom vyhovuje odvolaniu v plnom rozsahu.

(7) Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu nemožno podať odvolanie; proti rozhodnutiu ministra nie sú prípustné opravné prostriedky.

(8) Odvolací orgán odvolanie zamietne, ak

a) je neprípustné,

b) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nemožno podať odvolanie.

(9) Odvolací orgán bez zbytočného odkladu písomne oznámi účastníkovi konania zamietnutie odvolania podľa odseku 8.

§ 75

Obnova konania

(1) Daňové konanie ukončené právoplatným rozhodnutím, okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo alebo zrušilo mimo odvolacieho konania podľa § 77 ods. 3, sa obnoví na návrh účastníka konania alebo z úradnej moci, len ak

a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,

b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom,

c) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

(2) Obnova daňového exekučného konania nie je prípustná.

(3) Návrh na obnovu konania sa podáva u správcu dane, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(4) Návrh na obnovu konania musí byť podaný do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa účastník konania preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka. Tieto lehoty nemožno predĺžiť ani odpustiť ich zmeškanie.

(5) V návrhu na obnovu konania musí byť uvedený dôvod podľa odseku 1, dôkazy preukazujúce jeho odôvodnenosť a dodržanie lehôt podľa odseku 4.

(6) Ak návrh na obnovu konania bol zamietnutý, účastník konania nie je oprávnený opakovane podať návrh na obnovu konania z tých istých dôvodov.

§ 76

Postup pri obnove konania

(1) Obnovu konania povoľuje alebo nariaďuje správca dane. Ak sa nepreukážu dôvody na obnovu konania podľa § 75 ods. 1, návrh na obnovu konania sa zamietne.

(2) Ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, povoľuje, nariaďuje alebo zamieta návrh na obnovu konania tento orgán; ak ide o rozhodnutie ministerstva, minister.

(3) Obnova konania sa môže povoliť alebo nariadiť, ak nezaniklo právo na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenia nároku na sumu podľa osobitných predpisov.[1])

(4) Pri zmene miestnej príslušnosti rozhoduje o návrhu na obnovu konania, nariaďuje ju alebo zamieta návrh na obnovu konania správca dane, ktorý je miestne príslušný v deň podania tohto návrhu. Ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, rozhoduje pri zmene miestnej príslušnosti o návrhu na obnovu konania, nariaďuje ju alebo zamieta návrh na obnovu konania tento orgán. Na zmenu miestnej príslušnosti po povolení alebo nariadení obnovy konania sa neprihliada.

(5) V rozhodnutí o povolení alebo nariadení obnovy konania sa uvedie, v akom rozsahu sa konanie obnovuje a z akých dôvodov.

(6) Proti rozhodnutiu o povolení alebo nariadení obnovy konania nemožno podať odvolanie. Ak bol rozhodnutím zamietnutý návrh na obnovu konania, možno proti nemu podať odvolanie.

(7) Nové konanie vo veci vykoná správca dane, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni; pri zmene miestnej príslušnosti nové konanie vo veci vykoná správca dane uvedený v odseku 4. Ak rozhodol o obnove konania odvolací orgán, je správca dane pri konaní viazaný jeho právnym názorom.

(8) Novým rozhodnutím sa pôvodné rozhodnutie zrušuje; proti novému rozhodnutiu možno podať odvolanie.

§ 77

Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania

(1) Rozhodnutie, ktoré je právoplatné, okrem daňovej exekučnej výzvy a rozhodnutia o odvolaní proti daňovej exekučnej výzve, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať druhostupňový orgán; ak ide o rozhodnutie ministerstva, minister na základe návrhu ním určenej osobitnej komisie. Rozhodnutie ministra nemožno preskúmavať. Podnet na preskúmanie rozhodnutia nie je oprávnený podať druhostupňový orgán, ktorému ministerstvo právoplatné rozhodnutie už preskúmalo. Rovnako podnet na preskúmanie rozhodnutia nie je oprávnený podať správca dane, ktorý rozhodnutie vydal a o ktorom rozhodol druhostupňový orgán, ktorému ministerstvo právoplatné rozhodnutie už preskúmalo.

(2) Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa podáva orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal, a môže byť podaný najneskôr do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktoré sa navrhuje preskúmať.

(3) Rozhodnutie vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zmení alebo zruší. Orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody.

(4) Ak orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zistí, že vydané rozhodnutie nie je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, zašle o tejto skutočnosti tomu, kto podal podnet na preskúmanie rozhodnutia, písomné oznámenie. V takom prípade sa rozhodnutie nevydáva.

(5) Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza príslušný orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Príslušný orgán nemôže rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť alebo zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie podľa odseku 3, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

(6) Podnetu účastníka konania na preskúmanie rozhodnutia môže v plnom rozsahu vyhovieť aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania alebo ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania.

(7) Orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania môže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť, zmeniť alebo zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie, ak nezaniklo právo na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenia nároku podľa osobitných predpisov.[1])

(8) Ak podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania smeruje proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok, skúma príslušný orgán dodržanie zákonných podmienok na použite tohto spôsobu určenia dane a dodržanie postupu podľa § 48. Ak orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zistí, že tieto zákonné podmienky a postup podľa § 48 bol dodržaný, postupuje podľa odseku 4.

(9) Proti rozhodnutiu, ktorým sa rozhodnutie mimo odvolacieho konania zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, nemožno podať odvolanie.

(10) Proti rozhodnutiu, ktorým sa rozhodnutie mimo odvolacieho konania zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie, účastník konania nemôže podať podnet na jeho preskúmanie.

(11) Ak súd právoplatne rozhodol o žalobe, ktorou bolo napadnuté rozhodnutie, nemožno toto rozhodnutie podľa tohto zákona preskúmať v rozsahu, v akom rozhodol súd.

§ 78

Rozhodnutia vylúčené z preskúmavania súdmi

(1) Z preskúmavania súdmi sú vylúčené rozhodnutia o

a) odklade platenia dane alebo daňového nedoplatku,

b) platení dane alebo daňového nedoplatku v splátkach,

c) úľave na dani alebo odpustení daňového nedoplatku podľa § 70,

d) úľave zo sankcie alebo odpustení sankcie podľa § 157 ods. 1 písm. b) a c).

(2) Okrem rozhodnutí uvedených v odseku 1 je z preskúmavania súdmi vylúčené aj rozhodnutie, ktorým došlo k uspokojeniu žalobcu podľa osobitného predpisu.[43a])

TRETIA HLAVA
DAŇOVÉ PREPLATKY A DAŇOVÉ NEDOPLATKY

PRVÝ DIEL
DAŇOVÉ PREPLATKY

§ 79

Daňové preplatky a úrok

(1) Pri použití daňového preplatku sa primerane postupuje podľa § 55 ods. 6 a 7; správca dane písomne upovedomí daňový subjekt o použití preplatku podľa § 55 ods. 6 a 7, ak suma použitého preplatku je vyššia ako 5 eur.

(2) Ak nemožno daňový preplatok použiť podľa odseku 1 alebo uplatniť postup podľa odseku 9 alebo odseku 10, správca dane na žiadosť daňového subjektu preúčtuje daňový preplatok na nesplatný preddavok na daň, inak daňový preplatok vráti v lehote do 30 dní od doručenia žiadosti o jeho vrátenie, ak je väčší ako 5 eur; daňový preplatok na dani z príjmov a na dani z motorových vozidiel za príslušné zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa osobitných predpisov,[44]) najneskôr však do 40 dní odo dňa vzniku daňového preplatku. Ak správca dane žiadosti o vrátenie preplatku vyhovie v plnom rozsahu, správca dane rozhodnutie nevydáva.

(3) Ak správca dane vráti daňový preplatok po lehote ustanovenej v odseku 2, je povinný v lehote do 15 dní od vrátenia daňového preplatku rozhodnúť o priznaní úroku zo sumy daňového preplatku, ak jeho výška presiahne sumu 5 eur. Pri výpočte úroku sa použije trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v posledný deň lehoty, v ktorej mala byť suma daňového preplatku podľa tohto zákona vrátená; ak trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 10 %, pri výpočte úroku sa namiesto trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky použije ročná úroková sadzba 10 %. Úrok sa priznáva za každý deň omeškania. Správca dane tento úrok zaplatí do 15 dní od doručenia rozhodnutia o priznaní úroku. Ak správca dane eviduje voči daňovému subjektu daňový nedoplatok, použije tento úrok alebo jeho časť v lehote na jeho zaplatenie podľa § 55 ods. 6 a 7. Rovnako správca dane zaplatí daňovému subjektu úrok aj v prípadoch oneskoreného vrátenia nadmerného odpočtu a spotrebnej dane, na ktorú bolo uplatnené jej vrátenie, ak sa nadmerný odpočet a spotrebná daň nepoužijú podľa § 55 ods. 6 a 7.

(4) Odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane o priznaní úroku podľa odseku 3 nemá odkladný účinok.

(5) Daňový preplatok nemožno vrátiť, ak žiadosť o jeho vrátenie bola doručená po zániku práva vyrubiť daň alebo rozdiel dane; to neplatí, ak daňový preplatok vznikol z dôvodu, že daň bola zaplatená na základe rozhodnutia správcu dane, ktoré bolo následne zmenené alebo zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti, a žiadosť o jeho vrátenie bola podaná do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Daňový preplatok, ktorý nemožno vrátiť, je príjmom štátneho rozpočtu alebo rozpočtu obce.

(6) Ak daňový subjekt v žiadosti o vrátenie daňového preplatku neuvedie číslo účtu, správca dane vráti daňový preplatok na jeden z účtov daňového subjektu, ktorý mu bol oznámený podľa § 26 ods. 3. Poštovým poukazom na adresu daňového subjektu možno zaslať preplatok do výšky 15 000 eur vrátane. Ak správca dane nemá k dispozícii číslo účtu daňového subjektu a

výška preplatku presiahne sumu podľa druhej vety, lehota podľa odseku 2 plynie odo dňa oznámenia čísla účtu. Za deň vrátenia preplatku sa považuje deň, keď bola suma preplatku odpísaná z účtu správcu dane. Poskytovatelia platobných služieb sú povinní oznámiť daňovému subjektu deň, keď došlo k odpísaniu platby z účtu správcu dane.

(7) Na nadmerný odpočet, daň z pridanej hodnoty uplatnenú podľa osobitného predpisu[44aa]) a daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie, sa primerane vzťahujú odseky 1 až 6.

(8) Nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty uplatnený skupinou[44a]) možno použiť na úhradu a kompenzáciu daňových nedoplatkov na iných daniach u jednotlivých členov skupiny; na kompenzáciu daňových nedoplatkov sa primerane vzťahuje § 55 ods. 6 a 7.

(9) Na daň z pridanej hodnoty, ktorej vrátenie bolo priznané rozhodnutím správcu dane podľa osobitného predpisu,[44b]) sa primerane vzťahujú odseky 1 a 5; ak túto daň nemožno použiť podľa odseku 1, použije sa na úhradu pohľadávky členského štátu podľa osobitného predpisu.[44c])

(10) Ak daňový preplatok, nadmerný odpočet alebo daň nemožno použiť podľa odseku 1, možno ju použiť na úhradu pohľadávky členského štátu podľa osobitného predpisu.[44d])

(11) Použitie daňového preplatku, nadmerného odpočtu alebo dane podľa odsekov 1 a 8 až 10 sa považuje za ich vrátenie.

(12) Daňový subjekt nemôže nárok na vrátenie dane, daňového preplatku a nárok na sumu podľa osobitných predpisov[1]) postúpiť podľa Občianskeho zákonníka.[50])

(13) Postup podľa odsekov 1 až 10 sa neuplatní, ak správca dane vydal rozhodnutie podľa § 50 ods.1 písm. c), a to až do dňa zrušenia predbežného opatrenia alebo do straty jeho účinnosti.

DRUHÝ DIEL
DAŇOVÉ NEDOPLATKY

§ 80

Výzva na zaplatenie daňového nedoplatku

(1) Ak daňový subjekt v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov[1]) alebo určenej v rozhodnutí správcu dane nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil v ním určenej náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok. Rozhodnutie o vyhovení námietke nemusí obsahovať odôvodnenie.

(2) Výzva podľa odseku 1 sa použije aj na zaplatenie iných peňažných plnení, ktoré nie sú daňou a ktoré boli uložené rozhodnutím správcu dane podľa tohto zákona vrátane exekučných nákladov a hotových výdavkov.

§ 81

Záložné právo

(1) Na zabezpečenie daňového nedoplatku môže správca dane rozhodnúť o zriadení záložného práva k predmetu záložného práva vo vlastníctve daňového dlžníka alebo k pohľadávke daňového dlžníka. Záložné právo správcu dane vzniká vykonateľnosťou rozhodnutia o zriadení záložného práva. Rovnako môže správca dane rozhodnúť o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k predmetu záložného práva, ktorý daňový dlžník nadobudne v budúcnosti, a to aj vtedy, ak predmet záložného práva vznikne v budúcnosti alebo jeho vznik závisí od splnenia podmienky. Záložné právo nemožno zriadiť k ortopedickým pomôckam a kompenzačným pomôckam vrátane osobného motorového vozidla ťažko zdravotne postihnutej osoby. Záložné právo k pohľadávke je účinné voči poddlžníkovi, ak je poddlžník o tom písomne vyrozumený. Rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k zálohu daňového dlžníka sa doručí daňovému dlžníkovi a osobe evidujúcej záloh. Ak ide o záložné právo k pohľadávke daňového dlžníka, rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k pohľadávke daňového dlžníka sa doručí daňovému dlžníkovi a poddlžníkovi. Proti rozhodnutiu podľa piatej vety v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia môže daňový dlžník podať odvolanie; rovnako podľa šiestej vety môže daňový dlžník a poddlžník podať odvolanie. Poddlžník môže v odvolaní namietať len neexistenciu alebo zánik pohľadávky, ktorá je predmetom záložného práva; toto tvrdenie je povinný preukázať. Odvolanie nemá odkladný účinok. Rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva sa zašle na zápis alebo na registráciu podľa Občianskeho zákonníka.[45]) Katastru nehnuteľností alebo príslušnému registru správca dane oznámi, kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Na účely tohto zákona sa poddlžníkom rozumie dlžník daňového dlžníka.

(2) Rozhodnutie podľa odseku 1 musí obsahovať okrem náležitostí podľa § 63 ods. 3 aj rodné číslo, ak je to nevyhnutné podľa osobitných predpisov,[46]) označenie daňového nedoplatku, predmetu záložného práva a zákaz daňovému dlžníkovi, poddlžníkovi alebo osobe evidujúcej predmet záložného práva nakladať s predmetom záložného práva bez predchádzajúceho súhlasu správcu dane.

(3) Pri vzniku záložného práva k cenným papierom správca dane dá príkaz právnickej osobe oprávnenej viesť evidenciu podľa osobitného predpisu,[47]) aby zaregistrovala pozastavenie práva nakladať s cenným papierom konkrétneho daňového dlžníka.

(4) Záložné právo podľa odseku 1 možno zriadiť aj na zabezpečenie daňovej pohľadávky, ktorá vznikne v budúcnosti, ak je odôvodnená obava, že nesplatná alebo nevyrubená daň nebude uhradená.

(5) Správca dane je oprávnený na účely podľa odseku 1 vyzvať daňového dlžníka, aby predložil súpis svojho majetku. Daňový dlžník je povinný tejto výzve v určenej lehote vyhovieť. Správca dane má právo skontrolovať pravdivosť súpisu majetku daňového dlžníka.

(6) Správca dane dbá, aby hodnota predmetu záložného práva podľa odseku 1 bola primeraná sume daňového nedoplatku, na zabezpečenie ktorého sa záložné právo zriaďuje. Ak daňový dlžník v čase vydania rozhodnutia o zriadení záložného práva nevlastní predmet záložného práva, ktorého hodnota je primeraná sume daňového nedoplatku, môže správca dane rozhodnúť o zriadení záložného práva aj na predmet vyššej hodnoty.

(7) Právne úkony týkajúce sa predmetu záložného práva po vydaní rozhodnutia o zriadení záložného práva môže daňový dlžník vykonať len po predchádzajúcom súhlase správcu dane. To neplatí, ak ide o výkon záložného práva prednostným záložným veriteľom podľa osobitného predpisu v mene a na účet záložného dlžníka alebo v mene záložného veriteľa a na účet

daňového dlžníka; túto skutočnosť je prednostný záložný veriteľ povinný vopred oznámiť správcovi dane.

(8) Ak vzniklo na predmete záložného práva viac záložných práv, uspokojí sa záložné právo na zabezpečenie daňovej pohľadávky alebo záložné právo na zabezpečenie daňového nedoplatku podľa poradia zápisu alebo registrácie záložného práva v registri podľa osobitného predpisu.[45]) Ak sú pohľadávky zabezpečené záložným právom uspokojované v konkurznom konaní alebo v reštrukturalizačnom konaní, na toto uspokojenie sa vzťahuje osobitný predpis.[48])

(9) Zabezpečenie daňového nedoplatku sa vykonáva na náklady daňového dlžníka. Ak daňový dlžník neuhradí náklady na zabezpečenie daňového nedoplatku, správca dane je oprávnený ich vymáhať v daňovom exekučnom konaní.

(10) Ustanovenia odsekov 1 až 3, 5 až 7, 9 a 11 sa rovnako vzťahujú aj na zabezpečenie existujúcej daňovej pohľadávky, daňovej pohľadávky, ktorá vznikne v budúcnosti, a iného peňažného plnenia uloženého rozhodnutím podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[9])

(11) Rozhodnúť o zriadení záložného práva môže aj iný ako príslušný správca dane daňového subjektu alebo daňového dlžníka; to neplatí, ak je správcom dane obec.

(12) Ustanovenia Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov o záložnom práve[49]) sa použijú, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 82

Zmena a zrušenie záložného práva

Rozhodnutie o zriadení záložného práva môže správca dane z vlastného alebo iného podnetu zmeniť alebo zrušiť, a to aj čiastočne, ak daňový subjekt daňovú pohľadávku alebo daňový dlžník alebo poddlžník, alebo iná osoba podľa § 59 daňový nedoplatok zaplatila celkom alebo sčasti alebo ak zanikol predmet záložného práva alebo došlo k zániku daňovej pohľadávky alebo daňového nedoplatku iným spôsobom alebo ak je iný dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie. Rozhodnutie sa doručí daňovému subjektu a v prípade daňového nedoplatku daňovému dlžníkovi alebo poddlžníkovi, ktorí proti nemu môžu v lehote 15 dní odo dňa doručenia podať odvolanie. Právoplatné rozhodnutie sa doručí registru podľa osobitného predpisu.[45]) Rozhodnutie o zriadení záložného práva môže zrušiť aj iný ako príslušný správca dane daňového subjektu alebo daňového dlžníka; to neplatí, ak je správcom dane obec.

§ 83

Dočasne nevymožiteľný daňový nedoplatok

(1) Daňový nedoplatok alebo jeho časť sa považuje za dočasne nevymožiteľný, ak

a) jeho vymáhanie od daňového dlžníka alebo od iných osôb, od ktorých mohol byť vymáhaný, je bezvýsledné,

b) majetkové pomery daňového dlžníka by neviedli ani k čiastočnému uspokojeniu daňového nedoplatku,

c) majetok daňového dlžníka nepostačuje ani na pokrytie exekučných nákladov a hotových výdavkov podľa § 149 a správca dane rozhodnutím zastaví alebo čiastočne zastaví daňové exekučné konanie,

d) je jeho vymáhanie spojené s ťažkosťami a možno predpokladať, že ďalšie vymáhanie by neviedlo ani k čiastočnému uspokojeniu daňového nedoplatku, alebo

e) jeho výška v úhrne za všetky dane nepresahuje 170 eur,

f) sa stal nevymáhateľným podľa všeobecného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.[48])

(2) Odsek 1 sa vzťahuje aj na iné peňažné plnenie, ktoré nie je daňou, uložené rozhodnutím správcu dane podľa tohto zákona vrátane exekučných nákladov a hotových výdavkov.

§ 84

Zánik daňového nedoplatku

(1) Daňový nedoplatok zanikne dňom

a) nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu o tom, že dedičstvo pripadlo štátu, ak daňový dlžník zomrel,

b) nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu, ak daňový dlžník zomrel a súd zastavil dedičské konanie po tom, čo majetok nepatrnej hodnoty zanechaný poručiteľom vydal tomu, kto sa postaral o pohreb alebo ak zastavil konanie z dôvodu, že poručiteľ nezanechal majetok,

c) zániku daňového subjektu, ak daňový subjekt zanikne bez právneho nástupcu,

d) právoplatnosti rozhodnutia, ktorým správca dane povolil úľavu alebo odpustil daňový nedoplatok alebo jeho časť podľa § 70 alebo § 157, alebo dňom určeným v súlade s podmienkami uvedenými v nariadení vlády vydanom podľa § 160 ods. 3,

e) nasledujúcim po dni zániku práva vymáhať daňový nedoplatok,

f) nasledujúcim po uplynutí šiestich rokov od

1. vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára podľa štvrtej časti všeobecného predpisu upravujúceho konkurzné konanie,[48]) a to v rozsahu nevymáhateľných daňových nedoplatkov; rovnako zanikajú aj neprihlásené pohľadávky a pohľadávky nezaradené v splátkovom kalendári určenom súdom,

2. vyhlásenia konkurzu, ak sa uplatnil postup podľa osobitného predpisu,[48a]) a to v rozsahu pohľadávok, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené bez ohľadu na to, či boli do konkurzu prihlásené,

g) nasledujúcim po úplnom splnení pohľadávok správcu dane vyplývajúcich z potvrdeného reštrukturalizačného plánu, a to v rozsahu pohľadávok, ktoré daňový subjekt na základe schváleného reštrukturalizačného plánu nemusí plniť; riadne a včas neprihlásené daňové nedoplatky zanikajú dňom nasledujúcim po dni zverejnenia uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu a skončení reštrukturalizácie.

(2) Daňový nedoplatok zaniká dňom právoplatnosti rozhodnutia správcu dane o zániku daňového nedoplatku, ak

a) suma dočasne nevymožiteľného daňového nedoplatku vrátane nákladov spojených so správou daní a jeho vymáhaním u daňového subjektu nepresiahne 20 eur,

b) daňový nedoplatok alebo jeho časť správca dane nemohol uspokojiť od dedičov do výšky ceny nadobudnutého dedičstva.

(3) Rozhodnutie o zániku daňového nedoplatku podľa odseku 2 sa nedoručuje a je právoplatné dňom jeho vydania. Proti tomuto rozhodnutiu nie sú prípustné opravné prostriedky.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 okrem odseku 1 písm. d) sa vzťahujú aj na zánik iného peňažného plnenia, ktoré nie je daňou, vrátane exekučných nákladov a hotových výdavkov uložených rozhodnutím správcu dane podľa tohto zákona.

(5) Ustanovenie odseku 1 písm. g) sa neuplatní, ak ide o daňový nedoplatok z daňového priznania, na podanie ktorého lehota uplynula do začatia reštrukturalizačného konania, pričom v tejto lehote nebolo podané; takýto daňový nedoplatok sa považuje za pohľadávku vzniknutú po začatí reštrukturalizačného konania.

§ 85

Premlčanie a zánik práva vymáhať daňový nedoplatok

(1) Právo na vymáhanie daňového nedoplatku je premlčané po šiestich rokoch po skončení kalendárneho roku, v ktorom daňový nedoplatok vznikol, ak osobitný predpis[48]) neustanovuje inak. Ak správca dane v lehote podľa prvej vety doručí daňovému subjektu výzvu podľa § 80, začína plynúť nová premlčacia lehota po skončení kalendárneho roku, v ktorom bola výzva doručená.

(2) Počas daňového exekučného konania lehota podľa odseku 1 neplynie.

(3) Správca dane prihliadne na premlčanie, iba ak daňový dlžník vznesie námietku premlčania, a to len v rozsahu uplatnenej námietky. Podanie námietky má odkladný účinok. Proti rozhodnutiu o námietke daňový dlžník nemôže podať odvolanie.

(4) Právo na vymáhanie daňového nedoplatku zaniká po 20 rokoch po skončení kalendárneho roku, v ktorom daňový nedoplatok vznikol.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa vzťahujú aj na právo vymáhať iné peňažné plnenie, ktoré nie je daňou, uložené rozhodnutím správcu dane podľa tohto zákona vrátane exekučných nákladov a hotových výdavkov.

§ 86

Postúpenie daňového nedoplatku

(1) Daňový úrad alebo colný úrad

a) dočasne nevymožiteľný daňový nedoplatok, pri ktorom uplynulo viac ako päť rokov od konca roka, v ktorom vznikol, postúpi na základe podmienok ustanovených týmto zákonom právnickej osobe so 100-percentnou majetkovou účasťou štátu určenej ministerstvom,

b) daňový nedoplatok daňového dlžníka, ktorý je v konkurze alebo v likvidácii, na základe podmienok ustanovených týmto zákonom a osobitným predpisom[48]) môže postúpiť právnickej osobe so 100-percentnou majetkovou účasťou štátu určenej ministerstvom.

(2) Právnická osoba, ktorej bol postúpený daňový nedoplatok podľa odseku 1, môže daňový nedoplatok ďalej postúpiť len právnickej osobe so 100-percentnou majetkovou účasťou štátu alebo právnickej osobe zriadenej zákonom; na postupcu sa postup podľa odseku 4 vzťahuje primerane.

(3) O postúpení daňového nedoplatku podľa odseku 1 uzatvára finančné riaditeľstvo písomnú zmluvu o postúpení daňového nedoplatku. Súčasťou tejto zmluvy je aj vyporiadanie práv zo zabezpečenia daňového nedoplatku.

(4) Daňový úrad alebo colný úrad bez zbytočného odkladu oznámi postúpenie daňového nedoplatku daňovému dlžníkovi a súdu, ktorý vyhlásil konkurz podľa osobitného predpisu;[48]) súčasťou oznámenia je aj deň postúpenia daňového nedoplatku. Ak splnenie postúpeného daňového nedoplatku je zabezpečené záložným právom, ručením alebo iným spôsobom, je daňový úrad alebo colný úrad povinný postúpenie daňového nedoplatku písomne oznámiť aj osobe, ktorá zabezpečenie záväzku poskytla.

(5) Právo nakladať s postúpeným nedoplatkom daňového dlžníka prechádza na právnickú osobu podľa odseku 1 dňom platnosti zmluvy o postúpení daňového nedoplatku alebo dňom uvedeným v zmluve.

(6) Daňový úrad alebo colný úrad je povinný odovzdať právnickej osobe podľa odseku 1 všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpeného daňového nedoplatku.

(7) Daňový nedoplatok možno postúpiť len za odplatu. Odplata za postúpenie daňového nedoplatku je príjmom štátneho rozpočtu.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 7 sa vzťahujú aj na iné peňažné plnenie, ktoré nie je daňou, uložené rozhodnutím správcu dane podľa tohto zákona vrátane exekučných nákladov a hotových výdavkov.

(9) Na postúpenie daňového nedoplatku podľa tohto zákona sa Občiansky zákonník[50]) nepoužije.

§ 87

Započítanie daňového nedoplatku

(1) Ak má daňový dlžník daňový nedoplatok a zároveň má pohľadávku voči štátnej rozpočtovej organizácii, možno tieto navzájom započítať. Započítaním daňového nedoplatku s pohľadávkou daňového dlžníka tieto zaniknú vo výške, v ktorej sa kryjú, a to dňom doručenia potvrdenia finančného riaditeľstva o započítaní daňového nedoplatku daňovému dlžníkovi.

(2) Započítať možno len nepremlčané pohľadávky. Výška pohľadávky a výška daňového nedoplatku, ktoré sa majú započítať, musia v jednotlivom prípade presiahnuť 350 eur.

(3) Započítanie daňového nedoplatku sa môže vykonať na žiadosť daňového dlžníka podanú vecne príslušnému správcovi dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad. Žiadosť musí obsahovať

a) obchodné meno alebo názov, sídlo, identifikačné číslo daňového dlžníka pridelené pri registrácii, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu alebo

miesto podnikania, ak je odlišné od trvalého pobytu, a identifikačné číslo pridelené pri registrácii, ak ide o fyzickú osobu,

b) identifikáciu pohľadávky daňového dlžníka voči štátnej rozpočtovej organizácii, ktorú možno započítať, s uvedením jej výšky a právneho dôvodu vzniku a s uvedením príslušného správcu tohto záväzku,

c) identifikáciu daňového nedoplatku s uvedením daňového úradu alebo colného úradu príslušného na správu tohto daňového nedoplatku,

d) vyhlásenie daňového dlžníka, že žiada o započítanie pohľadávok podľa písmen b) a c),

e) dátum a podpis daňového dlžníka.

(4) Daňový úrad alebo colný úrad úplnú žiadosť podľa odseku 3 postúpi spolu s potvrdením výšky a identifikácie daňového nedoplatku podľa odseku 3 písm. c) finančnému riaditeľstvu. Ak daňový dlžník nepredloží daňovému úradu alebo colnému úradu úplnú žiadosť, daňový úrad alebo colný úrad postupuje podľa § 13 ods. 8 až 10.

(5) Finančné riaditeľstvo overí správnosť údajov uvedených v žiadosti a požiada príslušnú štátnu rozpočtovú organizáciu o potvrdenie, že záväzok zodpovedajúci pohľadávke daňového dlžníka uznáva. Po potvrdení pohľadávky podľa prvej vety je štátna rozpočtová organizácia povinná zdržať sa úkonov smerujúcich k zmene potvrdených údajov. Finančné riaditeľstvo po overení a potvrdení údajov príslušnou štátnou rozpočtovou organizáciou vydá potvrdenie o započítaní, ktoré doručí daňovému dlžníkovi, štátnej rozpočtovej organizácii a príslušnému daňovému úradu alebo colnému úradu; daňovému dlžníkovi a štátnej rozpočtovej organizácii sa toto potvrdenie doručuje do vlastných rúk. Ak finančné riaditeľstvo pohľadávky a daňové nedoplatky nezapočíta, oznámi túto skutočnosť daňovému dlžníkovi, štátnej rozpočtovej organizácii a daňovému úradu alebo colnému úradu; daňovému dlžníkovi a štátnej rozpočtovej organizácii sa toto oznámenie doručuje do vlastných rúk.

(6) Na započítanie podľa tohto zákona sa nevzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka o započítaní pohľadávok.[51])

(7) Ustanovenia odsekov 1 až 6 sa nevzťahujú na správcu dane, ktorým je obec.

(8) Odo dňa doručenia úplnej žiadosti podľa odseku 3 do dňa doručenia potvrdenia o započítaní podľa odseku 5 daňovému úradu alebo colnému úradu nemožno použiť postup podľa § 79. To platí, aj ak nedôjde k započítaniu a oznámenie o tejto skutočnosti je doručené daňovému úradu alebo colnému úradu. Kompenzáciu podľa § 79 daňový úrad alebo colný úrad môže vykonať najskôr ku dňu nasledujúcemu po dni doručenia oznámenia podľa odseku 5 poslednej vety.

(9) Ustanovenia odsekov 3 až 8 sa primerane vzťahujú aj na žiadosť o započítanie daňového nedoplatku podanú štátnou rozpočtovou organizáciou, voči ktorej má daňový dlžník pohľadávku.

ŠTVRTÁ HLAVA
DAŇOVÉ EXEKUČNÉ KONANIE

PRVÝ DIEL
ZÁKLADNÉ A VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 88

Základné ustanovenia

(1) Daňovým exekučným konaním je konanie, v ktorom správca dane z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok, iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, exekučné náklady a hotové výdavky podľa § 149.

(2) Daňové nedoplatky podľa tohto zákona môže vymáhať len správca dane; to neplatí, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa osobitného predpisu.[51a]) Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, je oprávnený vykonávať v daňovom exekučnom konaní všetky úkony v mene štátu. Ak je správcom dane obec, môže zabezpečiť vymáhanie daňových nedoplatkov aj podľa osobitného predpisu.[52])

(3) Správca dane môže začať a viesť daňové exekučné konanie a vykonať daňovú exekúciu ktorýmkoľvek spôsobom podľa tohto zákona aj u daňového dlžníka, ktorému je príslušný iný správca dane; to neplatí, ak je správcom dane obec.

(4) Správca dane je v odôvodnených prípadoch oprávnený v daňovom exekučnom konaní vyzvať daňového dlžníka, aby predložil doklady potvrdzujúce vlastníctvo k majetku, výšku úhrad v prospech správcu dane a ďalšie dôkazy. Majetkom sa na účely tohto zákona rozumejú veci podľa Občianskeho zákonníka, práva alebo iné majetkové hodnoty, najmä byty, nebytové priestory, pohľadávky, peniaze v hotovosti, devízové hodnoty, veci z drahých kovov a iné veci, pri ktorých nedochádza k predaju, cenné papiere, mzda a iné príjmy.

(5) Správca dane je povinný

a) zisťovať, či sú splnené podmienky na začatie daňového exekučného konania,

b) vykonať daňovú exekúciu len podľa tohto zákona a spôsobmi, ktoré tento zákon ustanovuje.

(6) Ak sa u daňového dlžníka alebo jeho ručiteľa vykonáva daňová exekúcia a súčasne prebieha alebo sa začne iná exekúcia,[52]) ale ich predmetom nie je ten istý majetok, vykonajú sa súbežne; v takom prípade môže správca dane uplatniť úhradu daňového nedoplatku v rozvrhovom pojednávaní podľa osobitného predpisu.[52]) Ak sa na ten istý majetok daňového dlžníka alebo jeho ručiteľa začalo daňové exekučné konanie skôr ako iné exekučné konanie, vykoná sa prednostne daňová exekúcia. Správca dane je oprávnený dohodnúť sa so súdnym exekútorom na výkone exekúcie, a to aj vtedy, ak sa na ten istý majetok začalo skôr iné exekučné konanie.

(7) Ak najneskôr v lehote do dvoch rokov od udelenia súhlasu podľa Občianskeho zákonníka[53])správcom dane inej osobe ako záložnému veriteľovi alebo od doručenia oznámenia podľa Občianskeho zákonníka[54]) od iného záložného veriteľa nebol správca dane uspokojený zo zálohu, a to ani čiastočne, a predmet zálohu je vo vlastníctve daňového dlžníka, správca dane, ktorý je prednostným záložným veriteľom, je oprávnený vykonať daňovú exekúciu k tomuto predmetu záložného práva.

(8) Prechodom vlastníctva hnuteľnej veci na vydražiteľa alebo prechodom vlastníctva hnuteľnej veci na nadobúdateľa uvedeného v § 125 ods. 6 a § 126 ods. 2 zanikajú závady viaznuce na veci.

(9) Proti inému, než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako daňový dlžník, možno viesť daňové exekučné konanie a vykonať daňovú exekúciu ktorýmkoľvek spôsobom podľa tohto zákona, ak sa dokladmi preukáže, že

a) na neho prešla povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

b) na neho prešli záväzky podľa osobitného predpisu,[55])

c) od neho možno podľa tohto zákona vyžadovať plnenie za daňového dlžníka.

(10) Predmetom daňovej exekúcie môže byť aj majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ak ide o majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, je účastníkom daňového exekučného konania aj manžel daňového dlžníka; to neplatí, ak do dňa právoplatnosti rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania podľa § 90 bolo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadané dohodou alebo súdnym rozhodnutím alebo ak manžel daňového dlžníka preukázal, že do dňa právoplatnosti rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania tento majetok alebo jeho časť nepatrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

(11) Daňová exekúcia je neprípustná na majetok, ktorý je vo vlastníctve inej osoby ako daňového dlžníka, ak tento zákon neustanovuje inak. Právo na majetok, proti ktorému je daňová exekúcia neprípustná, môže daňový dlžník alebo iná osoba uplatniť u správcu dane. Ak daňový dlžník alebo iná osoba uplatnia návrh na vylúčenie majetku z daňovej exekúcie na súde, správca dane vo vzťahu k tomuto majetku odloží daňovú exekúciu až do právoplatného rozhodnutia súdu. Rozhodnutie o vylúčení majetku z daňovej exekúcie sa doručuje daňovému dlžníkovi a inej osobe a je právoplatné dňom jeho doručenia. Daňovej exekúcii nepodlieha majetok podľa osobitného predpisu.[56])

(12) Ak je predmet daňovej exekúcie zaťažený záložným právom, správca dane môže vykonať daňovú exekúciu na tento predmet len so súhlasom záložných veriteľov. Ak na predmete daňovej exekúcie vzniklo viac záložných práv a správca dane je jedným zo záložných veriteľov, správca dane je povinný písomne oznámiť začatie daňového exekučného konania ostatným záložným veriteľom, ktorí sú v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložných práv pred správcom dane.

(13) Navrátenie do predošlého stavu je v daňovom exekučnom konaní vylúčené.

§ 89

Exekučný titul

(1) Exekučným titulom je

a) vykonateľné rozhodnutie, ktorým bolo uložené peňažné plnenie,

b) vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov,

c) jednotný exekučný titul podľa osobitného predpisu,[93])

d) exekučný titul podľa osobitného predpisu.[56a])

(2) Výkaz daňových nedoplatkov, ktorý správca dane zostaví z údajov evidencie daní, obsahuje

a) označenie daňového dlžníka,

b) výšku daňových nedoplatkov podľa daňových priznaní, opravných daňových priznaní, dodatočných daňových priznaní alebo oznámení podľa osobitných predpisov,

c) výšku daňových nedoplatkov vzniknutých nezaplatením dane bez podania daňového priznania,

d) výšku daňových nedoplatkov podľa právoplatných rozhodnutí v členení podľa jednotlivých druhov daní,

e) pôvodnú splatnosť daní,

f) deň, ku ktorému je výkaz daňových nedoplatkov zostavovaný.

(3) Deň vyhotovenia výkazu daňových nedoplatkov je dňom jeho vykonateľnosti. Daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov ani o jeho vykonateľnosti.

(4) Ak v daňovom exekučnom konaní začatom na základe exekučného titulu, ktorým je predbežné opatrenie, ktoré bolo vydané v období, keď daň ešte nebola vyrubená, nebola suma uložená predbežným opatrením vymožená, vykonateľné rozhodnutie vydané vo vyrubovacom konaní alebo v skrátenom vyrubovacom konaní sa stáva exekučným titulom namiesto predbežného opatrenia, o čom správca dane vydá oznámenie, v ktorom uvedie výšku nedoplatku, ktorý má byť naďalej vymáhaný. Účinky vykonaných exekučných úkonov zostávajú zachované v rozsahu vymedzenom novým exekučným titulom.

(5) Na podklade exekučného titulu podľa odseku 1 písm. a), ktorým je vykonateľné rozhodnutie vydané podľa § 50 ods. 1 písm. a), je možné vykonať exekúciu spôsobom len podľa § 108.

§ 90

Začatie daňového exekučného konania

(1) Daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

(2) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania obsahuje

a) názov a sídlo správcu dane, ktorý rozhodnutie vydal,

b) číslo a dátum vydania tohto rozhodnutia,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového dlžníka pridelené pri registrácii, alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu alebo ak je to nevyhnutné podľa osobitných predpisov,[46])

d) označenie konkrétneho exekučného titulu,

e) výšku vymáhaného daňového nedoplatku,

f) označenie osôb, na ktoré sa vzťahuje výrok o zákaze nakladania s majetkom daňového dlžníka,

g) výrok o zákaze nakladania s majetkom daňového dlžníka, ktorý podľa ustanovení tohto zákona podlieha daňovej exekúcii, osobám užívajúcim, evidujúcim, nakladajúcim alebo spravujúcim tento majetok, a to ani v prospech daňového dlžníka alebo na jeho príkaz, ako aj zákaz umožniť zaťažiť majetok daňového dlžníka s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhoduje; tento zákaz sa dňom doručenia oznámenia podľa § 91 ods. 7 vzťahuje aj na osoby, ktoré užívajú, evidujú, spravujú alebo sú oprávnené nakladať s majetkom daňového dlžníka, ktorý správca dane zistí v priebehu daňového exekučného konania po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania,

h) spôsob vykonania daňovej exekúcie,

i) vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu.[20aa])

(3) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa nedoručuje daňovému dlžníkovi ani jeho ručiteľovi.

(4) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa nedoručuje osobe, u ktorej má daňový dlžník nárok na mzdu alebo plat, alebo niektorý z príjmov uvedených v § 106 ods. 1 a orgánu Policajného zboru pri exekúcii zadržaním vodičského preukazu. V týchto prípadoch rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania neobsahuje údaje uvedené v odseku 2 písm. f).

(5) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa doručuje osobám uvedeným v odseku 2 písm. f) do vlastných rúk. Dňom doručenia rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania sa zakazuje osobám uvedeným v odseku 2 písm. f) akokoľvek nakladať s majetkom daňového dlžníka, a to ani v prospech daňového dlžníka alebo na jeho príkaz, ani zaťažiť majetok daňového dlžníka. Týmto nie je dotknuté právo správcu dane zriadiť zákonné záložné právo podľa § 81.

§ 91

Daňová exekučná výzva

(1) Správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobám uvedeným v § 90 ods. 2 písm. f).

(2) Daňová exekučná výzva obsahuje

a) názov a sídlo správcu dane, ktorý daňovú exekučnú výzvu vydal,

b) číslo a dátum vydania daňovej exekučnej výzvy,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového dlžníka

pridelené pri registrácii, alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného zákona alebo ak je to nevyhnutné podľa osobitných predpisov,[46])

d) oznámenie o začatí daňového exekučného konania,

e) výšku daňových nedoplatkov podľa výkazu daňových nedoplatkov alebo vykonateľných rozhodnutí, ktorými bolo uložené peňažné plnenie,

f) výzvu na zaplatenie daňového nedoplatku v lehote určenej správcom dane, pričom táto lehota nesmie byť kratšia ako osem dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy,

g) upozornenie, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v lehote určenej správcom dane, správca dane vykoná daňovú exekúciu vydaním daňového exekučného príkazu na majetok daňového dlžníka vrátane majetku, na ktorý sa zriadilo záložné právo správcu dane podľa § 81, na mzdu alebo plat, alebo niektorý z príjmov uvedených v § 106 ods. 1,

h) označenie majetku, na ktorý chce správca dane uplatniť výkon daňovej exekúcie,

i) zákaz nakladania s majetkom, na ktorý chce správca dane uplatniť výkon daňovej exekúcie, a upozornenie, že daňový dlžník je povinný umožniť správcovi dane vykonať súpis hnuteľného majetku,

j) poučenie o možnosti podať opravný prostriedok,

k) vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu.[20aa])

(3) Daňová exekučná výzva sa doručuje účastníkom daňového exekučného konania do vlastných rúk. Za doručenie do vlastných rúk sa považuje aj doručenie

a) zástupcovi splnomocnenému na preberanie písomností daňového dlžníka,

b) opatrovníkovi, ak je daňový dlžník postihnutý duševnou poruchou alebo nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať, alebo ak mu bol opatrovník určený z iných podobných dôvodov,

c) verejnou vyhláškou, ak sa nepodarilo doručiť daňovú exekučnú výzvu daňovému dlžníkovi na známu adresu mimo územia Slovenskej republiky alebo sídlo, alebo pobyt daňového dlžníka nie je známy alebo sa v mieste doručovania nezdržuje.

(4) Ak daňový dlžník bezdôvodne odoprie prijať daňovú exekučnú výzvu, je táto doručená dňom, keď jej prijatie bolo odopreté; o tom musí byť daňový dlžník poučený tým, kto ju doručuje.

(5) Do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,

b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

(6) Odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú § 72 až 74.

(7) Ak majetok daňového dlžníka označený v daňovej exekučnej výzve nepostačuje na úhradu vymáhaného daňového nedoplatku a v priebehu daňového exekučného konania sa správca dane dozvie o ďalšom majetku daňového dlžníka, oznámi osobe, ktorá takýto majetok daňového dlžníka užíva, spravuje, eviduje alebo s ním nakladá, že dňom doručenia tohto oznámenia sa na tento majetok vzťahuje zákaz nakladania; spolu s oznámením správca dane zašle aj rovnopis pôvodného rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Pri elektronickej komunikácii s poskytovateľom platobných služieb, ktorým je banka alebo pobočka zahraničnej banky, sa rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania doručí za podmienok uvedených v dohode uzatvorenej podľa § 108 ods. 9. Ak je na majetok daňového dlžníka zriadené záložné právo iným záložným veriteľom, správca dane postupuje podľa § 88 ods. 12. Ak správca dane uplatní daňovú exekúciu na takýto majetok daňového dlžníka, zašle daňovému dlžníkovi daňovú exekučnú výzvu; na takúto daňovú exekučnú výzvu sa rovnako vzťahujú ustanovenia odsekov 2 až 6.

§ 92

Daňový exekučný príkaz

(1) Daňový exekučný príkaz vydá správca dane po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania voči daňovej exekučnej výzve alebo po zastavení odvolacieho konania podľa § 72 ods. 6, alebo po doručení rozhodnutia odvolacieho orgánu, ktorým sa odvolanie zamietlo, správcovi dane.

(2) Daňový exekučný príkaz obsahuje

a) názov a sídlo správcu dane, ktorý daňový exekučný príkaz vydal,

b) číslo a dátum vydania daňového exekučného príkazu,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového dlžníka pridelené pri registrácii, alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu alebo ak je to nevyhnutné podľa osobitných predpisov,[46])

d) výšku vymáhaného daňového nedoplatku,

e) spôsob vykonania daňovej exekúcie a číslo účtu správcu dane,

f) ďalšie náležitosti ustanovené v tomto zákone podľa jednotlivých spôsobov výkonu daňovej exekúcie,

g) vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu.[20aa])

(3) Daňový exekučný príkaz sa doručuje do vlastných rúk účastníkom daňového exekučného konania, iným osobám podľa tohto zákona a podľa jednotlivých spôsobov daňovej exekúcie.

Daňový exekučný príkaz sa doručuje do vlastných rúk aj záložným veriteľom, ktorí majú na majetok daňového dlžníka zriadené záložné právo, v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložných práv pred správcom dane. Tieto osoby sú povinné oznámiť do 15 dní od doručenia daňového exekučného príkazu výšku pohľadávky, na ktorej zabezpečenie bolo zriadené záložné právo, a dátum jeho vzniku. Tieto osoby je daňový dlžník povinný oznámiť správcovi dane najneskôr pri súpise vecí. Ak nie je daňový dlžník pri súpise vecí prítomný, oznámi tieto osoby do ôsmich dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy. Zároveň je povinný oznámiť správcovi dane skutočnosť, že úplne alebo čiastočne uspokojil pohľadávku osoby, v ktorej prospech je na jeho majetok zriadené záložné právo. Ak daňový dlžník tieto povinnosti nesplní, zodpovedá za spôsobenú škodu.

(4) Daňový exekučný príkaz je právoplatný dňom jeho vydania a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

§ 93

Oprava daňového exekučného príkazu

Správca dane môže opraviť daňový exekučný príkaz, ak prišlo pri jeho vydaní k chybe v písaní alebo inej zrejmej nesprávnosti. V takomto prípade sa rozhodnutie nevydáva.

§ 94

Daňová exekúcia

Daňová exekúcia je nútený výkon, ktorým sa vymáha zaplatenie daňového nedoplatku alebo zníženie daňového nedoplatku, zaplatenie iných peňažných plnení uložených rozhodnutím a úhrada exekučných nákladov a hotových výdavkov spôsobmi podľa § 98.

§ 95

Odloženie daňovej exekúcie

(1) Správca dane odloží daňovú exekúciu, ak daňovému dlžníkovi bol povolený odklad platenia vymáhaného daňového nedoplatku alebo jeho zaplatenie v splátkach, bol podaný návrh na súd na vylúčenie majetku z exekúcie, alebo, ak tak ustanovuje osobitný predpis.[93])

(2) Správca dane môže odložiť daňovú exekúciu z vlastného podnetu, ak sa preverujú skutočnosti rozhodujúce pre zastavenie daňového exekučného konania.

(3) Správca dane môže daňovú exekúciu na žiadosť daňového dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, odložiť aj vtedy, ak sa daňový dlžník bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná daňová exekúcia mohla mať pre neho alebo príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Tieto skutočnosti musí daňový dlžník preukázať.

(4) Ak správca dane odloží daňovú exekúciu, úkony, ktoré vykonal, zostávajú zachované, ak v rozhodnutí o odložení daňovej exekúcie nie je určené inak.

(5) Rozhodnutie o odložení daňovej exekúcie sa doručuje daňovému dlžníkovi do vlastných rúk.

(6) Proti rozhodnutiu o odložení daňovej exekúcie nie sú prípustné opravné prostriedky.

§ 96

Zastavenie daňového exekučného konania

(1) Správca dane daňové exekučné konanie zastaví rozhodnutím, ak

a) exekučný titul bol zrušený,

b) exekučný titul sa nestal vykonateľným,

c) bolo preukázané, že k predmetu daňovej exekúcie má vlastnícke právo iná osoba,

d) predmet daňovej exekúcie nepodlieha daňovej exekúcii,

e) právo vymáhať daňový nedoplatok je premlčané a daňový dlžník vzniesol námietku premlčania tohto práva alebo právo na vymáhanie daňového nedoplatku zaniklo,

f) daňový nedoplatok bol vyrovnaný,

g) je iný dôvod, pre ktorý nie je možné v daňovom exekučnom konaní pokračovať.

(2) Ak sa daňového exekučného konania týka niektorý z dôvodov jeho zastavenia len sčasti alebo ak sa daňová exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na vyrovnanie daňového nedoplatku, správca dane zastaví daňové exekučné konanie len čiastočne.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 alebo odseku 2 možno podať odvolanie do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Odvolanie nemá odkladný účinok.

§ 97

Doručovanie rozhodnutia

Rozhodnutie vydané podľa § 95 a 96 sa doručuje osobám uvedeným v § 92 ods. 3 do vlastných rúk.

DRUHÝ DIEL
VÝKON DAŇOVEJ EXEKÚCIE

§ 98

Spôsoby vykonávania daňovej exekúcie

(1) Správca dane môže vykonať daňovú exekúciu

a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,

b) prikázaním pohľadávky,

c) predajom hnuteľných vecí,

d) odobratím peňazí v hotovosti a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju,

e) predajom cenných papierov,

f) predajom nehnuteľnosti,

g) predajom podniku alebo jeho časti,

h) postihnutím majetkových práv spojených s obchodným podielom spoločníka v obchodnej spoločnosti,

i) zadržaním vodičského preukazu.

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, správca dane môže vykonať daňovú exekúciu spôsobom, ktorý si určí, a môže vykonať daňovú exekúciu u jedného daňového dlžníka aj niekoľkými spôsobmi súčasne.

PRVÝ ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA ZRÁŽKAMI ZO MZDY A Z INÝCH PRÍJMOV

§ 99

Základné ustanovenia

(1) Ak sa v ustanoveniach o daňovej exekúcii zrážkami zo mzdy uvádza platiteľ mzdy, vzťahujú sa príslušné ustanovenia na osobu, voči ktorej má daňový dlžník nárok na mzdu alebo plat, alebo iný príjem uvedený v § 106 ods. 1.

(2) Ak má daňový dlžník popri nároku na mzdu alebo plat aj nárok na iný príjem uvedený § 106 ods. 1, postupuje sa tak, ako keby išlo o niekoľko miezd.

(3) Daňovej exekúcii podliehajú všetky príjmy, ktoré daňový dlžník získa namiesto mzdy, ako aj iné príjmy uvedené v § 106 ods. 1, ak nie sú týmto zákonom alebo osobitným predpisom z daňovej exekúcie vylúčené.

(4) Daňovej exekúcii nepodliehajú

a) suma potrebná na úhradu za poskytnutú sociálnu službu) alebo jej časť, ak daňový dlžník platí úhradu za poskytnutú sociálnu službu[57]) alebo jej časť,

b) suma povinného zostatku po zaplatení úhrady za sociálne služby podľa osobitného predpisu,[58]) ak daňový dlžník platí úhradu za sociálne služby,

c) dávka v hmotnej núdzi, príspevky k tejto dávke a jednorazová dávka v hmotnej núdzi poskytované podľa osobitného predpisu,[59])

d) peňažné príspevky na kompenzáciu poskytované podľa osobitného predpisu,[60])

e) štátne sociálne dávky poskytované podľa osobitných predpisov,[61])

f) príspevky na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa podľa osobitného predpisu,[62])

g) opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately finančného charakteru,[63])

h) 13. dôchodok poskytovaný podľa osobitných predpisov.[64])

§ 100

Daňová exekúcia zrážkami zo mzdy

(1) Správca dane zašle platiteľovi mzdy oznámenie, že sa voči daňovému dlžníkovi začalo daňové exekučné konanie; v oznámení uvedie deň, ktorým sa začalo daňové exekučné konanie a rodné číslo daňového dlžníka.

(2) Správca dane vydá daňový exekučný príkaz na daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy podľa § 92 ods. 1.

(3) Daňový exekučný príkaz okrem náležitostí podľa § 92 ods. 2 obsahuje

a) označenie platiteľa mzdy,

b) ustanovenie, že daňový exekučný príkaz zostáva v platnosti do úplného vyrovnania vymáhaného daňového nedoplatku a vzťahuje sa aj na budúcich platiteľov mzdy a Sociálnu poisťovňu.

(4) Správca dane doručí do vlastných rúk daňový exekučný príkaz na daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy platiteľovi mzdy a daňovému dlžníkovi. Platiteľ mzdy je povinný od doručenia daňového exekučného príkazu zrážať zo mzdy daňového dlžníka sumy na úhradu daňového nedoplatku podľa osobitných predpisov. Daňovému dlžníkovi sa nesmie zraziť z mesačnej mzdy základná suma; spôsoby jej výpočtu ustanovuje osobitný predpis.[65]) Platiteľ mzdy je povinný poukazovať zrážky zo mzdy na účet správcu dane uvedený v daňovom exekučnom príkaze.

(5) Platiteľ mzdy je oprávnený vykonávať zrážky zo mzdy vo väčšom rozsahu, ako dovoľujú ustanovenia osobitného predpisu,[65]) len vtedy, ak s tým súhlasí daňový dlžník.

(6) Ak platiteľ mzdy nesplní povinnosť určenú v daňovom exekučnom príkaze, môže mu správca dane uložiť pokutu podľa § 155. Ak platiteľ mzdy nevykoná zo mzdy daňového dlžníka zrážky riadne a včas alebo ak ich vykoná v menšom rozsahu, ako sú určené, alebo ak ich nepoukáže správcovi dane po doručení daňového exekučného príkazu, alebo keď sa stali splatnými ďalšie mesačné sumy mzdy, môže správca dane podľa tohto zákona vymáhať od platiteľa mzdy sumy, ktoré mal zraziť a poukázať, najviac do výšky daňového nedoplatku. Správca dane rovnako postupuje aj voči Sociálnej poisťovni, ak táto nesplní povinnosti podľa prvej vety a druhej vety.

§ 101

(1) Platiteľ mzdy je povinný oznámiť správcovi dane v lehote do ôsmich dní po uplynutí príslušného kalendárneho mesiaca, že nemôže vykonávať zrážky zo mzdy daňového dlžníka, pretože daňový dlžník v uplynulom mesiaci nepoberal mzdu v takej výške, aby z nej mohol platiteľ mzdy vykonávať zrážky.

(2) Ak dočasná pracovná neschopnosť daňového dlžníka, ktorému vznikol nárok na nemocenské, trvá viac ako desať dní, platiteľ mzdy je povinný bezodkladne túto skutočnosť oznámiť správcovi dane a zároveň ho informovať, ktorá pobočka Sociálnej poisťovne bude daňovému dlžníkovi vyplácať nemocenské. V takom prípade správca dane oznámi pobočke Sociálnej poisťovne, že dňom doručenia tohto oznámenia je povinná postupovať podľa § 100 ods. 4 až do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti daňového dlžníka. Spolu s oznámením správca dane zašle pobočke Sociálnej poisťovne aj rovnopis pôvodného daňového exekučného príkazu. Skončenie dočasnej pracovnej neschopnosti je platiteľ mzdy povinný

bezodkladne oznámiť správcovi dane. Po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti vykonáva zrážky zo mzdy platiteľ mzdy.

(3) Platiteľ mzdy je povinný bezodkladne oznámiť správcovi dane skutočnosť, že daňový dlžník nastúpil na materskú dovolenku alebo rodičovskú dovolenku alebo ukončil čerpanie tejto dovolenky a uviesť, ktorá pobočka Sociálnej poisťovne bude vyplácať materské alebo nemocenské. Správca dane bezodkladne zašle pobočke Sociálnej poisťovne rovnopis pôvodného daňového exekučného príkazu.

(4) Platiteľ mzdy je povinný oznámiť správcovi dane v lehote do ôsmich dní od skončenia pracovného pomeru daňového dlžníka, že už nie je jeho platiteľom mzdy.

(5) Platiteľ mzdy prestane vykonávať zrážky zo mzdy po vyrovnaní vymáhaného daňového nedoplatku.

§ 102

(1) Ak platiteľ mzdy vypláca mesačnú mzdu po častiach, môže primerané zrážky zo mzdy vykonať daňovému dlžníkovi aj z časti mzdy. Odvod zrážok správcovi dane vykoná platiteľ mzdy po uplynutí príslušného kalendárneho mesiaca.

(2) Ak sa daňový exekučný príkaz doručí platiteľovi mzdy po tom, ako bola časť mesačnej mzdy daňovému dlžníkovi vyplatená, neprihliada sa na vykonanú výplatu a zrážky sa vykonajú tak, ako keby daňový dlžník mal za celý kalendárny mesiac právo len na mzdu, ktorá mu ešte nebola vyplatená.

(3) Ak sa preddavok vypláca za obdobie dlhšie ako jeden kalendárny mesiac, vypočíta sa, koľko pripadá z poskytnutého preddavku na jednotlivé mesiace, a z takto vypočítaného mesačného preddavku sa daňovému dlžníkovi vykonávajú zrážky. Mzda daňového dlžníka za uplynulý kalendárny rok sa rozpočíta na jednotlivé mesiace. Z mesačnej mzdy sa vypočítavajú s konečnou platnosťou zrážky a správcovi dane sa vyplatí rozdiel medzi sumami, ktoré sa mali daňovému dlžníkovi zraziť v jednotlivých mesiacoch, a sumami, ktoré sa z preddavkov správcovi dane už vyplatili.

(4) Ak sa vypláca mzda za niekoľko mesiacov naraz, je potrebné vypočítať zrážky za každý kalendárny mesiac osobitne.

§ 103

Zmena platiteľa mzdy

(1) Ak sa po doručení daňového exekučného príkazu platiteľovi mzdy zmení platiteľ mzdy, vzťahuje sa daňový exekučný príkaz aj na mzdu daňového dlžníka u nového platiteľa mzdy.

(2) Povinnosť vykonávať zrážky zo mzdy vzniká novému platiteľovi mzdy dňom, keď sa od daňového dlžníka alebo od doterajšieho platiteľa mzdy dozvie, že bol vydaný daňový exekučný príkaz. Ak sa nedozvie o týchto okolnostiach nový platiteľ mzdy skôr, vzniká mu povinnosť dňom, keď mu správca dane doručil daňový exekučný príkaz.

(3) Za zmenu platiteľa mzdy podľa odseku 1 sa nepovažuje, ak daňový dlžník po doručení daňového exekučného príkazu získa nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti a ak mu ho vyplatí platiteľ mzdy. Rovnako za zmenu platiteľa mzdy sa

nepovažuje, ak daňovému dlžníkovi vznikol nárok na nemocenskú dávku, ktorú mu vypláca pobočka Sociálnej poisťovne.

§ 104

(1) Ak zamestnanec uzavrie nový pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah, je povinný predložiť platiteľovi mzdy písomné vyhlásenie o tom, či je proti nemu vedené daňové exekučné konanie formou zrážok zo mzdy. Takéto vyhlásenie je povinný vydať každý platiteľ mzdy zamestnancovi, ktorý u neho skončil pracovný pomer.

(2) Nový platiteľ mzdy po predložení písomného vyhlásenia podľa odseku 1 oznámi túto skutočnosť bezodkladne správcovi dane, ktorý daňový exekučný príkaz vydal.

(3) Správca dane doručí do vlastných rúk novému platiteľovi mzdy pôvodný daňový exekučný príkaz, na ktorého základe je povinný pokračovať v zrážkach zo mzdy daňového dlžníka, a poučí ho o povinnostiach pri vykonávaní daňovej exekúcie zrážkami zo mzdy. Oboznámi ho s doterajším priebehom daňovej exekúcie, najmä s výškou vykonaných zrážok, a uvedie zostatok vymáhaného daňového nedoplatku.

(4) Daňový dlžník, ktorý skončil pracovný pomer u doterajšieho platiteľa mzdy, je povinný oznámiť túto skutočnosť do ôsmich dní správcovi dane, ktorý vydal daňový exekučný príkaz; v tejto lehote je rovnako povinný správcovi dane oznámiť, že uzavrel pracovný pomer u iného platiteľa mzdy.

(5) Za nesplnenie povinností podľa odseku 4 môže správca dane uložiť daňovému dlžníkovi pokutu podľa § 155.

§ 105

Niekoľko platiteľov mzdy

(1) Ak daňový dlžník poberá mzdu od niekoľkých platiteľov mzdy, vzťahuje sa daňový exekučný príkaz na zrážky zo mzdy na všetky jeho mzdy.

(2) Ak správca dane prikazuje vykonať daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy niekoľkým platiteľom mzdy, určí im jednotlivo, akú časť základnej sumy nemajú zrážať. Ak príjem daňového dlžníka nedosahuje ani uvedenú časť základnej sumy, platiteľ mzdy je povinný túto skutočnosť oznámiť správcovi dane. Správca dane potom určí, akú časť základnej sumy je každý platiteľ mzdy povinný zrážať.

§ 106

Daňová exekúcia zrážkami z iných príjmov

(1) Ustanovenia o daňovej exekúcii zrážkami zo mzdy sa použijú aj na daňovú exekúciu zrážkami z pracovnej odmeny členov družstiev a z príjmov, ktoré daňovému dlžníkovi nahrádzajú odmenu za prácu, najmä z odmeny vyplývajúcej z dohody o vykonaní práce, z náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, dávok sociálneho poistenia a z dôchodkov starobného dôchodkového sporenia.

(2) Do príjmu sa nezapočítavajú prídavky na deti, príplatok k prídavkom na deti a zvýšenie dôchodku pre bezvládnosť.

(3) Ak ide o daňovú exekúciu zrážkami z dôchodku daňového dlžníka, ktorý z tohto dôchodku platí úhradu za sociálne služby, nepodlieha daňovej exekúcii suma potrebná na úhradu za sociálne služby alebo jej časť, ktorú je daňový dlžník povinný platiť, a suma povinného zostatku po zaplatení úhrady za sociálne služby podľa osobitného predpisu.[66])

(4) Daňovej exekúcii zrážkami z iných príjmov nepodlieha 13. dôchodok poskytovaný podľa osobitných predpisov,[64]) dávka v hmotnej núdzi, príspevky k tejto dávke a jednorazová dávka v hmotnej núdzi poskytované podľa osobitného predpisu,[59]) peňažné príspevky na kompenzáciu poskytované podľa osobitného predpisu,[60]) štátne sociálne dávky poskytované podľa osobitných predpisov,[61]) príspevky na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa podľa osobitného predpisu[62]) a opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately finančného charakteru.[63])

(5) Ak sa vyplácajú preddavky členom družstiev za obdobie dlhšie ako jeden kalendárny mesiac, vypočíta sa, koľko pripadá z poskytovaného preddavku na jednotlivé kalendárne mesiace, a z takto vypočítanej mesačnej odmeny sa daňovému dlžníkovi vykonávajú zrážky.

(6) Za nesplnenie povinnosti určenej v daňovom exekučnom príkaze môže správca dane uložiť pokutu podľa § 155. Ak zrážky nie sú vykonané, správca dane môže podľa tohto zákona vymáhať sumy, ktoré mali byť zrazené a poukázané, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

DRUHÝ ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA PRIKÁZANÍM POHĽADÁVKY

§ 107

Druhy daňovej exekúcie prikázaním pohľadávky

Daňová exekúcia prikázaním pohľadávky sa môže vykonať

a) prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb,

b) prikázaním iných peňažných pohľadávok,

c) postihnutím iných majetkových práv.

§ 108

Daňová exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb

(1) Daňovou exekúciou prikázaním pohľadávky z účtu daňového dlžníka vedeného u poskytovateľa platobných služieb môžu byť postihnuté peňažné prostriedky na všetkých účtoch daňového dlžníka. Rovnako je správca dane oprávnený postihnúť peňažné prostriedky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb, ktorého majiteľom je manžel daňového dlžníka za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov; to neplatí, ak manžel daňového dlžníka preukáže, že tieto peňažné prostriedky nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

(2) Ustanovenia o prikázaní pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb možno použiť aj vtedy, ak ide o vklad na vkladovom účte podľa Obchodného zákonníka.[67])

(3) Daňová exekúcia sa vykoná odpísaním pohľadávky z účtu daňového dlžníka vedeného u poskytovateľa platobných služieb a jej poukázaním na účet správcu dane určený v daňovom exekučnom príkaze.

(4) Správca dane doručí do vlastných rúk poskytovateľom platobných služieb rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania.

(5) Správca dane prikáže poskytovateľom platobných služieb, aby po doručení rozhodnutia podľa odseku 4 zablokovali na účte daňového dlžníka peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku, a to aj vtedy, ak peňažné prostriedky prichádzajú na účet daňového dlžníka postupne. Na základe príkazu daňového dlžníka poskytovatelia platobných služieb zo zablokovaných peňažných prostriedkov poukážu na účet správcu dane, ktorý je uvedený v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania, peňažné prostriedky vo výške vymáhaného daňového nedoplatku alebo jeho časti.

(6) Ak správca dane zistí, že majetok označený v daňovej exekučnej výzve nepostačuje na úhradu vymáhaného daňového nedoplatku a v priebehu daňového exekučného konania sa správca dane dozvie o ďalšom alebo novom účte daňového dlžníka, postupuje pri oznamovaní poskytovateľom platobných služieb podľa § 91 ods. 7.

(7) Po doručení daňového exekučného príkazu je poskytovateľ platobných služieb povinný odpísať peňažné prostriedky z účtu daňového dlžníka a poukázať ich na účet správcu dane; v prípade termínovaného vkladového účtu dňom jeho splatnosti. Ak odpísaná suma nepostačuje na pokrytie vymáhaného daňového nedoplatku, poskytovateľ platobných služieb je povinný poukazovať peňažné prostriedky z účtu daňového dlžníka, a to aj postupne, až do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

(8) Ak poskytovateľ platobných služieb po doručení rozhodnutia podľa odseku 4 použije alebo umožní daňovému dlžníkovi alebo osobám, ktoré majú dispozičné právo k účtu, použitie peňažných prostriedkov na účte do výšky daňového nedoplatku a tým zmarí výkon daňovej exekúcie, stáva sa dlžníkom správcu dane. Správca dane je oprávnený vymáhať od poskytovateľov platobných služieb peňažné prostriedky, ktoré z tohto dôvodu neboli poukázané na jeho účet spôsobom uvedeným v tomto zákone.

(9) Pri daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb, ktorým je banka alebo pobočka zahraničnej banky, sa za doručenie do vlastných rúk považuje aj doručenie písomností elektronickými prostriedkami za podmienok uvedených v dohode uzatvorenej medzi bankou, pobočkou zahraničnej banky alebo záujmovým združením bánk a pobočiek zahraničných bánk a finančným riaditeľstvom alebo správcom dane, ktorým je obec, podľa osobitného predpisu;[67a]) pričom tento spôsob doručenia sa uplatní prednostne.

§ 109

Peňažné prostriedky nepodliehajúce exekúcii

(1) Daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb nepodliehajú peňažné prostriedky na účte, ktoré sú určené na výplatu miezd zamestnancov daňového dlžníka a peňažné prostriedky na odškodňovanie pracovných úrazov a chorôb z povolania podľa osobitného predpisu[68]) pre výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bolo poskytovateľom platobných služieb doručené rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania. Rovnako daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedenom u poskytovateľa

platobných služieb nepodlieha 13. dôchodok poskytovaný podľa osobitných predpisov,[64]) dávka v hmotnej núdzi, príspevky k tejto dávke a jednorazová dávka v hmotnej núdzi poskytované podľa osobitného predpisu,[59]) peňažné príspevky na kompenzáciu poskytované podľa osobitného predpisu,[60]) štátne sociálne dávky poskytované podľa osobitných predpisov,[61]) príspevky na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa podľa osobitného predpisu[62]) a opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately finančného charakteru,[63]) ktoré boli pripísané v prospech účtu daňového dlžníka vedeného u poskytovateľa platobných služieb. Počas výkonu daňovej exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedenom u poskytovateľa platobných služieb jednorazovo nepodliehajú aj peňažné prostriedky na účte fyzickej osoby do výšky 165 eur; ak má fyzická osoba viac účtov, a to aj u viacerých poskytovateľov platobných služieb, daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedenom u poskytovateľa platobných služieb nepodliehajú peňažné prostriedky do úhrnnej výšky 165 eur na všetkých jej účtoch. Správca dane je povinný určiť, u ktorého poskytovateľa platobných služieb a z ktorého účtu sa nezrazí suma 165 eur.

(2) Daňovej exekúcii nepodliehajú peňažné prostriedky na účtoch vedených u poskytovateľa platobných služieb, ktoré boli poskytnuté daňovému dlžníkovi zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu Európskej únie alebo podľa osobitného predpisu.[69]) Rovnako daňovej exekúcii nepodliehajú prostriedky tvoriace účelovú finančnú rezervu podľa osobitného predpisu.[70])

(3) Daňový dlžník je povinný predložiť poskytovateľom platobných služieb písomné vyhlásenie o tom, že na jeho účte vedenom u poskytovateľa platobných služieb sú aj peňažné prostriedky, ktoré nepodliehajú daňovej exekúcii; daňový dlžník súčasne uvedie výšku týchto peňažných prostriedkov.

§ 110

Daňová exekúcia prikázaním iných peňažných pohľadávok

(1) Iná peňažná pohľadávka na účely tohto zákona je peňažný záväzok iných osôb voči daňovému dlžníkovi. Daňový dlžník je povinný na výzvu správcu dane predložiť správcovi dane písomný zoznam uznaných pohľadávok.[71])

(2) V rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania zakáže správca dane poddlžníkovi uhradiť záväzok daňovému dlžníkovi; tento zákaz sa vzťahuje aj na záväzok poddlžníka voči daňovému dlžníkovi, ktorý vznikne v budúcnosti.

(3) Správca dane zakáže v daňovej exekučnej výzve daňovému dlžníkovi vymáhať pohľadávku od poddlžníka.

(4) Správca dane vydá daňový exekučný príkaz len do výšky záväzku inej osoby, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

(5) Po doručení daňového exekučného príkazu je poddlžník povinný poukázať záväzok, ktorý je splatný, na účet správcu dane uvedený v daňovom exekučnom príkaze.

(6) Správca dane je oprávnený vydať daňový exekučný príkaz aj na pohľadávku splatnú v budúcnosti, a to aj vtedy, ak budú daňovému dlžníkovi vznikať postupne čiastkové pohľadávky z toho istého právneho dôvodu.

(7) Daňový exekučný príkaz sa doručuje do vlastných rúk daňovému dlžníkovi a poddlžníkovi.

(8) Na plnenie uložené v rozhodnutí podľa odseku 2 nie je prípustné uzatvoriť dohodu o započítaní pohľadávok, uzavretí zmieru alebo odpustení zaplatenia. Takéto zmluvy sú neplatné.

(9) Ak je daňový exekučný príkaz vydaný na autorskú odmenu a autor je daňovým dlžníkom, môže správca dane žiadať plnenie do výšky troch pätín. Ak autorskú odmenu vypláca právnická osoba vykonávajúca kolektívnu správu práv podľa osobitného predpisu,[72]) na účely tohto zákona sa považuje za poddlžníka. Daňový exekučný príkaz sa vzťahuje aj na sumy, ktoré už boli v prospech autora zložené u právnickej osoby vykonávajúcej kolektívnu správu práv podľa osobitného predpisu,[72])ako aj na sumy, ktoré budú u nej zložené v bežnom kalendárnom roku.

(10) Ustanovenie odseku 9 sa použije primerane, aj ak ide o pohľadávky z práv príbuzných autorskému právu.

(11) Daňovej exekúcii prikázaním inej peňažnej pohľadávky nepodlieha 13. dôchodok poskytovaný podľa osobitných predpisov,[64]) dávka v hmotnej núdzi, príspevky k tejto dávke a jednorazová dávka v hmotnej núdzi poskytované podľa osobitného predpisu,[59]) peňažné príspevky na kompenzáciu poskytované podľa osobitného predpisu,[60]) štátne sociálne dávky poskytované podľa osobitných predpisov,[61]) príspevky na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa podľa osobitného predpisu[62]) a opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately finančného charakteru.[63])

(12) Ak poddlžník nesplní niektorú z povinností vyplývajúcich z odsekov 2, 5 a 9, stáva sa dlžníkom správcu dane a správca dane je oprávnený vymáhať od neho splatnú pohľadávku do výšky daňového nedoplatku spôsobom uvedeným v tomto zákone.

§ 111

Daňová exekúcia postihnutím iných majetkových práv

Správca dane je oprávnený vykonať daňovú exekúciu postihnutím iného majetkového práva, ktoré je prevoditeľné a nie je peňažnou pohľadávkou ani právom, ktoré patrí len daňovému dlžníkovi. Na daňovú exekúciu sa primerane použije postup podľa tohto zákona.

TRETÍ ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA PREDAJOM HNUTEĽNÝCH VECÍ

§ 112

Predmetom daňovej exekúcie sú hnuteľné veci vrátane ich súčastí a ich príslušenstva (ďalej len „hnuteľné veci“) vo vlastníctve alebo v spoluvlastníctve daňového dlžníka, ručiteľa, poddlžníka alebo inej osoby, ak tak ustanovuje tento zákon.

§ 113

(1) V daňovej exekučnej výzve správca dane zakáže daňovému dlžníkovi nakladať s hnuteľnými vecami, ktoré sú v nej uvedené alebo ktoré budú spísané.

(2) Daňová exekučná výzva sa doručí daňovému dlžníkovi do vlastných rúk najneskôr pri súpise hnuteľných vecí podľa § 114. Ak nie je daňový dlžník pri uskutočňovaní súpisu hnuteľných vecí prítomný, doručí sa mu daňová exekučná výzva do vlastných rúk spolu so súpisom hnuteľných vecí.

(3) Správca dane upozorní daňového dlžníka v daňovej exekučnej výzve, že iná osoba môže v lehote na podanie odvolania predložiť doklady o vlastníctve k hnuteľnej veci. Ak sa preukáže vlastníctvo inej osoby k hnuteľnej veci, správca dane rozhodne o vylúčení takejto hnuteľnej veci z daňovej exekúcie. Rovnako správca dane upozorní daňového dlžníka, že v prípade neupovedomenia inej osoby zodpovedá za spôsobenú škodu.

(4) Ak je predmetom daňovej exekúcie motorové vozidlo, správca dane v daňovej exekučnej výzve uloží daňovému dlžníkovi, aby v určenom čase a na určené miesto pristavil motorové vozidlo a predložil doklady o technickej spôsobilosti motorového vozidla a preukázal svoje vlastníctvo k nemu. Ak daňový dlžník nesplní túto povinnosť, môže správca dane na účet daňového dlžníka zabezpečiť prostredníctvom splnomocnenej osoby vyhľadanie, zabezpečenie, odvoz, úschovu, ocenenie a zistenie stavu technickej spôsobilosti motorového vozidla. Na účely tohto zákona sa motorovým vozidlom rozumie osobné motorové vozidlo, motocykel, nákladné motorové vozidlo, ťahač, náves, príves, autobus, špeciálne zariadenie, napríklad žeriav, rýpadlo a iné stavebné alebo poľnohospodárske stroje.

(5) Na vykonanie daňovej exekúcie predajom hnuteľných vecí vydá správca dane daňový exekučný príkaz. V daňovom exekučnom príkaze správca dane nariadi predaj hnuteľných vecí v ňom uvedených.

(6) Správca dane na základe právoplatného daňového exekučného príkazu ponúkne na predaj za peniaze v hotovosti, najmenej však za cenu zistenú znalcom, právnickým osobám,[73]) ktorých poslaním je starostlivosť o kultúrne pamiatky, tieto veci:

a) mimoriadne významné výtvarné diela a pamiatky,

b) rukopisy mimoriadne významných literárnych diel,

c) osobné pamiatky a korešpondenciu významných spisovateľov a kultúrnych činiteľov, ako aj iné spomienkové predmety múzejnej alebo galerijnej hodnoty[74]) po týchto osobách,

d) predmety väčšej kultúrnej, historickej hodnoty a ich súbory.

(7) Ak právnická osoba podľa odseku 6 v lehote do 30 dní od doručenia ponuky neodpovie na ponuku a nezloží cenu zistenú znalcom na účet správcu dane uvedený v ponuke, správca dane je oprávnený tieto veci predať spôsobom podľa tohto zákona.

§ 114

Súpis hnuteľných vecí

(1) Súpis hnuteľných vecí vykoná správca dane pri doručení daňovej exekučnej výzvy. Spíšu sa predovšetkým veci, bez ktorých sa daňový dlžník môže najľahšie zaobísť a ktoré možno ľahko preniesť, uschovať a predať. Súpis hnuteľných vecí môže správca dane vykonať aj opakovane.

(2) Veci, ktoré rýchlo podliehajú skaze, alebo ich prevoz, úschova, udržiavanie a predaj by vyžadovali neúmerne vysoké náklady, sa spíšu len vtedy, ak nie je dostatok iných hnuteľných vecí alebo ak je možné zabezpečiť ich rýchly predaj.

(3) Súpis hnuteľných vecí musí obsahovať

a) názov a sídlo správcu dane,

b) meno, priezvisko, trvalý pobyt daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie, identifikačné číslo daňového dlžníka pridelené pri registrácii a číslo daňovej exekučnej výzvy,

c) miesto a dátum vykonania súpisu hnuteľných vecí,

d) jednotlivo spísané hnuteľné veci a ich opis, ktorým sa určí najmä počet, hmotnosť, výrobné číslo, značka, farba; ak predmety zostávajú aj po vykonaní súpisu hnuteľných vecí u daňového dlžníka, môže sa vyhotoviť ich fotodokumentácia,

e) hodnotu spísaných hnuteľných vecí,

f) osobné, majetkové a rodinné pomery daňového dlžníka v rozsahu potrebnom na posúdenie postihnuteľnosti jeho majetku,

g) podpisy osôb prítomných pri súpise.

(4) Správca dane na účely spísania hnuteľných vecí daňového dlžníka urobí obhliadku sídla a miesta podnikania, obydlia, iných priestorov a iných objektov za účasti nestrannej osoby, a to aj bez prítomnosti daňového dlžníka. Na tento účel je daňový dlžník povinný umožniť správcovi dane a nestrannej osobe prístup do sídla a miesta podnikania, obydlia, iných priestorov a iných objektov. Na tieto úkony má správca dane oprávnenie z úradnej moci prizvať príslušný útvar Policajného zboru.[75]) Na účel spísania hnuteľných vecí je správca dane oprávnený vymôcť si prístup do bytu alebo iných priestorov, kde má daňový dlžník svoj majetok.

(5) Správca dane vykoná osobnú prehliadku daňového dlžníka a ďalšej prítomnej osoby, ak je podozrenie, že daňový dlžník si uschoval hnuteľné veci u nej. Pri osobnej prehliadke správca dane postupuje šetrne a vykoná ju osoba rovnakého pohlavia alebo lekár.

(6) Správca dane po vydaní daňového exekučného príkazu zabezpečí zistenie ceny hnuteľných vecí znalcom. V jednoduchých prípadoch pri súpise hnuteľných vecí ocenenie obvyklou cenou vykoná správca dane.

§ 115

Uschovanie spísaných hnuteľných vecí

Ak je obava, že by mohlo dôjsť k odstráneniu, poškodeniu alebo zničeniu hnuteľných vecí uvedených v súpise, zabezpečí správca dane ich úschovu v priestoroch ním určených alebo uzavrie zmluvu o úschove týchto vecí.

§ 116

Hnuteľné veci nepodliehajúce výkonu daňovej exekúcie

Daňovou exekúciou nemožno postihnúť hnuteľné veci, ktorých predaj je podľa osobitných predpisov zakázaný[76]) alebo ktoré podľa osobitných predpisov daňovej exekúcii nepodliehajú.[77])

§ 117

Veci vylúčené z daňovej exekúcie

(1) Daňová exekúcia sa nevykonáva na hnuteľné veci, ktoré sú vo vlastníctve daňového dlžníka a ktoré daňový dlžník nevyhnutne potrebuje na uspokojovanie svojich hmotných potrieb a svojej rodiny, ani na hnuteľné veci, ktorých predaj by bol v rozpore s morálnymi zásadami.

(2) Z daňovej exekúcie podľa odseku 1 sú vylúčené

a) bežné súčasti odevov, bielizeň a obuv,

b) nevyhnutné vybavenie domácnosti, a to posteľ daňového dlžníka a členov jeho rodiny, stôl, stoličky podľa počtu členov jeho rodiny, chladnička, sporák, varič, vykurovacie teleso, palivo, práčka, periny a posteľná bielizeň, bežný kuchynský riad, rádioprijímač a detské športové potreby a hračky,

c) vodiaci pes, domáce zvieratá okrem tých, ktoré slúžia na podnikanie,

d) zdravotnícke potreby, zdravotnícke pomôcky a iné veci, ktoré daňový dlžník alebo člen domácnosti potrebuje vzhľadom na svoju chorobu alebo telesnú chybu,

e) hnuteľné veci, na ktoré sa poskytla dávka v hmotnej núdzi, príspevky k tejto dávke a jednorazová dávka v hmotnej núdzi poskytované podľa osobitného predpisu,[59]) peňažné príspevky na kompenzáciu poskytované podľa osobitného predpisu,[60]) štátne sociálne dávky poskytované podľa osobitných predpisov,[61]) príspevky na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa podľa osobitného predpisu[62]) a opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately finančného charakteru.[63])

f) hnuteľné veci obstarané z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie,[78])

g) snubný prsteň a obrúčka,

h) peniaze v hotovosti do sumy 165 eur,

i) študijná literatúra.

(3) Z daňovej exekúcie sú vylúčené aj hnuteľné veci podnikateľa hospodáriaceho na pôde,[79]) ak by výkonom daňovej exekúcie bolo ohrozené riadne obhospodarovanie poľnohospodárskej pôdy alebo zachovanie plynulej prevádzky rastlinnej a živočíšnej výroby podľa osobitného predpisu,[80]) ako aj chovné zvieratá, a to dojnice, vysokoteľné jalovice, plemenné býky, plemenné prasnice, plemenné kance, bahnice a plemenné barany.

§ 118

Predaj hnuteľných vecí na dražbe

Správca dane predá spísané hnuteľné veci na dražbe; pri výkone dražby postupuje podľa tohto zákona.

§ 119

Určenie ceny hnuteľných vecí

(1) Správca dane určí cenu hnuteľných vecí podľa § 114 ods. 6; rozhodnutie o určení ceny správca dane nevydáva.

(2) Cena výtvarných diel a pamiatok, rukopisov, mimoriadne významných literárnych diel, predmetov múzejnej hodnoty a galerijnej hodnoty, kultúrnych pamiatok a ich súborov, vecí numizmatickej hodnoty a mincí sa zisťuje znaleckým posudkom.

(3) Vyvolávacia cena hnuteľných vecí na účely dražby sa určí najmenej vo výške troch štvrtín z ceny ustanovenej podľa odsekov 1 a 2; rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny správca dane nevydáva.

§ 120

Dražobná vyhláška na predaj hnuteľných vecí

(1) Po určení ceny hnuteľných vecí správca dane vydá dražobnú vyhlášku na predaj hnuteľných vecí.

(2) Dražobná vyhláška na predaj hnuteľných vecí obsahuje najmä

a) názov a sídlo správcu dane,

b) dátum vydania a evidenčné číslo,

c) čas a miesto konania dražby,

d) predmet dražby,

e) vyvolávaciu cenu predmetu dražby, ktorá je najnižším podaním,

f) spôsob a termín zaplatenia najvyššieho podania,

g) spôsob odovzdania vydraženej hnuteľnej veci,

h) termín obhliadky dražených hnuteľných vecí,

i) upozornenie, že osoby, ktoré majú k draženej hnuteľnej veci predkupné právo, môžu ho uplatniť len ako dražitelia na dražbe; udelením príklepu predkupné právo zaniká,

j) poučenie o tom, kto môže byť účastníkom dražby,

k) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak ide o správcu dane, ktorým je obec, podpis starostu obce alebo ním povereného zamestnanca obce s uvedením mena, priezviska starostu obce a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa dražobná vyhláška doručuje elektronickými prostriedkami, vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky sa nahrádzajú kvalifikovaným elektronickým podpisom.

§ 121

(1) Správca dane zverejní dražobnú vyhlášku na predaj hnuteľných vecí najmenej 15 dní pred konaním dražby na úradnej tabuli správcu dane; môže ju zverejniť aj v masovokomunikačných prostriedkoch.

(2) Správca dane doručí dražobnú vyhlášku na predaj hnuteľných vecí osobám podľa § 92 ods. 3, obvodnému úradu, v ktorého obvode má daňový dlžník trvalý pobyt alebo sídlo, a obci, na ktorej území sa dražba bude konať.

§ 122

Účastníci dražby

(1) Dražiť môže fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu a právnická osoba (ďalej len „dražiteľ hnuteľnej veci“).

(2) Ak je dražiteľom hnuteľnej veci fyzická osoba, môže dražiť osobne alebo sa môže nechať na dražbe zastupovať. Zástupca je povinný predložiť úradne overené plnomocenstvo a preukázať svoju totožnosť.

(3) Ak je dražiteľom hnuteľnej veci právnická osoba, môže dražiť jej štatutárny zástupca, ktorý je povinný preukázať svoju totožnosť. Právnickú osobu môže zastupovať aj iný zástupca, ktorý je okrem uvedeného povinný predložiť úradne overené plnomocenstvo.

(4) Dražiť nemôže

a) zamestnanec správcu dane, ktorý vykonáva úkony na dražbe,

b) daňový dlžník.

(5) Dražba je verejná.

§ 123

Priebeh dražby hnuteľných vecí

(1) Správca dane pred začatím dražby zapíše záujemcov o dražbu hnuteľnej veci do zoznamu dražiteľov hnuteľnej veci.

(2) Zoznam dražiteľov hnuteľnej veci obsahuje najmä

a) dátum a miesto konania dražby,

b) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo cestovného dokladu fyzickej osoby, identifikačné číslo pridelené pri registrácii alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

c) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo organizácie, identifikačné číslo pridelené pri registrácii, meno a priezvisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu štatutárneho zástupcu alebo iného splnomocneného zástupcu právnickej osoby s priložením plnomocenstva,

d) poznámku o uplatnení predkupného práva, ak sa preukázalo právoplatným dokladom,

e) dražobné číslo,

f) podpis dražiteľa hnuteľnej veci.

(3) Najnižšie podanie sa určí podľa § 119 ods. 3. Ak sa neurobilo ani najnižšie podanie, v dražbe sa nepokračuje. Výška ceny draženej hnuteľnej veci nie je obmedzená ustanoveniami osobitného predpisu.[81])

(4) Správca dane pokračuje v dražbe dovtedy, pokiaľ dražitelia robia vyššie podania. Dražitelia sú viazaní svojimi podaniami. Správca dane udelí príklep dražiteľovi hnuteľnej veci, ktorý urobí najvyššie podanie.

(5) Ak niekoľko dražiteľov hnuteľnej veci urobí rovnaké podanie a neurobilo sa vyššie prípustné podanie, rozhodne správca dane o udelení príklepu žrebom. Ak však bol jedným z dražiteľov dražiteľ hnuteľnej veci uplatňujúci si predkupné právo, správca dane udelí prednostne príklep jemu. Ak je takých dražiteľov hnuteľnej veci niekoľko, správca dane rozhodne o udelení príklepu žrebom.

(6) Správca dane je povinný spýtať sa prítomných pred udelením príklepu, či majú námietky proti udeleniu príklepu. Námietky sa zapíšu do zápisnice a správca dane sa s nimi vysporiada pred udelením príklepu. Ak správca dane odoprie príklep, pokračuje sa v dražbe vyvolaním predposledného podania.

(7) Vydražiteľ je povinný zaplatiť najvyššie podanie ihneď; ak tak neurobí, draží sa hnuteľná vec znova bez jeho účasti.

(8) Udelením príklepu a zaplatením najvyššieho podania prechádza vlastníctvo k vydraženej hnuteľnej veci na vydražiteľa.

(9) Správca dane vydá vydražiteľovi potvrdenie o udelení príklepu.

(10) Ak sa pri dražbe neurobilo ani najnižšie podanie na draženú hnuteľnú vec, správca dane spíše úradný záznam, vykoná opätovnú dražbu a po neúspešnej opätovnej dražbe predá hnuteľnú vec predajom na základe ponuky.

(11) O priebehu dražby spíše správca dane zápisnicu, v ktorej uvedie najmä údaje zo zoznamu dražiteľov hnuteľnej veci, cenu vydraženej hnuteľnej veci a udelenie príklepu vydražiteľovi; ak na dražbe boli vznesené námietky, aj ich riešenie.

(12) Výťažkom sú peňažné prostriedky získané v dražbe. Ak dosiahnutý výťažok z dražby prevyšuje vymáhaný daňový nedoplatok a exekučné náklady, správca dane uplatní postup podľa § 152.

§ 124

Opätovná dražba

(1) Pri výkone opätovnej dražby hnuteľných vecí sa správca dane riadi ustanoveniami tohto zákona o prvej dražbe.

(2) Na účely opätovnej dražby správca dane určí vyvolávaciu cenu najmenej vo výške 70 % z ceny určenej podľa § 119 ods. 1 a 2; rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny správca dane nevydáva.

§ 125

Predaj na základe ponuky

(1) Správca dane po neúspešnej opätovnej dražbe pokračuje v daňovej exekúcii predajom hnuteľnej veci na základe ponuky. Predajom na základe ponuky sa rozumie predaj hnuteľnej veci na základe vyhodnotenia písomných ponúk predložených záujemcami o kúpu veci.

(2) Správca dane zverejní predaj na základe ponuky oznamom najmenej 15 dní pred termínom na podanie písomných ponúk na úradnej tabuli správcu dane; oznam môže zverejniť aj v masovokomunikačných prostriedkoch.

(3) Správca dane doručí do vlastných rúk oznam o predaji hnuteľnej veci na základe ponuky osobám podľa § 92 ods. 3, obvodnému úradu, v ktorého obvode má daňový dlžník trvalý pobyt alebo sídlo, a obci, na ktorej území sa predaj bude konať.

(4) Oznam o predaji hnuteľnej veci na základe ponuky obsahuje najmä

a) názov a sídlo správcu dane,

b) termín na podanie písomných ponúk správcovi dane s upozornením, že písomné ponuky podané po uplynutí termínu nebudú predmetom vyhodnotenia,

c) predmet predaja a jeho najnižšiu cenu,

d) termín obhliadky,

e) upozornenie, že hnuteľná vec bude predaná na základe ponuky záujemcovi s najvyššou ponúknutou cenou,

f) upozornenie na podanie ponuky v uzavretej obálke s označením „Predaj na základe ponuky – neotvárať“,

g) termín a miesto vyhodnotenia písomných ponúk,

h) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak ide o správcu dane, ktorým je obec, podpis starostu obce alebo ním povereného zamestnanca obce s uvedením mena, priezviska starostu obce a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa oznam o predaji hnuteľnej veci na základe ponuky doručuje elektronickými prostriedkami, vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky sa nahrádzajú kvalifikovaným elektronickým podpisom.

(5) Na účely predaja hnuteľných vecí na základe ponuky správca dane určí cenu najmenej vo výške 60 % z ceny určenej podľa § 119 ods. 1 a 2; rozhodnutie o určení ceny správca dane nevydáva.

(6) Záujemca je povinný zúčastniť sa na vyhodnotení písomných ponúk osobne alebo prostredníctvom zástupcu. Záujemca s najvyššou ponukou je povinný ponúknutú cenu zaplatiť ihneď po vyhodnotení ponúk. Záujemca, ktorý sa nezúčastní na vyhodnotení ponúk, alebo ak najvyššiu ponúknutú cenu nezaplatí ihneď, je z poradia vylúčený. Na jeho miesto nastúpi záujemca v poradí s ďalšou najvyššou ponukou. V prípade rovnakých ponúk rozhodne žreb. O priebehu predaja správca dane spíše zápisnicu, v ktorej uvedie údaje zo zoznamu záujemcov,

najvyššiu ponúknutú cenu hnuteľnej veci a identifikačné údaje o nadobúdateľovi hnuteľnej veci.

(7) Po zaplatení najvyššej ponuky správca dane vydá nadobúdateľovi potvrdenie o predaji na základe ponuky.

(8) Predaj uskutočnený na základe ponuky má tie isté účinky ako predaj na dražbe.

(9) Dosiahnutý výťažok sa použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12.

(10) Ak predaj hnuteľnej veci na základe ponuky nebol úspešný, správca dane daňovú exekúciu predajom hnuteľných vecí zastaví a vyzve daňového dlžníka, aby si prevzal nepredanú hnuteľnú vec do desiatich dní odo dňa doručenia výzvy do vlastných rúk. Správca dane pri zastavení daňového exekučného konania postupuje podľa § 96. Ak daňový dlžník neprevezme hnuteľnú vec v lehote určenej vo výzve, správca dane na základe oznamu predá hnuteľnú vec za ponúknutú cenu alebo zabezpečí jej likvidáciu. Predaj uskutočnený týmto spôsobom alebo výťažok z likvidácie po odpočítaní hotových výdavkov súvisiacich s likvidáciou má tie isté účinky ako predaj na základe ponuky. Náklady súvisiace s likvidáciou sa na účely tohto ustanovenia považujú za hotové výdavky podľa § 149. Dosiahnutý výťažok sa použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12. Ak výťažok z likvidácie je nižší ako hotové výdavky súvisiace s likvidáciou, správca dane prenesie hotové výdavky na daňového dlžníka.

§ 126

Priamy predaj hnuteľných vecí

(1) Hnuteľné veci, ktorých cena určená podľa § 119 ods. 1 a 2 nie je vyššia ako 165 eur za jeden kus, veci rýchlo podliehajúce skaze a živé zvieratá môže správca dane predať ihneď za obvyklú cenu. Získanú sumu použije správca dane rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12.

(2) Po zaplatení ceny správca dane vydá nadobúdateľovi potvrdenie o priamom predaji hnuteľných vecí.

ŠTVRTÝ ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA ODOBRATÍM PEŇAZÍ V HOTOVOSTI A INÝCH VECÍ, PRI KTORÝCH NEDOCHÁDZA K PREDAJU

§ 127

(1) Správca dane pri doručení daňovej exekučnej výzvy vykoná súpis peňazí v hotovosti a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju podľa § 114 a 115 a zakáže daňovému dlžníkovi s nimi nakladať.

(2) Správca dane vykoná daňovú exekúciu odobratím peňazí v hotovosti, len ak peniaze v hotovosti presahujú sumu 165 eur podľa § 117 ods. 2 písm. h); tie použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12.

(3) Daňovej exekúcii odobratím peňazí v hotovosti nepodliehajú peňažné prostriedky určené na výplatu miezd zamestnancov daňového dlžníka a peňažné prostriedky na odškodňovanie

pracovných úrazov a chorôb z povolania podľa osobitného predpisu[68]) pre výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bol daňovému dlžníkovi doručený právoplatný daňový exekučný príkaz.

(4) Ak správca dane pri súpise podľa odseku 1 nájde devízové hodnoty, nakladá s nimi podľa osobitného predpisu.[82]) Ak správca dane nájde výrobky z drahých kovov, ktorými sú klenotnícke, bižutérske, medailérske a iné zlatnícke a strieborníckе výrobky zo zliatin zlata, striebra alebo platiny, alebo kombinované s prírodnými alebo syntetickými kameňmi, s perlami, so smaltom, s koralmi, so sklom alebo s inými nekovovými materiálmi, ako aj opotrebovaný, nekompletný alebo poškodený výrobok, postupuje pri daňovej exekúcii rovnako ako pri daňovej exekúcii predajom hnuteľných vecí, pričom cena výrobku sa zisťuje znaleckým posudkom. Pri klenotníckych zliatinách, lístkovom zlate, lístkovom striebre a polotovaroch z drahých kovov určených na výrobu správca dane zabezpečí predaj prostredníctvom osoby oprávnenej podľa osobitného predpisu.[83]) Získané peňažné prostriedky použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12.

§ 128

(1) Vkladné knižky alebo iné listiny, ktoré je potrebné predložiť na uplatnenie práva, správca dane spíše pri doručení daňovej exekučnej výzvy ako iné hnuteľné veci podľa § 114 a odníme ich.

(2) Vkladnú knižku predloží správca dane poskytovateľovi platobných služieb s právoplatným daňovým exekučným príkazom a vyberie z nej sumu, na ktorú má daňový dlžník právo, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku. Poskytovateľ platobných služieb vykoná výplatu vkladu alebo jeho časti, aj keď je výplata akokoľvek viazaná. Ak ide o iné listiny, ktoré je potrebné predložiť na uplatnenie práva, správca dane vyzve toho, kto má podľa takej listiny plniť, aby sumu, ktorú má platiť, odovzdal správcovi dane. Pritom sa postupuje primerane podľa ustanovení o daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky, pričom úkony potrebné na uplatnenie práva vykonáva namiesto daňového dlžníka správca dane.

(3) Získané peňažné prostriedky sa použijú rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12.

PIATY ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA PREDAJOM CENNÝCH PAPIEROV

§ 129

(1) Správca dane v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania uloží právnickej osobe oprávnenej viesť evidenciu podľa osobitného predpisu[47]) povinnosť registrovať pozastavenie práva nakladať s cenným papierom daňového dlžníka.

(2) Daňová exekúcia predajom cenných papierov vo vlastníctve daňového dlžníka sa vykoná tak, že správca dane spíše tieto cenné papiere pri doručení daňovej exekučnej výzvy podľa ustanovení o predaji hnuteľných vecí. Cenné papiere nachádzajúce sa u daňového dlžníka odníme a zabezpečí ich úschovu podľa osobitného predpisu.[84]) Predaj cenných papierov vo vlastníctve daňového dlžníka zabezpečuje správca dane prostredníctvom obchodníka s cennými papiermi.

(3) Ak správca dane zistí, že hodnota majetku označená v daňovej exekučnej výzve nepostačuje na úhradu vymáhaného daňového nedoplatku a v priebehu daňového exekučného konania sa správca dane dozvie o cennom papieri daňového dlžníka, ku ktorému nezriadil

záložné právo, pri oznamovaní právnickej osobe oprávnenej viesť evidenciu podľa osobitného predpisu[85]) postupuje podľa § 91 ods. 7. V tomto prípade správca dane v tomto oznámení uloží právnickej osobe oprávnenej viesť evidenciu podľa osobitného predpisu[47]) povinnosť registrovať pozastavenie práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi.

(4) Ak povaha cenného papiera neumožňuje postup podľa odseku 2, správca dane vyzve toho, kto má na základe cenného papiera plniť, aby mu plnenie odovzdal po splatnosti plnenia v lehote, ktorú na to určí a ktorá nesmie byť dlhšia ako 15 dní po splatnosti plnenia. Za nesplnenie povinnosti určenej v daňovom exekučnom príkaze môže správca dane tomu, kto má na základe cenného papiera plniť, uložiť pokutu podľa § 155.

(5) Správca dane je oprávnený vykonávať všetky úkony spojené s vlastníctvom cenných papierov namiesto daňového dlžníka.

(6) Získané peňažné prostriedky sa použijú rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe podľa § 123 ods. 12.

ŠIESTY ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA PREDAJOM NEHNUTEĽNOSTI, BYTU ALEBO NEBYTOVÉHO PRIESTORU

§ 130

(1) Správca dane vykoná daňovú exekúciu predajom nehnuteľnosti, bytu alebo nebytového priestoru (ďalej len „nehnuteľnosť“) vtedy, ak je preukázané, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve alebo v spoluvlastníctve daňového dlžníka. Toto ustanovenie sa použije primerane, aj keď je postihnutá nehnuteľnosť poddlžníka alebo ručiteľa. Daňovej exekúcii predajom nehnuteľnosti nepodlieha nehnuteľnosť obstaraná z prostriedkov poskytnutých zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu Európskej únie.[78])

(2) Daňovou exekúciou predajom nehnuteľnosti možno postihnúť aj majetok nezapísaný v katastri nehnuteľností, ak vlastníctvo daňového dlžníka k takému majetku je preukázané iným spôsobom.

(3) Daňová exekúcia predajom nehnuteľnosti sa vzťahuje na nehnuteľnosť s jej súčasťami a príslušenstvom.

(4) Správca dane vydá na nehnuteľnosť rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania. Ak je daňovou exekúciou postihnutá nehnuteľnosť podľa odseku 2, správca dane k rozhodnutiu o zriadení zákonného záložného práva alebo k rozhodnutiu o začatí daňového exekučného konania predloží katastru nehnuteľností aj návrh na zápis dotknutých nehnuteľností.

(5) Správca dane vydá daňovú exekučnú výzvu. Uloží daňovému dlžníkovi povinnosť do 15 dní oznámiť správcovi dane osobu, ktorá má k nehnuteľnosti predkupné právo alebo iné vecné právo, a upozorní ho, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti zodpovedá za spôsobenú škodu.

(6) Správca dane po nadobudnutí právoplatnosti daňovej exekučnej výzvy vydá daňový exekučný príkaz na predaj nehnuteľnosti. Daňový exekučný príkaz sa doručí do vlastných rúk okrem osôb uvedených v § 92 ods. 3 aj spoluvlastníkovi a osobám, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné alebo iné vecné právo, ak sú známe zo spisov, katastru nehnuteľností, obvodnému úradu a obci, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

(7) Po doručení daňového exekučného príkazu správca dane zabezpečí zistenie ceny nehnuteľnosti znalcom. V písomnej objednávke znalcovi uvedie účel znaleckého posudku, na čo má prihliadať a s čím sa má vysporiadať. Na účely ocenenia nehnuteľnosti upovedomí správca dane daňového dlžníka, spoluvlastníkov, ako aj osoby, pre ktoré viaznu na nehnuteľnosti iné závady, o čase a mieste obhliadky nehnuteľnosti. Daňový dlžník je povinný umožniť vykonanie obhliadky oceňovanej nehnuteľnosti. Na účely vypracovania znaleckého posudku je správca dane oprávnený vymôcť si na oceňovanú nehnuteľnosť prístup.

(8) Správca dane na základe daňového exekučného príkazu ponúkne právnickým osobám,[73]) ktorých poslaním je starostlivosť o kultúrne pamiatky, za peniaze v hotovosti, najmenej však za cenu zistenú znalcom, nehnuteľnú kultúrnu pamiatku.

(9) Ak právnická osoba podľa odseku 8 v lehote do 30 dní odo dňa doručenia ponuky neodpovie na ponuku a nezloží cenu zistenú znalcom na účet správcu dane uvedenú v ponuke, správca dane je oprávnený nehnuteľnú kultúrnu pamiatku predať spôsobom podľa tohto zákona.

(10) Správca dane vykoná daňovú exekúciu predajom nehnuteľnosti formou dražby.

(11) Ak najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby spoluvlastník nehnuteľnosti alebo viac spoluvlastníkov nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, zloží v hotovosti správcovi dane sumu zistenú z ceny nehnuteľnosti určenej znaleckým posudkom, zodpovedajúcu hodnote podielu, ktorý sa má vydražiť, alebo ak najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby spoluvlastník nehnuteľnosti alebo viac spoluvlastníkov nehnuteľnosti preukáže jej pripísanie na účet správcu dane, predaj nehnuteľnosti sa neuskutoční. Správca dane s touto sumou naloží ako s výťažkom z predaja podľa § 123 ods. 12.

§ 131

(1) Cena nehnuteľnosti sa určí znaleckým posudkom. Znalecký posudok musí obsahovať všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a odhad závad, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie.

(2) Na účely tohto zákona sa za všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti považuje všeobecná hodnota nehnuteľnosti určená podľa osobitného predpisu[86]) bez zohľadnenia závad, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie. Ak je vydražiteľom osoba, kvôli ktorej na nehnuteľnosti viaznu závady, neuplatňuje sa zníženie ceny nehnuteľnosti o hodnotu týchto závad.

(3) Závady viaznuce na nehnuteľnosti sa odhadnú podľa hospodárskej ujmy, ktorá vyplýva zo závady pre zaťaženého. Pri závadách neobmedzeného trvania sa vezme za základ výpočtu obdobie 20 rokov, pri závadách presne obmedzeného trvania toto obdobie, najdlhšie však 20 rokov. Závady vyplývajúce z nárokov na opakujúce sa plnenia a dávky sa odhadnú tak, že sa vypočíta suma, ktorá by stačila na to, aby sa z nej a z úrokov tejto sumy poukazovali plnenia a dávky alebo ich peňažná hodnota.

(4) O znaleckom posudku na cenu nehnuteľnosti upovedomí správca dane daňového dlžníka, osoby, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné právo, a osoby, pre ktoré viaznu na nehnuteľnosti vecné práva zrejmé zo spisu.

(5) Na účely dražby vyvolávacia cena nehnuteľnosti sa rovná cene podľa znaleckého posudku. Správca dane vydá rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

(6) Závadami na účely odseku 1 sa rozumejú vecné bremená, ktoré vznikli podľa osobitného predpisu, a nájomné práva.

§ 132

Dražobná vyhláška

(1) Po určení vyvolávacej ceny vydá správca dane dražobnú vyhlášku.

(2) Dražobná vyhláška musí obsahovať

a) názov a sídlo správcu dane,

b) dátum vydania a číslo dražobnej vyhlášky,

c) čas a miesto dražby,

d) označenie nehnuteľnosti podľa údajov katastra nehnuteľností,

e) vyvolávaciu cenu, ktorá je najnižším podaním,

f) výšku zábezpeky, spôsob a termín jej zaplatenia,

g) podmienky vrátenia zábezpeky,

h) spôsob zaplatenia najvyššieho podania,

i) závady, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie,

j) ustanovenia o prechode závad a úžitkov z nehnuteľnosti,

k) ustanovenia o odovzdaní vydraženej nehnuteľnosti vydražiteľovi,

l) upozornenie na uplatnenie predkupného práva,

m) čas a miesto obhliadky nehnuteľnosti,

n) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak ide o správcu dane, ktorým je obec, podpis starostu obce alebo ním povereného zamestnanca obce s uvedením mena, priezviska starostu obce a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa dražobná vyhláška doručuje elektronickými prostriedkami, vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky sa nahrádzajú kvalifikovaným elektronickým podpisom.

§ 133

(1) Správca dane zverejní dražobnú vyhlášku najmenej 30 dní pred dňom uskutočnenia dražby na úradnej tabuli správcu dane, v ktorého obvode má daňový dlžník trvalé bydlisko alebo sídlo, obvodného úradu a obce, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

(2) Správca dane zašle bezodkladne, najneskôr 30 dní pred uskutočnením dražby, dražobnú vyhlášku Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na zverejnenie v Obchodnom vestníku. Správca dane môže dražobnú vyhlášku zverejniť aj v masovokomunikačných prostriedkoch.

(3) Správca dane doručuje dražobnú vyhlášku do vlastných rúk osobám, ktorým sa doručuje daňový exekučný príkaz podľa § 92 ods. 3; dražobnú vyhlášku doručuje aj iným osobám, ktorých právo je daňovou exekúciou dotknuté podľa § 130 ods. 6.

§ 134

Účastníci dražby

(1) Dražiť môže fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, a ak to pripúšťa osobitný predpis,[87]) alebo právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky (ďalej len „dražiteľ nehnuteľnosti“).

(2) Pre účastníkov dražby nehnuteľnosti platí ustanovenie § 122 ods. 2 až 5. V opakovanej alebo opätovnej dražbe pri nehnuteľnostiach nemôže dražiť osoba, ktorá v prvej alebo opakovanej dražbe nehnuteľnosť vydražila, ale neuhradila najvyššie podanie.

§ 135

Individuálna prezenčná listina

(1) Pred začatím dražby vyplní dražiteľ nehnuteľnosti individuálnu prezenčnú listinu dražiteľa nehnuteľnosti, ktorá obsahuje

a) dátum a miesto konania dražby,

b) popis nehnuteľnosti a jej vyvolávaciu cenu,

c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo cestovného dokladu fyzickej osoby, identifikačné číslo pridelené pri registrácii alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

d) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo organizácie, identifikačné číslo pridelené pri registrácii, meno a priezvisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu štatutárneho zástupcu alebo iného splnomocneného zástupcu právnickej osoby s priložením plnomocenstva,

e) výšku dražobnej zábezpeky a doklad o jej zaplatení,

f) uplatnenie predkupného práva preukázaného právoplatným dokladom,

g) podpis dražiteľa nehnuteľnosti.

(2) Pred začatím dražby správca dane preverí údaje uvedené v individuálnej prezenčnej listine dražiteľa nehnuteľnosti. Ak sa údaje nezhodujú so skutočnosťou, správca dane ich opraví a spoločne s dražiteľom nehnuteľnosti overia opravu svojimi podpismi. Ak údaje, o ktorých vznikla pochybnosť, nie je možné opraviť do začiatku dražby, vykonávateľ dražby neumožní takejto osobe dražiť.

(3) Po vyplnení individuálnej prezenčnej listiny a predložení dokladov o zaplatení dražobnej zábezpeky podľa § 136 sa dražiteľovi nehnuteľnosti pridelí dražobné číslo.

§ 136

Určenie dražobnej zábezpeky

(1) Správca dane určí dražobnú zábezpeku najmenej vo výške 50 % z vyvolávacej ceny. Dražobnú zábezpeku je povinný zložiť každý účastník dražby, ktorý sa na nej zúčastňuje ako dražiteľ nehnuteľnosti.

(2) Dražiteľ nehnuteľnosti zloží dražobnú zábezpeku prevodom na účet správcu dane alebo v hotovosti v termíne určenom v dražobnej vyhláške.

(3) Dokladom preukazujúcim zloženie dražobnej zábezpeky je výpis z účtu obsahujúci odpísanie dražobnej zábezpeky z účtu dražiteľa nehnuteľnosti v prospech správcu dane alebo doklad o zaplatení v hotovosti. Na dražbe sa môže zúčastniť len dražiteľ nehnuteľnosti, ktorý najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby taký doklad predloží správcovi dane.

(4) Úspešnému vydražiteľovi nehnuteľnosti sa započítava zaplatená dražobná zábezpeka do ceny vydraženej nehnuteľnosti.

(5) Dražiteľovi nehnuteľnosti, ktorý bol v dražbe neúspešný, vráti správca dane dražobnú zábezpeku v termíne určenom v dražobnej vyhláške, najneskôr do piatich pracovných dní odo dňa konania dražby.

(6) Ak vydražiteľ neuhradí najvyššie podanie v termíne určenom v rozhodnutí o udelení príklepu, správca dane dražobnú zábezpeku nevráti. Dražobná zábezpeka sa použije podľa § 144.

§ 137

Zrušenie dražby

(1) Správca dane zruší konanie dražby, ak

a) daňový dlžník uhradí daňový nedoplatok najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby,

b) spoluvlastník nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, poukáže na účet správcu dane vyvolávaciu cenu podielu, ktorý sa má dražiť, a najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby predloží doklad o jeho zaplatení,

c) iná osoba poukáže na účet správcu dane celý daňový nedoplatok bez nároku na prechod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a najneskôr hodinu pred začiatkom dražby predloží doklad o jeho zaplatení.

(2) Správca dane je oprávnený vymáhať exekučné náklady, ak neboli uhradené daňovým dlžníkom alebo inou osobou spolu s daňovým nedoplatkom.

(3) Ak spoluvlastník nehnuteľnosti konal podľa odseku 1 písm. b), správca dane vyhotoví zápisnicu o zrušení dražby a vydá rozhodnutie o prechode spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti, ktorý sa mal dražiť. Proti tomuto rozhodnutiu môžu ostatní spoluvlastníci podať

námietku v lehote ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Správca dane zašle právoplatné rozhodnutie na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.

§ 138

Priebeh dražby nehnuteľnosti

(1) Na začiatku dražby správca dane oboznámi prítomných s nehnuteľnosťami, ich vyvolávacími cenami a poradím, v akom budú dražené. Oznámi, ktoré nehnuteľnosti nebudú dražené z dôvodu nezloženia dražobnej zábezpeky, či ide o prvú, opakovanú alebo opätovnú dražbu.

(2) Po vyvolaní ceny sa prihlasujú dražitelia, ktorí zložili dražobnú zábezpeku na draženú vec, zdvihnutím dražobného čísla a oznámením sumy podania. Dražitelia môžu zvyšovať podanie najmenej o 30 eur.

(3) Dražba pokračuje dovtedy, kým dražitelia zvyšujú podania. Ak nie je vyššie podanie, správca dane opakuje posledné podanie so slovami „po prvé“, „po druhé“ a s upozornením, že ak nebude ponúknuté vyššie podanie, po slovách „po tretie“ ukončí príklepom licitáciu draženej nehnuteľnosti.

(4) Dražitelia sú viazaní svojím podaním dovtedy, pokiaľ správca dane neudelí príklep najvyššiemu podaniu. Príklep udelený najvyššiemu podaniu nie je viazaný alebo obmedzený ustanoveniami osobitného predpisu.[81])

(5) Správca dane pokračuje v dražbe až do vydraženia všetkých dražených nehnuteľností.

(6) Ak sa pri dražbe neurobilo ani najnižšie podanie, správca dane oznámi, že v dražbe týchto nehnuteľností sa nepokračuje a o tejto skutočnosti spíše úradný záznam.

(7) Pred ukončením dražby a udelením príklepu sa správca dane spýta prítomných na dražbe, či majú námietky proti udeleniu príklepu. Námietky sa zapíšu do zápisnice. Námietku môžu podať dražitelia a osoby, ktorým sa doručuje dražobná vyhláška do vlastných rúk, ak sú prítomní na dražbe. O námietkach rozhodne správca dane na mieste. Svoje rozhodnutie oznámi prítomným.

(8) O priebehu dražby spíše správca dane zápisnicu, v ktorej uvedie najmä údaje z individuálnych prezenčných listín dražiteľov nehnuteľnosti, cenu vydraženej nehnuteľnosti, udelenie príklepu vydražiteľovi, podané námietky a ich riešenie.

§ 139

(1) Príklep udelí správca dane tomu, kto urobil najvyššie podanie. Ak niekoľko dražiteľov nehnuteľnosti urobí rovnaké podanie a ak sa neurobilo vyššie prípustné podanie, rozhodne správca dane o udelení príklepu žrebom. Ak je medzi dražiteľmi dražiteľ nehnuteľnosti uplatňujúci si predkupné právo, udelí správca dane príklep prednostne jemu. Ak je takých osôb viac, rozhodne správca dane o udelení príklepu žrebom.

(2) Ak správca dane odoprie udelenie príklepu vzhľadom na podanú námietku, pokračuje sa v dražbe vyvolaním predposledného podania.

§ 140

Rozhodnutie o udelení príklepu

(1) Správca dane vydá rozhodnutie o udelení príklepu, v ktorom určí lehotu na zaplatenie najvyššieho podania. Rozhodnutie sa doručí do vlastných rúk daňovému dlžníkovi, vydražiteľovi, osobám, ktoré na dražbe vzniesli námietky proti príklepu, a osobám, ktorým je správca dane povinný doručovať dražobnú vyhlášku do vlastných rúk.

(2) Proti rozhodnutiu o udelení príklepu môžu podať námietky osoby podľa odseku 1 vrátane osôb, ktoré sa zavinením správcu dane nemohli zúčastniť na dražbe, pretože im nebola doručená dražobná vyhláška do vlastných rúk.

(3) Osoby podľa odseku 2 môžu podať námietky v lehote do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia o udelení príklepu a osoby, ktoré sa zavinením správcu dane nemohli zúčastniť na dražbe, pretože im nebola doručená dražobná vyhláška do vlastných rúk, do ôsmich dní odo dňa konania dražby. Podanie námietky má odkladný účinok.

(4) Správca dane môže námietke vyhovieť, ak sú vytýkané nedostatky na ujmu toho, kto námietku podal, alebo sú v námietke vytýkané porušenia zákona.

§ 141

(1) Rozhodnutie o námietke proti rozhodnutiu o udelení príklepu sa doručuje osobám podľa § 140 ods. 2.

(2) Ak sa v konaní o námietke zruší rozhodnutie o udelení príklepu, určí správca dane novú dražbu len na nehnuteľnosť, ktorej príklep bol rozhodnutím o námietke zrušený, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti zrušenia rozhodnutia.

§ 142

(1) Udelením príklepu sa môže vydražiteľ ujať držby vydraženej nehnuteľnosti so súhlasom správcu dane.

(2) Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda vydražiteľ zaplatením najvyššieho podania v určenej lehote a na základe právoplatného rozhodnutia správcu dane o udelení príklepu.

(3) Ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie, právoplatné rozhodnutie o udelení príklepu zašle správca dane na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.

(4) Ak sa zruší rozhodnutie o udelení príklepu alebo ak vydražiteľ v určenej lehote nezaplatil najvyššie podanie, je povinný vydraženú nehnuteľnosť vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu, ktorá vznikla na vydraženej nehnuteľnosti.

§ 143

Opakovaná dražba, opätovná dražba a prechod vlastníckeho práva na základe ponuky

(1) Ak vydražiteľ neuhradil najvyššie podanie včas alebo dražba sa nekonala z dôvodu nezáujmu dražiteľov nehnuteľnosti, správca dane nariadi opakovanú dražbu najneskôr do dvoch mesiacov od konania predchádzajúcej dražby alebo od termínu určeného na konanie dražby.

(2) Pri organizovaní opakovanej dražby sa správca dane riadi ustanoveniami o prvej dražbe.

(3) Na účely opakovanej dražby správca dane určí vyvolávaciu cenu vo výške 90 % z ceny zistenej podľa § 131 ods. 5. Správca dane nevydáva rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny.

(4) Ak je opakovaná dražba neúspešná, môže správca dane v lehote podľa odseku 1 nariadiť opätovnú dražbu. Pri organizovaní opätovnej dražby sa správca dane riadi ustanoveniami o prvej dražbe. Vyvolávaciu cenu nehnuteľnosti určí najmenej vo výške troch štvrtín z ceny zistenej podľa § 131 ods. 5. Správca dane nevydáva rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny.

(5) Pred nariadením opätovnej dražby môže správca dane rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky za vyššiu cenu, ako je určená podľa odseku 4.

(6) Ak je opätovná dražba neúspešná, môže správca dane v lehote podľa odseku 1 rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky. Na tieto účely správca dane určí cenu najmenej vo výške 60 % z ceny zistenej podľa § 131 ods. 5; rozhodnutie o určení ceny správca dane nevydáva.

§ 144

Účastníci opakovanej dražby, opätovnej dražby a prechodu vlastníckeho práva na základe ponuky

(1) Na opakovanej dražbe nemôže dražiť dražiteľ nehnuteľnosti, ktorému bol udelený príklep na prvej dražbe a nezaplatil najvyššie podanie.

(2) Vydražiteľ, ktorý nezaplatil najvyššie podanie, je povinný zaplatiť rozdiel medzi najvyšším podaním, ktoré mal uhradiť, a najvyšším podaním uhradeným v opakovanej dražbe, náklady opakovanej dražby a škodu, ktorá vznikla tým, že najvyššie podanie nezaplatil. Takto získané peňažné prostriedky použije správca dane ako výťažok z dražby podľa § 152.

(3) Správca dane na úhradu nákladov podľa odseku 2 použije zaplatenú dražobnú zábezpeku vydražiteľa, ktorý neuhradil najvyššie podanie. Ak dražobná zábezpeka nebude postačovať na úhradu nákladov, správca dane je oprávnený od neho vymáhať zvyšok ako daňový nedoplatok.

(4) Na opätovnej dražbe nemôžu dražiť dražitelia, ktorým bol udelený príklep na prvej alebo opakovanej dražbe a nezaplatili najvyššie podanie.

(5) Správca dane sa pri opätovnej dražbe riadi ustanoveniami odsekov 2 a 3.

(6) Dražitelia, ktorým bol udelený príklep na prvej, opakovanej alebo opätovnej dražbe a nezaplatili najvyššie podanie, sa nemôžu zúčastniť na konaní o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky.

(7) Správca dane pri prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky postupuje obdobne podľa § 125 ods. 2 až 4, 6, 8 až 10 s tým, že ponúknutú cenu uhradí záujemca s najvyššou ponukou do ôsmich dní od doručenia rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky.

(8) Proti rozhodnutiu o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky môžu podať námietky len osoby podľa § 125 ods. 6. Námietku možno podať v lehote do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky. Podanie námietky má odkladný účinok.

(9) Po doručení rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky sa môže záujemca s najvyššou ponukou ujať držby nehnuteľnosti so súhlasom správcu dane.

(10) Po zaplatení najvyššieho podania v určenej lehote a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky právoplatné rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky zašle správca dane na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.

(11) Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda nadobúdateľ zaplatením najvyššej ponuky v určenej lehote a na základe právoplatného rozhodnutia správcu dane o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky.

(12) Ak sa zruší rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky alebo ak účastník s najvyššou ponukou v určenej lehote nezaplatil najvyššie podanie, je povinný nehnuteľnosť vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu.

§ 145

(1) Vydražiteľ alebo záujemca s najvyššou ponukou musí bez započítania na najvyššie podanie alebo najvyššiu ponuku prevziať vecné bremená a záväzky z nájomných zmlúv, ktoré vznikli podľa osobitného predpisu; zároveň prevezme zmluvné vecné bremená a záväzky z nájomných zmlúv.

(2) Predkupné právo k vydraženej nehnuteľnosti alebo k nehnuteľnosti nadobudnutej na základe ponuky zaniká.

§ 146

Ak po prvej dražbe, opakovanej dražbe alebo opätovnej dražbe predajom nehnuteľnosti došlo k zníženiu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, správca dane zistí novú cenu nehnuteľnosti znaleckým posudkom podľa § 131. Po určení vyvolávacej ceny správca dane uplatní postup podľa § 132 až 144.

SIEDMY ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA PREDAJOM PODNIKU ALEBO JEHO ČASTI

§ 147

(1) Na daňovú exekúciu predajom podniku alebo jeho časti sa primerane použijú ustanovenia Obchodného zákonníka.[88])

(2) Správca dane v daňovej exekučnej výzve vyzve daňového dlžníka, aby v lehote do ôsmich dní oznámil identifikačné údaje osôb, ktoré majú k podniku alebo jeho časti predkupné právo alebo vecné právo viaznuce na podniku s poučením, že pri neoznámení týchto údajov daňový dlžník zodpovedá za spôsobenú škodu.

(3) Správca dane po nadobudnutí právoplatnosti daňovej exekučnej výzvy vydá daňový exekučný príkaz na predaj podniku alebo jeho časti. Daňový exekučný príkaz sa doručí do vlastných rúk okrem osôb uvedených v § 92 ods. 3 aj osobám, ktoré majú k podniku alebo jeho časti predkupné alebo iné vecné právo.

(4) Daňová exekúcia predajom podniku alebo jeho časti sa vykonáva formou dražby. Cena sa určí znaleckým posudkom. Znalecký posudok musí obsahovať všeobecnú hodnotu majetku podniku alebo jeho časti. Na účely tohto zákona sa za všeobecnú hodnotu majetku podniku alebo jeho časti považuje všeobecná hodnota majetku podniku alebo jeho časti určená podľa osobitného predpisu.[86]) Vyvolávaciu cenu určuje správca dane rozhodnutím o určení ceny, pričom vyvolávacia cena sa rovná cene zistenej podľa znaleckého posudku. Správca dane vydá rozhodnutie o určení ceny a doručí ho do vlastných rúk daňovému dlžníkovi a osobám, ktoré majú k podniku alebo jeho časti predkupné právo. Proti rozhodnutiu o určení ceny možno podať odvolanie do ôsmich dní odo dňa jeho doručenia. Správca dane pri daňovej exekúcii predajom podniku alebo jeho časti postupuje primerane podľa ustanovení § 132 až 144 okrem určenia vyvolávacej ceny. Vyvolávaciu cenu pri opakovanej dražbe určí správca dane najmenej vo výške 90 % z ceny z prvej dražby; pri opätovnej dražbe najmenej vo výške 75 % z ceny z prvej dražby. Správca dane môže predať podnik alebo jeho časť rozhodnutím o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky za cenu vyššiu ako 60 % z ceny z prvej dražby. Pri predaji podniku alebo jeho časti na základe rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky správca dane postupuje podľa § 144 ods. 7.

(5) Udelením príklepu alebo vydaním rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky sa môže vydražiteľ alebo záujemca s najvyššou ponukou ujať držby podniku alebo jeho časti so súhlasom správcu dane.

(6) Ak sa zruší rozhodnutie o udelení príklepu alebo ak vydražiteľ v určenej lehote nezaplatil najvyššie podanie, je vydražiteľ povinný podnik alebo jeho časť vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu; uvedené platí aj pri zrušení rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky pre záujemcu s najvyššou ponukou.

(7) Po zaplatení najvyššieho podania alebo najvyššej ponuky v určenej lehote a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o udelení príklepu alebo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky prechádza vlastnícke právo k majetku podniku alebo jeho časti na vydražiteľa alebo na záujemcu s najvyššou ponukou. Právoplatné rozhodnutie o udelení príklepu alebo právoplatné rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky zašle správca dane na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.

(8) Na vydražiteľa prechádzajú všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti predávaného podniku alebo jeho časti. Ak je pre nadobudnutie alebo zachovanie týchto práv rozhodujúce uskutočňovanie určitej podnikateľskej činnosti, započítava sa do tejto činnosti vydražiteľa uskutočnenej po vydražení podniku alebo jeho časti aj činnosť uskutočnená pri prevádzke podniku alebo jeho časti pred jeho predajom na dražbe.

(9) Práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov prechádzajú na vydražiteľa podniku alebo jeho časti.

(10) Pri daňovej exekúcii predajom podniku alebo jeho časti nemožno vydražiť samostatne iba obchodné meno podniku.

(11) Ustanovenia odsekov 8 až 10 sa použijú aj pre záujemcu pri predaji podniku alebo jeho časti rozhodnutím správcu dane o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky.

(12) Daňová exekúcia predajom podniku alebo jeho časti sa vzťahuje aj na majetok v správe štátneho podniku.[89])

ÔSMY ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA POSTIHNUTÍM MAJETKOVÝCH PRÁV SPOJENÝCH S OBCHODNÝM PODIELOM SPOLOČNÍKA V OBCHODNEJ SPOLOČNOSTI

§ 148

(1) Správca dane môže vykonať daňovú exekúciu voči daňovému dlžníkovi, ktorý je spoločníkom obchodnej spoločnosti, a to postihnutím majetkových práv spojených s obchodným podielom tohto spoločníka v obchodnej spoločnosti na jeho

a) vyrovnací podiel,

b) podiel na zisku,

c) podiel na likvidačnom zostatku.

(2) Pri daňovej exekúcii postihnutím majetkových práv spojených s obchodným podielom spoločníka v obchodnej spoločnosti podľa odseku 1 ustanovenia Obchodného zákonníka nie sú dotknuté. Výpočet výšky podielov podľa odseku 1 ustanovuje Obchodný zákonník.[90])

(3) Daňová exekúcia je prípustná na podiely vyplácané alebo vyrovnávané v peňažných prostriedkoch, a to aj vtedy, ak sú vyplácané alebo vyrovnávané v peňažných prostriedkoch len sčasti. Ak sú podiely podľa odseku 1 písm. a) voči daňovému dlžníkovi vyrovnávané nadobudnutím vlastníckeho práva k hnuteľným veciam, nehnuteľnostiam, právam a iným majetkovým hodnotám, správca dane vykoná daňovú exekúciu spôsobom zodpovedajúcim druhu majetku.

(4) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa doručí obchodnej spoločnosti, v ktorej je daňový dlžník spoločníkom. V tomto rozhodnutí zakáže správca dane obchodnej spoločnosti, v ktorej je daňový dlžník spoločníkom, aby sa dohodla s daňovým dlžníkom o skutočnostiach, ktoré by mohli znížiť jeho nárok na vyrovnací podiel alebo podiel na zisku obchodnej spoločnosti. Po doručení daňového exekučného príkazu a po splnení podmienok na vyplatenie podielu poukáže obchodná spoločnosť prostriedky zodpovedajúce jeho príslušnému podielu, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku na účet správcu dane.

(5) Správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu daňovému dlžníkovi. Doručením daňovej exekučnej výzvy stráca daňový dlžník nárok na vyplatenie alebo vyrovnanie podielov podľa odseku 1, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

(6) Ak obchodná spoločnosť poruší povinnosť uloženú v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania, v oznámení podľa § 91 ods. 7 alebo v daňovom exekučnom príkaze a zmarí úplne alebo čiastočne daňovú exekúciu, správca dane je oprávnený vymáhať od obchodnej spoločnosti daňový nedoplatok do výšky príslušného podielu spoločníka, ktorý je daňovým dlžníkom, spôsobom podľa tohto zákona, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

DEVIATY ODDIEL
DAŇOVÁ EXEKÚCIA ZADRŽANÍM VODIČSKÉHO PREUKAZU

§ 148a

(1) Správca dane je oprávnený vykonať daňovú exekúciu zadržaním vodičského preukazu daňového dlžníka, ktorého príjmy nie sú priamo podmienené držbou vodičského preukazu, pričom daňová exekučná výzva neobsahuje údaje uvedené v § 91 ods. 2 písm. i).

(2) Daňový exekučný príkaz na zadržanie vodičského preukazu správca dane doručí daňovému dlžníkovi a orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta pobytu daňového dlžníka.

(3) Rozhodnutie o zastavení daňového exekučného konania správca dane bezodkladne doručí orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta pobytu daňového dlžníka.

TRETÍ DIEL
NÁKLADY DAŇOVEJ EXEKÚCIE

Exekučné náklady a hotové výdavky

§ 149

(1) Daňový dlžník uhrádza náklady za výkon zhabania vo výške podľa odseku 2, náklady za výkon predaja vo výške podľa odseku 3 a hotové výdavky správcu dane.

(2) Náklady za výkon zhabania sú 2 % z vymáhaného daňového nedoplatku, najmenej 16 eur a najviac 16 600 eur.

(3) Náklady za výkon predaja sú 2 % z vymoženého daňového nedoplatku, najmenej 16 eur a najviac 16 600 eur.

(4) Exekučné náklady podľa odsekov 2 a 3 správca dane neurčí pri výkone daňovej exekúcie

a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,

b) prikázaním pohľadávky,

c) odobratím peňazí v hotovosti a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju,

d) predajom cenných papierov,

e) postihnutím majetkového práva spojeného s obchodným podielom spoločníka obchodnej spoločnosti,

f) zadržaním vodičského preukazu.

(5) Exekučné náklady podľa odsekov 2 a 3 sa počítajú zo sumy zaokrúhlenej na desiatky eur nadol.

(6) Daňový dlžník je povinný uhradiť exekučné náklady podľa odseku 2 vždy, keď poverený zamestnanec správcu dane oznámi daňovému dlžníkovi alebo jeho zástupcovi dôvod svojho príchodu a spíše úvodnú vetu zápisnice o súpise hnuteľných vecí.

(7) Daňový dlžník je povinný uhradiť exekučné náklady podľa odseku 3 vždy, keď došlo k začatiu dražby alebo bola spísaná úvodná veta zápisnice o dražbe.

(8) Hotové výdavky uhrádza daňový dlžník v skutočnej výške, a to aj vtedy, ak k výkonu daňovej exekúcie nedošlo. Hotovými výdavkami sú najmä znalečné, nájomné, poistné.

(9) Ak sa hotové výdavky dotýkajú viacerých daňových dlžníkov, správca dane rozvrhne ich výšku podľa pomeru jednotlivých vymáhaných daňových nedoplatkov.

(10) Exekučné náklady a hotové výdavky je daňový dlžník povinný uhradiť do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým mu ich správca dane vyrubil. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Podanie odvolania nemá odkladný účinok.

(11) Exekučné náklady a hotové výdavky vymáha správca dane ako daňový nedoplatok.

(12) Ak bola daňová exekúcia vykonaná neoprávnene, exekučné náklady a hotové výdavky znáša správca dane.

(13) Ak bola daňová exekúcia vykonaná neoprávnene len čiastočne, znáša správca dane náklady len v rozsahu neoprávnene vykonanej daňovej exekúcie.

(14) Náklady, ktoré vznikli daňovému dlžníkovi v súvislosti s výkonom daňovej exekúcie, znáša daňový dlžník, a to aj v prípade, ak sa daňová exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz.

§ 150

(1) Správca dane nevyrubí exekučné náklady a hotové výdavky, ak

a) pobyt daňového dlžníka nie je známy,

b) by ich vymáhanie bolo spojené s neprimeranými nákladmi,

c) daňový dlžník, ktorý je fyzickou osobou, zomrel.

(2) Správca dane nevymáha exekučné náklady a hotové výdavky, ak

a) daňový dlžník, ktorý je fyzickou osobou, zomrel a nemá dediča alebo právneho nástupcu,

b) daňový dlžník, ktorý je právnickou osobou, zanikne výmazom z príslušného registra bez právneho nástupcu,

c) sa nárok na ich úhradu premlčal a daňový dlžník vzniesol námietku premlčania alebo nárok na ich úhradu zanikol.

(3) Správca dane je oprávnený vyrubiť exekučné náklady a hotové výdavky do piatich rokov odo dňa vydania daňového exekučného príkazu.

ŠTVRTÝ DIEL
VÝŤAŽOK Z DAŇOVEJ EXEKÚCIE A JEHO ROZDELENIE

§ 151

Daňový exekučný účet

(1) Správca dane v daňovom exekučnom príkaze uvedie číslo osobitného daňového exekučného účtu, na ktorý sa majú poukázať peňažné prostriedky. Zostatok osobitného daňového exekučného účtu na konci roka sa prevádza do nasledujúceho roka.

(2) Na daňový exekučný účet sa poukazujú tieto platby:

a) plnenie na základe daňovej exekučnej výzvy vydanej správcom dane,

b) plnenia z jednotlivých spôsobov vykonávania daňovej exekúcie podľa § 98 ods. 1 písm. a), b), d), e), h) a i),

c) z predaja na dražbe, z predaja na základe ponuky alebo z prechodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo k majetku podniku alebo jeho časti na základe ponuky,

d) na základe uplatnenia predkupného práva spoluvlastníkom,

e) z dražobnej zábezpeky vydražiteľa, ktorý nezaplatil najvyššie podanie podľa § 144 ods. 2,

f) z dražobnej zábezpeky vydražiteľa,

g) z dražobných zábezpek dražiteľov,

h) z úhrad exekučných nákladov a hotových výdavkov.

§ 152

Vrátenie dražobných zábezpek dražiteľov, rozdelenie a použitie výťažku

(1) Správca dane z prostriedkov získaných podľa § 151 ods. 2 písm. g) vráti dražobné zábezpeky neúspešných dražiteľov podľa § 136 ods. 5.

(2) Správca dane získaný výťažok poukázaný na daňový exekučný účet podľa § 151 ods. 2 písm. a) až f) a získané úhrady podľa § 151 ods. 2 písm. h) použije na úhradu exekučných nákladov, hotových výdavkov a na pokrytie daňového nedoplatku alebo iného peňažného plnenia uloženého rozhodnutím nasledujúci deň po dni, keď peňažné prostriedky boli pripísané na účet správcu dane, alebo po dni, keď správca dane prijal prostriedky v hotovosti. Ak je predmet daňovej exekúcie zaťažený záložným právom, správca dane uhradí exekučné náklady a hotové výdavky a následne postupuje podľa prvej vety až po uspokojení záložných veriteľov, ktorí sú v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložných práv pred správcom dane. O tomto postupe spíše správca dane zápisnicu.

(3) Ak sú vymáhané daňové nedoplatky z viacerých druhov daní jedným daňovým exekučným príkazom, použije sa výťažok na pokrytie vymáhaných daňových nedoplatkov uvedených v daňovom exekučnom príkaze podľa poradia vzniku vymáhaných daňových nedoplatkov; ak vznikli daňové nedoplatky na viacerých daniach v jeden deň a vymožená suma nepostačuje na ich pokrytie, uspokoja sa pomerne.

(4) Na účely tohto zákona sa zvyškom výťažku rozumie zostatok sumy po vykonaných úhradách a pokrytí daňového nedoplatku podľa odsekov 1 až 3.

(5) Zvyšok výťažku použije správca dane na úhradu daňového nedoplatku splatného ku dňu vzniku zvyšku výťažku alebo na úhradu splatného preddavku na daň, najviac však za jedno

preddavkové obdobie, alebo na úhradu splátok dane alebo odkladu platenia dane podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[1])

(6) Ak vznikne aj po uplatnení postupu podľa odseku 5 zvyšok výťažku, správca dane ho použije na úhradu daňového nedoplatku vzniknutého podľa osobitných predpisov[91]) u iného správcu dane. Ak aj po tomto použití vykáže správca dane zvyšok výťažku, môže ho použiť na úhradu ďalších daňových nedoplatkov daňového dlžníka, a to aj tých, ktoré neboli zabezpečené záložným právom, alebo na zabezpečenie dane podľa tohto zákona. Ak aj po tomto použití vykáže správca dane zvyšok výťažku, poukáže ho do notárskej úschovy do ôsmich dní odo dňa spísania zápisnice podľa odseku 2.

(7) Ak po uplatnení postupu podľa odsekov 1 až 6 vykáže správca dane zvyšok výťažku, vráti ho na účet daňového dlžníka do 30 dní po vzniku zvyšku výťažku, a to len vtedy, ak je väčší ako 5 eur.

(8) Ak správca dane vráti zvyšok výťažku po lehote podľa odseku 7, je povinný zaplatiť úrok podľa § 79 ods. 3.

Piaty diel

§ 153

Ochrana zamestnanca správcu dane

Ochranu zamestnancovi správcu dane pri výkone daňovej exekúcie poskytuje Policajný zbor.

PIATA ČASŤ
ZODPOVEDNOSŤ ZA PORUŠENIE POVINNOSTÍ

§ 154

Správne delikty

(1) Správneho deliktu sa dopustí ten, kto
a) nepodá daňové priznanie v

1. ustanovenej lehote,

2. lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 15 ods. 1,

3. lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 15 ods. 2,

b) nesplní registračnú povinnosť v ustanovenej lehote,

c) nesplní oznamovaciu povinnosť v ustanovenej lehote,

d) nesplní povinnosť uloženú rozhodnutím správcu dane,

e) uvedie v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní daň, ktorá je nižšia ako daň, ktorú mal v daňovom priznaní uviesť,

f) zaplatí podľa osobitných predpisov bez podania daňového priznania daň, ktorá je nižšia ako daň, ktorú mal skutočne zaplatiť,

g) uplatní si nárok podľa osobitných predpisov[1]) vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa osobitných predpisov,

h) zapríčiní svojím konaním podľa § 48 ods. 1 určenie dane podľa pomôcok,

i) uvedie v dodatočnom daňovom priznaní sumu, ktorá v porovnaní so sumou uvedenou v daňovom priznaní predstavuje

1. zvýšenie dane,

2. zníženie nadmerného odpočtu,

3. zníženie uplatneného vrátenia dane[33]) alebo

4. zníženie uplatneného nároku podľa osobitného predpisu,[91a])

j) nesplní niektorú z povinností nepeňažnej povahy podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov,[1]) pričom nejde o správny delikt podľa písmen a) až i).

(2) Zodpovednosti za porušenie povinnosti, ktoré sú správnym deliktom podľa odseku 1, sa fyzická osoba, ktorá nemá oprávnenie na podnikanie, zbaví, ak preukáže, že zo závažných zdravotných dôvodov alebo v dôsledku iných okolností hodných osobitného zreteľa, ktoré nemohla ovplyvniť svojím konaním, nemohla splniť povinnosti, ktorých porušenie je správnym deliktom podľa odseku 1. Zbavením sa zodpovednosti za porušenie povinnosti nie je dotknutá povinnosť daňového subjektu túto povinnosť dodatočne splniť po odpadnutí dôvodov, na základe ktorých sa daňový subjekt zbavil tejto zodpovednosti.

Sankcie

§ 155

Pokuty

(1) Správca dane uloží pokutu

a) od 30 eur do 16 000 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. a) prvého a druhého bodu; ak je správcom dane obec, uloží pokutu najviac do výšky vyrubenej dane, nie menej ako 5 eur, najviac však do 3 000 eur,

b) od 60 eur do 32 000 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. a) tretieho bodu; ak je správcom dane obec, uloží pokutu najviac do výšky vyrubenej dane, nie menej ako 10 eur, najviac však do 6 000 eur,

c) od 60 eur do 20 000 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. b),

d) od 30 eur do 3 000 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. c); ak je správcom dane obec, uloží pokutu najviac do výšky vyrubenej dane alebo poplatku, nie menej ako 5 eur, najviac však do 3 000 eur,

e) od 30 eur do 3 000 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. d) a j); ak je správcom dane obec, uloží pokutu najviac do výšky vyrubenej dane alebo poplatku, nie menej ako 5 eur, najviac však do 1 500 eur,

f) vo výške trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ročne zo sumy

1. o ktorú správca dane zvýšil rozhodnutím vydanom vo vyrubovacom konaní daň uvedenú v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní alebo zaplatenú podľa osobitných predpisov bez podania daňového priznania, za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. e) a f),

2. o ktorú správca dane znížil uplatnený nárok podľa osobitných predpisov,[1]) za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g),

3. dane určenej správcom dane podľa pomôcok za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. h),

4. súčtu vlastnej daňovej povinnosti[92a]) zistenej správcom dane a nadmerného odpočtu[92b]) uvedeného v daňovom priznaní alebo v dodatočnom daňovom priznaní,

g) vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ročne z rozdielu medzi sumou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v daňovom priznaní za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. i),

h) vo výške dvojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ročne z rozdielu medzi sumou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v daňovom priznaní za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. i), ak daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie v lehote podľa § 16 ods. 9 po spísaní zápisnice o začatí daňovej kontroly, doručení oznámenia o daňovej kontrole, doručení oznámenia o rozšírení daňovej kontroly na iné zdaňovacie obdobie alebo po doručení oznámenia o rozšírení daňovej kontroly o inú daň.

(2) Pokuta podľa odseku 1 písm. f) až h) sa počíta za každý deň odo dňa nasledujúceho po dni uplynutia lehoty na podanie daňového priznania alebo po dni splatnosti dane až do dňa podania dodatočného daňového priznania alebo do uplynutia lehoty uvedenej v § 16 ods. 9 na podanie dodatočného daňového priznania po spísaní zápisnice o začatí daňovej kontroly, doručení oznámenia o daňovej kontrole, doručení oznámenia o rozšírení daňovej kontroly na iné zdaňovacie obdobie alebo po doručení oznámenia o rozšírení daňovej kontroly o inú daň, alebo do dňa doručenia oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok nie menej ako 1 % z vyrubenej sumy najviac však vo výške vyrubenej sumy. Pri vyrubení dane vyrubovacím rozkazom sa pokuta vypočíta spôsobom podľa prvej vety do dňa vyrubenia dane.

(3) Ak správca dane uloží pokutu podľa odseku 1 písm. b), pokuta podľa odseku 1 písm. a) sa neuloží.

(4) Správca dane pri určovaní výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie a následky protiprávneho stavu a na index daňovej spoľahlivosti. Daňový úrad alebo colný úrad pokutu, ktorej výšku možno určiť v rámci ustanoveného rozpätia, pri prvom porušení povinnosti neuloží.

(5) Ak trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v prípadoch podľa odseku 1 písm. f) nedosiahne 10 %, pokuta sa uloží vo výške 10 % ročne zo sumy podľa odseku 1 písm. f). Ak dvojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v prípade podľa odseku 1 písm. h) nedosiahne 7 %, pokuta sa uloží vo výške 7 % ročne z rozdielu medzi sumou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v daňovom priznaní podľa odseku 1 písm. h). Ak základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v prípade podľa odseku 1 písm. g) nedosiahne 3 %, pokuta sa uloží vo výške 3 % ročne z rozdielu medzi sumou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v daňovom priznaní podľa odseku 1 písm. g).

(6) Ak daňový subjekt podá ďalšie dodatočné daňové priznania, pokuta sa vypočíta spôsobom podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) z rozdielu medzi sumou uvedenou v poslednom dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v predchádzajúcom dodatočnom daňovom priznaní.

(7) Pri ukladaní pokuty podľa odseku 1 písm. f) sa uplatňuje základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň doručenia rozhodnutia vydaného vo vyrubovacom konaní a pri ukladaní pokuty podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) sa uplatňuje základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň podania dodatočného daňového priznania.

(8) Správca dane pokutu podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) neuloží, ak

a) daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie, ktorým si zníži nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní pred vrátením nadmerného odpočtu alebo pred započítaním nadmerného odpočtu,

b) daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie, ktorým si zníži daňovým priznaním uplatnené vrátenie dane alebo uplatnený nárok podľa osobitných predpisov[1]) pred vrátením.

(9) Ak daňový subjekt opraví dodatočným daňovým priznaním nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní na vlastnú daňovú povinnosť po jeho vrátení alebo započítaní na daň, správca dane uloží pokutu podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) zo súčtu dane uvedenej v dodatočnom daňovom priznaní a nadmerného odpočtu uvedeného v daňovom priznaní; ak daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie pred vrátením nadmerného odpočtu alebo pred započítaním nadmerného odpočtu podľa osobitného predpisu, správca dane uloží pokutu podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) len zo sumy dane uvedenej v dodatočnom daňovom priznaní.

(10) Ak daňový subjekt opraví dodatočným daňovým priznaním vrátenie dane uvedené v daňovom priznaní na povinnosť platiť daň po jej vrátení, správca dane uloží pokutu podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) zo súčtu dane uvedenej v dodatočnom daňovom priznaní a vrátenej dane uvedenej v daňovom priznaní; ak daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie pred vrátením dane podľa osobitného predpisu,[33]) správca dane uloží pokutu podľa odseku 1 písm. g) alebo písm. h) len zo sumy dane uvedenej v dodatočnom daňovom priznaní.

(11) Správca dane pokutu neuloží, ak nepresiahne 5 eur; ak je správcom dane obec, pokutu neuloží, ak nepresiahne 3 eurá.

(12) Pokutu nemožno uložiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom

a) sa daňový subjekt dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. a) až d), i) a j),

b) nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie správcu dane, ak sa daňový subjekt dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. e) až h).

(13) Správca dane pokutu podľa odseku 1 daňovému subjektu neuloží

a) po vyhlásení konkurzu za správny delikt, ktorého sa dopustil do vyhlásenia konkurzu podľa druhej časti všeobecného predpisu upravujúceho konkurzné konanie,[48])

b) po uplynutí kalendárneho mesiaca, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“) za správny delikt, ktorého sa dopustil do rozhodujúceho dňa,

c) po začatí reštrukturalizačného konania za správny delikt, ktorého sa dopustil do začatia reštrukturalizačného konania a účinky súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu trvajú.

(14) Ak bola novým právoplatným rozhodnutím suma rozdielu dane alebo suma nároku podľa osobitných predpisov upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci pokuta uložená podľa odseku 1 písm. f); novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

(15) Uložením pokuty nezanikajú povinnosti, za porušenie ktorých bola pokuta uložená, ak tento zákon neustanovuje inak.

(16) Pokutu podľa odseku 1 písm. d) a podľa odseku 1 písm. e) za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. j) možno uložiť v rovnakej výške aj opakovane, ak jej uloženie neviedlo k náprave a pokiaľ protiprávny stav trvá.

§ 155a

Úhrnná pokuta

(1) Tomu, kto sa dopustil viac ako jedného správneho deliktu podľa tohto zákona, ak ide o správny delikt, za ktorý sa ukladá pokuta, ktorej výšku možno určiť v rámci ustanoveného rozpätia, správca dane, ktorý je oprávnený uložiť pokutu, ak je to účelné a možné, uloží úhrnnú pokutu podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na správny delikt s najvyššou hornou hranicou sadzby pokuty; ak sú za také viaceré správne delikty horné hranice sadzieb pokút rovnaké, úhrnná pokuta sa uloží podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na jeden z nich. Úhrnná pokuta sa uloží najmenej vo výške najvyššej dolnej hranice sadzby pokuty ustanovenej za správny delikt z tých správnych deliktov, ktorých sa dopustil.

(2) Uloženie úhrnnej pokuty spôsobom podľa odseku 1 sa uplatní primerane pri uložení pokút za správne delikty, ktoré sú porušením osobitného predpisu.[92ba])

§ 156

Úrok z omeškania

(1) Úrok z omeškania správca dane vyrubí podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane

a) daň alebo rozdiel dane,

b) preddavok na daň,

c) splátku dane,

d) vybraný preddavok na daň,[92])

e) daň vybranú zrážkou,[92])

f) zrazenú sumu na zabezpečenie dane.[92])

(2) Správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa odseku 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Pri vyrubení úroku z omeškania podľa odseku 9 sa použije základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň doručenia úplnej žiadosti členského štátu o vymáhanie pohľadávky. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 %, pri výpočte úroku z omeškania sa použije ročná úroková sadzba 15 %. Správca dane vyrubí úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Ak nebol úrok z omeškania správcom dane vyrubený právoplatným rozhodnutím do vyhlásenia konkurzu, do začatia reštrukturalizačného konania alebo do rozhodujúceho dňa, správca dane vypočíta úrok z omeškania za obdobie do vyhlásenia konkurzu, do začatia reštrukturalizačného konania alebo do rozhodujúceho dňa; takto vypočítaný úrok z omeškania sa považuje za vyrubený dňom predchádzajúcim vyhláseniu konkurzu, začatiu reštrukturalizačného konania alebo dňom predchádzajúcim rozhodujúcemu dňu. Úrok z omeškania z nezaplatenej dlžnej sumy môže správca dane vyrubiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

(3) Ak daňový nedoplatok zanikol započítaním v plnej výške, daňový úrad alebo colný úrad vypočíta úrok z omeškania len za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti dane do dňa predchádzajúceho dňu doručenia žiadosti o započítanie daňového nedoplatku daňovému úradu alebo colnému úradu; rovnako sa vypočíta úrok z omeškania z tej časti daňového nedoplatku, ktorá zanikla započítaním.

(4) Ak preddavok na daň nebol zaplatený v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane, správca dane vyrubí úrok z omeškania podľa odseku 2 do dňa platby vrátane, najdlhšie do uplynutia lehoty na podanie daňového priznania.

(5) Ak preddavok na daň z príjmov zo závislej činnosti nebol odvedený vo výške alebo v lehote podľa osobitného predpisu,[92]) správca dane vyrubí úrok z omeškania podľa odseku 2 do dňa platby vrátane alebo do dňa vykonania ročného zúčtovania, ak do tohto dňa preddavok nebol uhradený, najneskôr do lehoty na podanie daňového priznania [92]) za zdaňovacie obdobie, na ktoré sa mali platiť preddavky na daň.

(6) Úrok z omeškania sa nevyrubí

a) ak bola daň zaplatená zo zábezpeky na daň,[33])

b) ak v jednotlivom prípade podľa odseku 1 nepresiahne 5 eur, ak je správcom dane daňový úrad alebo colný úrad,

c) ak jeho výška v prípade podľa odseku 1 písm. a) alebo súčet úrokov z omeškania za všetky splátky na daň podľa osobitného predpisu[92c]) za príslušné zdaňovacie obdobie nepresiahne v úhrne 3 eurá, ak je správcom dane obec,

d) z úroku z omeškania a pokuty,

e) v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu podľa druhej časti všeobecného predpisu upravujúceho konkurzné konanie,[48])

f) z dlžnej sumy podľa odseku 1 prihlásenej podľa všeobecného predpisu upravujúceho konkurzné konanie,[48]) počas reštrukturalizácie a po skončení reštrukturalizácie, ak trvajú účinky súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu, a to aj ak ide o neprihlásenú pohľadávku,

g) po rozhodujúcom dni z dlžnej sumy podľa odseku 1 vzniknutej do rozhodujúceho dňa.

(7) Ak daň alebo rozdiel dane vyrubený rozhodnutím správcu dane bol novým právoplatným rozhodnutím upravený, upraví sa z úradnej moci aj úrok z omeškania podľa odseku 1 písm. a); novým rozhodnutím sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

(8) Úrok z omeškania nemožno vyrubiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt povinný zaplatiť daň, rozdiel dane, preddavok na daň, splátku dane alebo sumu na zabezpečenie dane, alebo odviesť vybraný preddavok na daň, vybranú daň alebo zrazenú daň. Ak suma podľa prvej vety bola uhradená, úrok z omeškania nemožno vyrubiť po uplynutí jedného roka od konca roka, v ktorom bola táto suma uhradená; lehota podľa prvej vety tým nie je dotknutá.

(9) Správca dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy pohľadávky členského štátu, ak dlžník alebo osoba zodpovedná za vyrovnanie pohľadávky dlžníka podľa osobitného predpisu,[93]) najneskôr v deň predchádzajúci dňu doručenia žiadosti o vymáhanie pohľadávky, nezaplatila pohľadávku členského štátu uvedenú v osobitnom predpise;[93]) úrok z omeškania vyrubí za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom doručenia žiadosti o vymáhanie pohľadávky až do dňa platby vrátane. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou. Táto lehota začína plynúť dňom splatnosti pohľadávky podľa právnych predpisov platných v členskom štáte.

§ 157

Úľava zo sankcie alebo odpustenie sankcie

(1) Ministerstvo, ak ide o sumy vyššie ako sumy podľa odsekov 3 a 4 a ak nerozhoduje obec podľa odseku 5, na žiadosť daňového subjektu

a) odpustí sankciu, ak daňový subjekt preukáže, že by jej zaplatením bola vážne ohrozená výživa daňového subjektu alebo osôb odkázaných na jeho výživu,

b) môže povoliť úľavu zo sankcie alebo odpustiť sankciu, ak daňový subjekt, ktorým je

1. právnická osoba, preukáže, že by jej zaplatenie viedlo k ukončeniu jeho činnosti a výnos z jeho likvidácie by bol pravdepodobne nižší než vyrubená sankcia,

2. fyzická osoba – podnikateľ preukáže, že by jej zaplatenie viedlo k ukončeniu jeho činnosti,

c) môže povoliť úľavu zo sankcie alebo odpustiť sankciu, ktorá mu bola uložená alebo vyrubená z dôvodu, že daňový subjekt nesprávne vykázal daňovú povinnosť, alebo nesplnil povinnosť v lehote ustanovenej podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov[1]) z dôvodu nesprávneho uplatňovania právneho predpisu.

(2) Ak ide o úľavu zo sankcie alebo o odpustenie sankcie prislúchajúcej k dani podľa odseku 1, je daňový subjekt povinný preukázať aj zaplatenie tejto dane okrem sankcie.

(3) Finančné riaditeľstvo na žiadosť daňového subjektu odpustí sankciu z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. a) alebo môže povoliť úľavu zo sankcie alebo odpustiť sankciu z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. b) a c), ak výška uloženej sankcie v jednotlivom prípade nepresiahne, ak ide o

a) fyzickú osobu, sumu 166 000 eur,

b) právnickú osobu, sumu 1 660 000 eur.

(4) Daňový úrad a colný úrad na žiadosť daňového subjektu odpustí sankciu z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. a) alebo môže povoliť úľavu zo sankcie alebo odpustiť sankciu z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. b) a c), ak výška uloženej sankcie v jednotlivom prípade nepresiahne, ak ide o

a) fyzickú osobu, sumu 33 200 eur,

b) právnickú osobu, sumu 332 000 eur.

(5) Správca dane, ktorým je obec, môže pri daniach, ktoré spravuje, na žiadosť daňového subjektu odpustiť sankciu alebo povoliť úľavu zo sankcie z dôvodov uvedených v odseku 1.

(6) Žiadosť o povolenie úľavy zo sankcie alebo odpustenie sankcie sa predkladá správcovi dane. Správca dane je povinný túto žiadosť postúpiť príslušnému orgánu, ak nie je príslušný o nej rozhodnúť. Odpustiť sankciu alebo povoliť úľavu zo sankcie možno podľa odseku 1 a odsekov 3 až 5 len v súlade s osobitným predpisom.[40]) O povolení úľavy zo sankcie alebo o odpustení sankcie sa vydáva rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať odvolanie. O nevyhovení žiadosti daňového subjektu o povolenie úľavy zo sankcie alebo o odpustenie sankcie sa zašle daňovému subjektu písomné oznámenie; v takomto prípade sa rozhodnutie nevydáva.

§ 157a

Rozhodnutie o vylúčení

(1) Správca dane vydá rozhodnutie o vylúčení,[93aa]) ak daňový subjekt

a) mal ukončenú daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 9 písm. c) a má daňový nedoplatok a nedoplatok na inom peňažnom plnení v úhrne aspoň 5 000 eur viac ako jeden rok, alebo ak

b) podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie a daňová kontrola oprávnenosti nároku podľa osobitného predpisu[36a]) týkajúca sa tohto zdaňovacieho obdobia bola ukončená podľa § 46 ods. 9 písm. c).

(2) Rozhodnutím o vylúčení podľa odseku 1 písm. a) je vylúčená fyzická osoba,[93aa]) ktorá je štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu daňového subjektu. Rozhodnutím o vylúčení podľa odseku 1 písm. b) je vylúčená fyzická osoba, ktorá bola štatutárnym orgánom alebo bola členom štatutárneho orgánu v čase, keď daňový subjekt podal daňové priznanie na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie, za ktoré bola daňová kontrola oprávnenosti nároku podľa osobitného predpisu ukončená podľa § 46 ods. 9 písm. c).

(3) Fyzická osoba je vylúčená odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení a doba vylúčenia je tri roky od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

(4) Fyzická osoba, ktorá je vylúčená, nemôže podať voči rozhodnutiu o vylúčení podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a návrh na obnovu konania.

(5) Správca dane doručí príslušnému súdu[93ab]) rovnopis rozhodnutia o vylúčení spolu s diskvalifikačným listom po uplynutí 90 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Ak bola podaná správna žaloba podľa správneho súdneho poriadku, správca dane doručí rovnopis rozhodnutia o vylúčení spolu s diskvalifikačným listom bezodkladne po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o odmietnutí priznania odkladného účinku alebo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí správnej žaloby; o podaní správnej žaloby podľa Správneho súdneho poriadku fyzická osoba bezodkladne informuje správcu dane.

(6) Diskvalifikačným listom sa na účely tohto zákona rozumie oznámenie správcu dane, ktoré obsahuje tieto údaje:

a) meno a priezvisko vylúčenej osoby,

b) dátum narodenia a rodné číslo vylúčenej osoby, ak jej bolo pridelené,

c) bydlisko vylúčenej osoby,

d) označenie správcu dane, ktorý vydal rozhodnutie o vylúčení, číslo a dátum tohto rozhodnutia,

e) dobu vylúčenia.

(7) Odseky 1 a 2 sa nevzťahujú na daňový subjekt, ak

a) sa voči daňovému subjektu vedie daňová exekúcia na daňový nedoplatok, na iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, na exekučné náklady a hotové výdavky podľa § 149 uspokojované aj po jednom roku od jeho splatnosti,

b) bol daňovému subjektu povolený odklad platenia dane alebo daňového nedoplatku alebo povolené splátky podľa § 57,

c) je voči daňovému subjektu začaté konkurzné konanie alebo reštrukturalizačné konanie.

§ 157b

Ustanovenie k účinnej ľútosti

Na účel zániku trestnosti daňového trestného činu podľa Trestného zákona z dôvodu účinnej ľútosti možno aj po zániku práva podľa § 69 vyrubiť daň zaplatením dane, pričom táto daň je splatná dňom jej zaplatenia.

ŠIESTA ČASŤ

OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE KONKURZ, REŠTRUKTURALIZÁCIU A ODDLŽENIE

§ 158

(1) Daňový nedoplatok sa na účely osobitného predpisu[48]) považuje za istinu pohľadávky.

(2) Suma dane, na ktorej vrátenie má daňový subjekt nárok podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov,[1]) sa na účely konkurzu a reštrukturalizácie považuje za záväzok.

(3) Ak daňový nedoplatok vznikol v deň vyhlásenia konkurzu, v deň začatia reštrukturalizačného konania alebo v rozhodujúci deň alebo po vyhlásení konkurzu, po začatí reštrukturalizačného konania alebo po rozhodujúcom dni, považuje sa za pohľadávku vzniknutú po vyhlásení konkurzu, po začatí reštrukturalizačného konania alebo po rozhodujúcom dni.

(4) Záväzok, ktorý vznikol v deň vyhlásenia konkurzu alebo v deň začatia reštrukturalizačného konania, alebo po vyhlásení konkurzu alebo po začatí reštrukturalizačného konania, sa považuje za záväzok vzniknutý po vyhlásení konkurzu alebo po začatí reštrukturalizačného konania.

(5) Po vyhlásení konkurzu, po povolení reštrukturalizácie alebo po poskytnutí ochrany pred veriteľmi správca dane postupuje podľa osobitného predpisu.[48])

(6) V konkurze a v reštrukturalizácii vystupuje v mene správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, poverený zamestnanec správcu dane, finančného riaditeľstva; v konkurze v mene správcu dane môže konať aj iná osoba, ktorou je právnická osoba so 100-percentnou majetkovou účasťou štátu určená ministerstvom, na základe podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej s finančným riaditeľstvom.

§ 159

V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správca, okrem oddlženia a malého konkurzu podľa osobitného predpisu.[93a]) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitných predpisov,[1]) ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných osôb podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov,[1]) vyhotovené správcom namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vyhotovené daňovým subjektom, okrem oddlženia a malého konkurzu podľa osobitného predpisu.[93a])

SIEDMA ČASŤ
SPOLOČNÉ, SPLNOMOCŇOVACIE, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 160

(1) Ministerstvo môže vydať opatrenie na zamedzenie nezrovnalostí vzniknutých z uplatňovania tohto zákona alebo osobitných predpisov.[1]) Toto opatrenie uverejňuje ministerstvo vo svojom publikačnom orgáne a vyhlasuje sa v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia ministerstva o jeho vydaní.

(2) Ministerstvo môže vydať metodické usmernenie na zabezpečenie jednotného uplatňovania tohto zákona a osobitných predpisov.[1]) Toto usmernenie uverejňuje ministerstvo vo svojom publikačnom orgáne a je pre orgány vykonávajúce správu daní záväzné; tým nie je dotknuté právo daňového subjektu domáhať sa ochrany svojich práv na súde.

(3) Vláda Slovenskej republiky môže nariadením ustanoviť podmienky zániku daňového nedoplatku zodpovedajúceho nezaplatenej sankcii alebo podmienky upustenia od uloženia pokuty alebo vyrubenia úroku z omeškania podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.[1])

(4) Ministerstvo môže

a) rozhodnúť v sporných prípadoch o spôsobe zdanenia, ak ide o daňové subjekty so sídlom alebo bydliskom mimo územia Slovenskej republiky,

b) vo vzťahu k cudzine vykonať opatrenia na zabezpečenie vzájomnosti alebo odvetné opatrenia na účely vzájomného daňového vyrovnania.

(5) Na úkony, ktoré je oprávnené vykonávať finančné riaditeľstvo a Kriminálny úrad finančnej správy podľa osobitného predpisu[29a]) a ktoré podľa tohto zákona patria do pôsobnosti správcu dane, sa ustanovenia tohto zákona vzťahujú rovnako.

§ 161

Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, zaokrúhľuje sa daň, preddavok na daň, úrok z omeškania, pokuta a úrok na desiatky eurocentov nadol.

§ 162

Ustanovenia tohto zákona sa použijú, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak.

§ 163

Na daňové konanie sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[94])

§ 164

Na účely správy daní sú správca dane, finančné riaditeľstvo a ministerstvo oprávnené spracúvať osobné údaje daňových subjektov, zástupcov daňových subjektov a iných osôb podľa osobitného predpisu;[95]) osobné údaje možno sprístupniť len obci ako správcovi dane, finančnej správe a ministerstvu a v súvislosti so správou daní a plnením úloh podľa osobitného predpisu[96]) aj inej osobe, súdu a orgánom činným v trestnom konaní. V informačných systémoch[95]) možno spracúvať meno a priezvisko fyzickej osoby, adresu jej trvalého pobytu a rodné číslo, ak jej nebolo pri registrácii pridelené identifikačné číslo.

§ 164a

(1) Pri výkone rozhodnutia o zabezpečení veci a rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia podľa § 50 ods. 1 písm. b) a správe zabezpečenej veci, veci alebo práva určenými v rozhodnutí o uložení predbežného opatrenia, okrem vecí zabezpečených na účely vykonania dôkazu alebo vecí, voči ktorým má správca dane povinnosť zabezpečenia, ktorá mu vyplýva z osobitného predpisu,[97]) sa postupuje podľa osobitného predpisu.[98])

(2) Ak boli splnené podmienky na prepadnutie veci podľa tohto zákona a táto vec bola predaná podľa osobitného predpisu[98]) skôr, ako bolo rozhodnuté o jej prepadnutí, správca dane rozhodne o prepadnutí peňažných prostriedkov získaných predajom tejto veci.

(3) Ustanovenia upravujúce vylúčenie veci z výkonu rozhodnutia o zaistení majetku na návrh podľa osobitného predpisu[99]) sa na účely správy daní nepoužijú.

§ 165

Prechodné ustanovenia

(1) Právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

(2) Daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; sankcia sa uloží podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31. decembra 2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie.

(3) Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú aj na daňové exekučné konanie začaté podľa doterajších predpisov.

(4) Daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

(5) Vyrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej a neukončenej pred účinnosťou tohto zákona sa vykoná podľa doterajších predpisov.

(6) Nevymožiteľný daňový nedoplatok podľa § 61 ods. 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011 sa považuje za dočasne nevymožiteľný daňový nedoplatok podľa § 83 tohto zákona.

(7) Sankčný úrok podľa doterajších predpisov sa považuje za úrok z omeškania podľa tohto zákona.

§ 165a

(1) Podľa § 13 ods. 5 druhej a tretej vety postupuje správca dane, ktorým je colný úrad pri správe daní, podľa osobitného predpisu[33]) od 1. januára 2013 a podľa § 14, § 32, § 33 ods. 1 a 3 a § 56 sa postupuje od 1. januára 2013.

(2) Ak sa daňový subjekt stal platiteľom dane z pridanej hodnoty po 1. apríli 2012, povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami podľa § 14 mu vznikne od 1. januára 2013. Ak daňový poradca, advokát alebo zástupca za daňový subjekt, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty a tento zástupca nie je daňovým poradcom alebo advokátom, začali pri správe daní daňový subjekt zastupovať po 1. apríli 2012, povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami podľa § 14 im vznikne od 1. januára 2013.

§ 165b

Prechodné ustanovenia účinné od 30. decembra 2012

(1) Daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

(2) § 165 ods. 2 znenie pred bodkočiarkou a § 165a sa od 30. decembra 2012 nepoužijú.

(3) Podľa § 14 sa postupuje od 1. januára 2014 a podľa § 32, § 33 ods. 1 a 3 a § 56 sa postupuje najskôr od 1. januára 2016 vo vzťahu k jednotlivým druhom daní podľa oznámenia finančného riaditeľstva uverejneného na jeho webovom sídle.

§ 165c

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2014

(1) Ustanovenie § 52 ods. 7 v znení účinnom od 1. januára 2014 sa použije aj na platiteľov dane z pridanej hodnoty, ktorí splnili podmienky na výmaz zo zoznamu platiteľov dane z pridanej hodnoty podľa § 52 ods. 6 pred 1. januárom 2014.

(2) Ustanovenie § 55 ods. 11 v znení účinnom od 1. januára 2014 sa použije na platby vykonané po 31. decembri 2013.

(3) Ustanovenia § 155 ods. 10 a § 156 ods. 6 písm. b) v znení účinnom od 1. januára 2014 sa použijú na uloženie sankcie, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala po 31. decembri 2013.

§ 165d

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2015

Ustanovenie § 52 ods. 7 v znení účinnom od 1. januára 2015 sa použije aj na platiteľov dane z pridanej hodnoty, ktorí boli zverejnení v zozname pred 1. januárom 2015. Ak platiteľ dane z pridanej hodnoty pred 1. januárom 2015 splnil podmienky výmazu podľa § 52 ods. 7 v znení účinnom od 1. januára 2015, finančné riaditeľstvo ho zo zoznamu podľa § 52 ods. 6 vymaže do 31. januára 2015.

§ 165e

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2016

(1) Postup podľa § 79 v znení účinnom od 1. januára 2016 sa použije aj vtedy, ak žiadosť o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu[44d]) bola príslušnému orgánu Slovenskej republiky doručená do 31. decembra 2015.

(2) Podľa § 155 v znení účinnom do 31. decembra 2015 sa pri ukladaní pokuty postupuje, ak k podaniu dodatočného daňového priznania, doručeniu oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok, spísaniu zápisnice o začatí daňovej kontroly, doručeniu oznámenia o daňovej kontrole, doručeniu oznámenia o rozšírení daňovej kontroly na iné zdaňovacie obdobie alebo k doručeniu oznámenia o rozšírení daňovej kontroly o inú daň došlo do 31. decembra 2015.

§ 165f

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2017

Postup podľa § 17 v znení účinnom od 1. januára 2017 sa použije na výzvy zaslané po 31. decembri 2016.

§ 165g

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2018

(1) Informácia o tom, či prebiehala daňová kontrola alebo daňové exekučné konanie, je daňovým tajomstvom vo vzťahu k daňovej kontrole alebo daňovému exekučnému konaniu, ktoré boli ukončené do 31. decembra 2017.

(2) Fyzická osoba-podnikateľ registrovaná pre daň z príjmov, je povinná podľa § 14 v znení účinnom od 1. januára 2018 postupovať od 1. júla 2018.

(3) Ustanovenie § 52 ods. 9 v znení účinnom od 1. januára 2018 sa prvýkrát použije pri zverejnení zoznamu na základe údajov z daňových priznaní k dani z príjmov právnických osôb podaných v roku 2018 za zdaňovacie obdobia, ktoré sa začali po 31. decembri 2016.

(4) Ustanovenie § 52 ods. 12 v znení účinnom od 1. januára 2018 sa prvýkrát použije pri zverejnení zoznamu na základe údajov z daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty podaných v roku 2018 za zdaňovacie obdobia, ktoré sa začali po 31. decembri 2016.

(5) Ustanovenie § 52 ods. 15 v znení účinnom od 1. januára 2018 sa prvýkrát použije pri zverejnení zoznamov v roku 2018.

(6) Oznámenie podľa § 53d ods. 1 v znení účinnom od 1. januára 2018 zašle daňový úrad prvýkrát najneskôr do konca roka 2018.

(7) Lehota na vydanie rozhodnutia podľa § 68 ods. 3 v znení účinnom od 1. januára 2018 sa použije na vyrubovacie konanie, ktoré sa začalo po 31. decembri 2017.

(8) Ustanovenie § 72 ods. 3 v znení účinnom od 1. januára 2018 sa prvýkrát uplatní na rozhodnutia vydané po 31. decembri 2017.

(9) Účinky dohôd o elektronickom doručovaní uzatvorených podľa § 13 ods. 5 v znení účinnom do 31. decembra 2017 zostávajú zachované.

§ 165h

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2019

(1) Ustanovenie § 52 ods. 13 v znení účinnom od 1. januára 2019 sa prvýkrát použije pri zverejnení zoznamu vybraných finančných inštitúcií za kalendárny rok 2018.

(2) Ustanovenie § 52 ods. 14 v znení účinnom od 1. januára 2019 sa prvýkrát použije pri zverejnení zoznamu regulovaných osôb za odvodové obdobia patriace do účtovného obdobia, ktoré sa začína po 31. decembri 2017.

§ 165i

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2020

(1) Vzory tlačív daňových priznaní ustanovených podľa § 15 v znení účinnom do 31. decembra 2019 zostávajú v platnosti pre príslušné zdaňovacie obdobia.

(2) Ustanovenie § 155 ods. 1 písm. e) v znení účinnom od 1. januára 2020 sa použije na uloženie sankcie, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala pred 1. januárom 2020 a pokuta uložená nebola.

§ 165j

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2021

(1) Zoznam podľa § 52 ods. 15 v znení účinnom od 1. januára 2021 zverejní finančné riaditeľstvo najneskôr do 30. júna 2021.

(2) Správca dane zaregistruje podľa § 67 ods. 12 v znení účinnom od 1. januára 2021 najneskôr do konca februára 2023 daňový subjekt, ktorý je k 31. decembru 2022 zapísaný v registri právnických osôb, podnikateľov a orgánov verejnej moci a nie je do 31. decembra 2022 registrovaný. Správca dane primerane postupuje podľa § 67 ods. 12 v znení účinnom od 1. januára 2021, aj ak ide o daňový subjekt, ktorý po 31. decembri 2022 podá daňové priznanie, ktoré nie je jeho prvé daňové priznanie.

(3) Podľa § 67 ods. 12 v znení účinnom od 1. januára 2021 postupuje správca dane od 1. januára 2023.

§ 165k

Prechodné ustanovenie k úprave účinnej dňom vyhlásenia

Lehota podľa § 46 ods. 8 v znení účinnom podľa tohto zákona sa prvýkrát uplatní na protokoly z daňovej kontroly vypracované po účinnosti tohto zákona.

§ 165l

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2021

Ročná úroková sadzba podľa § 57 ods. 5 v znení účinnom od 1. januára 2021 sa prvýkrát použije na rozhodnutia vydané po 31. decembri 2020.

§ 165m

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2022

(1) Zoznam podľa § 52 ods. 18 zverejní finančné riaditeľstvo na základe oznámení o indexe daňovej spoľahlivosti zaslaných do 31. januára 2023.

(2) Daňovým subjektom, ktorým bolo doručené oznámenie o osobitných daňových režimoch, zašle daňový úrad oznámenie o indexe daňovej spoľahlivosti podľa § 53d ods. 1 v znení účinnom od 1. januára 2022 najneskôr do 30. júna 2022.

(3) Daňovým subjektom, ktoré boli registrované na daň z príjmov do 31. decembra 2019 a ktorým nebolo doručené oznámenie o osobitných daňových režimoch, zašle daňový úrad oznámenie o indexe daňovej spoľahlivosti podľa § 53d ods. 1 v znení účinnom od 1. januára 2022 najneskôr do 30. júna 2022.

(4) Ustanovenie § 53c v znení účinnom od 1. januára 2022 sa uplatní na žiadosti o záväzné stanoviská podané od 1. januára 2022, pričom ustanovenie § 53c ods. 1 časť vety za bodkočiarkou sa uplatní na žiadosti podané po doručení oznámenia o indexe daňovej spoľahlivosti daňovému subjektu.

(5) Daňový nedoplatok zodpovedajúci nezaplatenému úroku z omeškania alebo nezaplatenej pokute, evidovaný k 31. decembru 2021, zaniká 1. januára 2022, ak úrok z omeškania bol

vyrubený alebo pokuta bola uložená po rozhodujúcom dni, pričom nárok na vyrubenie úroku z omeškania alebo uloženie pokuty nastal do rozhodujúceho dňa.

§ 165n

Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. januára 2023

Ustanovenie § 165j ods. 2 sa od 1. januára 2023 nepoužije.

§ 165o

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2024

(1) Ustanovenie § 155 ods. 4 v znení účinnom od 1. januára 2024 sa použije na uloženie pokuty, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie pokuty nastala po 31. decembri 2023.

(2) Úrok z omeškania za oneskorenú úhradu dane, rozdielu dane, preddavku na daň, splátky dane, sumy na zabezpečenie dane, vybraného preddavku na daň, vybranej dane alebo zrazenej dane, pri ktorých k úplnej úhrade došlo do 31. decembra 2023, sa vyrubí najneskôr do 31. decembra 2024.

§ 165p

Prechodné ustanovenie k úprave účinnej dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona

Ročná úroková sadzba podľa § 57 ods. 5 v znení účinnom dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa prvýkrát použije na rozhodnutia vydané po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

§ 166

Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe.

§ 167

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 367/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 146/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z., zákona č. 12/1998 Z. z., zákona č. 219/1999 Z. z., zákona č. 367/1999 Z. z., zákona č. 240/2000 Z. z., zákona č. 493/2001 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 233/2002 Z. z., zákona č. 291/2002 Z. z., zákona č. 526/2002 Z. z., zákona č. 114/2003 Z. z., zákona č. 609/2003 Z. z., zákona č. 191/2004 Z. z., zákona č. 350/2004 Z. z., zákona č. 443/2004 Z. z., zákona č. 523/2004 Z. z., zákona č. 679/2004 Z. z., zákona č. 68/2005 Z. z., zákona č. 534/2005 Z. z., zákona č. 584/2005 Z. z., zákona č. 122/2006 Z. z., zákona č. 215/2007 Z. z., zákona č. 358/2007 Z. z., zákona č. 289/2008 Z. z., zákona č. 465/2008 Z. z., zákona č. 514/2008 Z. z., zákona č. 563/2008 Z. z., zákona č. 83/2009 Z. z., zákona č. 466/2009 Z. z., zákona č. 504/2009 Z. z., zákona č.

563/2009 Z. z., zákona č. 52/2010 Z. z., zákona č.136/2010 Z. z., zákona č. 494/2010 Z. z. a zákona č.133/2011 Z. z.

Čl. III

Zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 43/2004 Z. z., zákona č. 177/2004 Z. z., zákona č. 191/2004 Z. z., zákona č. 391/2004 Z. z., zákona č. 538/2004 Z. z., zákona č. 539/2004 Z. z., zákona č. 659/2004 Z. z., zákona č. 68/2005 Z. z., zákona č. 314/2005 Z. z., zákona č. 534/2005 Z. z., zákona č. 660/2005 Z. z., zákona č. 688/2006 Z. z., zákona č. 76/2007 Z. z., zákona č. 209/2007 Z. z., zákona č. 519/2007 Z. z., zákona č. 530/2007 Z. z., zákona č. 561/2007 Z. z., zákona č. 621/2007 Z. z., zákona č. 653/2007 Z. z., zákona č. 168/2008 Z. z., zákona č. 465/2008 Z. z., zákona č. 514/2008 Z. z., zákona č. 563/2008 Z. z., zákona č. 567/2008 Z. z., zákona č. 60/2009 Z. z., zákona č. 184/2009 Z. z., zákona č. 185/2009 Z. z. a zákona č. 504/2009 Z. z. sa mení takto:

1. V § 9 sa odsek 2 dopĺňa písmenom v), ktoré znie:

„v) peňažné alebo nepeňažné plnenie poskytnuté Fondom národného majetku Slovenskej republiky fyzickej osobe pri bezodplatnom prevode zaknihovaných cenných papierov podľa osobitného predpisu.[59])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 59d znie:

„59d) § 29 ods. 11 písm. a) druhý a tretí bod zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.“.

2. V § 35 ods. 6 sa slová „pätnásteho dňa každého mesiaca za predchádzajúci kalendárny mesiac“ nahrádzajú slovami „piatich dní“.
3. § 52h sa dopĺňa odsekom 14, ktorý znie:

„(14) Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. v) v znení účinnom od 1. januára 2010 sa prvýkrát použije pri podaní daňového priznania na zdaňovacie obdobie, ktoré sa končí 31. decembrom 2009.“.

Čl. IV

Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení zákona č. 350/2004 Z. z., zákona č. 651/2004 Z. z., zákona č. 340/2005 Z. z., zákona č. 523/2005 Z. z., zákona č. 656/2006 Z. z., zákona č. 215/2007 Z. z., zákona č. 593/2007 Z. z., zákona č. 378/2008 Z. z., zákona č. 465/2008 Z. z., zákona č. 83/2009 Z. z., zákona č. 258/2009 Z. z. a zákona č. 471/2009 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 49 ods. 7 sa vypúšťajú písmená a) a b).
Doterajšie písmená c) a d) sa označujú ako písmená a) a b).
Poznámka pod čiarou k odkazu 25 sa vypúšťa.
2. V § 49 sa vypúšťajú odseky 8 a 9.
Doterajší odsek 10 sa označuje ako odsek 8.
3. Za § 85h sa vkladá § 85i, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 85i

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2010

(1) Na odpočítanie dane, ktorá sa vzťahuje na kúpu a nájom osobného automobilu registrovaného v kategórii M1, sa vzťahuje § 49 ods. 7 písm. a) a § 49 ods. 8 a 9 v znení účinnom do 31. decembra 2009, ak zmluva o kúpe osobného automobilu registrovaného v kategórii M1 a zmluva o nájme osobného automobilu registrovaného v kategórii M1 bola uzavretá do 31. decembra 2009 a osobný automobil bol odovzdaný kupujúcemu alebo nájomcovi do 31. decembra 2009.

(2) Dodanie osobného automobilu registrovaného v kategórii M1 je oslobodené od dane, ak pri jeho nadobudnutí bolo vylúčené odpočítanie dane podľa § 49 ods. 7 písm. a) v znení účinnom do 31. decembra 2009.“.

Čl. V

Zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení zákona č. 92/1992 Zb., zákona č. 264/1992 Zb., ústavného zákona č. 541/1992 Zb., zákona č. 544/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 17/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 60/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 244/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 369/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 4/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 56/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 322/1996 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 352/1996 Z. z., zákona č. 210/1997 Z. z., zákona č. 211/1997 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 221/1998 Z. z., zákona č. 253/1999 Z. z., zákona č. 122/2000 Z. z., zákona č. 441/2000 Z. z., zákona č. 13/2002 Z. z., zákona č. 291/2002 Z. z., zákona č. 292/2002 Z. z., zákona č. 465/2002 Z. z., zákona č. 564/2003 Z. z., zákona č. 359/2004 Z. z., zákona č. 523/2004 Z. z., zákona č. 717/2004 Z. z., zákona č. 595/2006 Z. z. a zákona č. 160/2009 Z. z. sa mení takto:

V § 29 ods. 11 písm. a) v druhom bode sa slová „kalendárny rok predchádzajúci tomuto roku“ nahrádzajú slovami „dva kalendárne roky predchádzajúce tomuto roku“.

Čl. VI

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2010 okrem čl. I, ktorý nadobúda účinnosť 1. januára 2012.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Paška v. r.

Robert Fico v. r.

Príloha k zákonu č. 563/2009 Z. z.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Smernica Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. EÚ L 84, 31. 03. 2010).
2. Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 11. 3. 2011).
3. Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19. 7. 2016).
4. Smernica Rady (EÚ) 2016/2258 zo 6. decembra 2016, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o prístup daňových orgánov k informáciám získaným v rámci boja proti praniu špinavých peňazí (Ú. v. EÚ L 342, 16. 12. 2016).
5. Smernica Rady (EÚ) 2021/514 z 22. marca 2021, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ o administratívnej spolupráci v oblasti daní (Ú. v. EÚ L 104, 25. 3. 2021).

1) Zákon č. 373/2012 Z. z. o núdzových zásobách ropy a ropných výrobkov a o riešení stavu ropnej núdze a o doplnení zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 98/2004 Z. z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 609/2007 Z. z. o spotrebnej dani z elektriny, uhlia a zemného plynu a o zmene a doplnení zákona č. 98/2004 Z. z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 530/2011 Z. z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 361/2014 Z. z. o dani z motorových vozidiel a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 253/2015 Z. z.

Zákon č. 447/2015 Z. z. o miestnom poplatku za rozvoj a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zákon č. 213/2018 Z. z. o dani z poistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 408/2021 Z. z.

Zákon č. 507/2023 Z. z. o dorovnávacej dani na zabezpečenie minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín a o doplnení zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 251/2024 Z. z. o dani zo sladených nealkoholických nápojov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zákon č. 279/2024 Z. z. o dani z finančných transakcií a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

1c) § 10 ods. 3 a 4 a § 12 ods. 1 a 2 zákona č. 235/2012 Z. z. o osobitnom odvode z podnikania v regulovaných odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
1d) Zákon č. 235/2012 Z. z.
1e) § 68a ods. 4 zákona č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 339/2016 Z. z.
1f) § 68a zákona č. 39/2015 Z. z. v znení zákona č. 339/2016 Z. z.
1g) § 25a až 25k zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 433/2022 Z. z.
1h) Zákon č. 519/2022 Z. z. o solidárnom príspevku z činností v odvetviach ropy, zemného plynu, uhlia a rafinérií a o doplnení niektorých zákonov.
2) Napríklad zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, zákon č. 105/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.
3) § 77 až 83 zákona č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

3a) Zákon č. 447/2015 Z. z.
3b) Napríklad § 11a zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení zákona č. 346/2018 Z. z.
4) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menšín v znení neskorších predpisov, zákon č. 466/2009 Z. z. o medzinárodnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
5) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 106/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
6) § 3 až 7 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

§ 34 zákona č. 48/2002 Z. z.o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 558/2005 Z. z.
7) § 7 a § 21 ods. 3 Obchodného zákonníka.
8) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov, zákon č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike v znení

neskorších predpisov, zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení v neskorších predpisov, zákon č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 358/2015 Z. z. o úprave niektorých vzťahov v oblasti štátnej pomoci a minimálnej pomoci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o štátnej pomoci), zákon č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9) Napríklad zákon č. 98/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10) Zákon č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11) § 72 až 75 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov.

20) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28. 8. 2014).

Zákon č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách).

20aa) Zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.

20aaa) § 23 ods. 1 písm. a) tretí bod zákona č. 305/2013 Z. z. v znení zákona č. 238/2017 Z. z.

20ab) Napríklad zákon č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

21) § 17b zákona Slovenskej národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

21a) Napríklad zákon č. 442/2012 Z. z. o medzinárodnej pomoci a spolupráci pri správe daní, nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010.

21aa) § 17a zákona č. 652/2004 Z. z. v znení zákona č. 298/2016 Z. z.

22) § 2 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z.

22a) Napríklad Trestný poriadok v znení neskorších predpisov.

23) § 21 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb.o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

23a) § 2 ods. 3 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z.

24) Napríklad § 37 ods. 4 zákona č. 80/1997 Z. z. o Exportno-importnej banke Slovenskej republiky v znení zákona č. 623/2004 Z. z., § 90 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2009 Z. z.

25) Napríklad § 91 ods. 4 písm. c) a odseku 5 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov.

26) Napríklad § 22 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z.o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov.

27) Zákon č. 507/2001 Z. z. o poštových službách v znení neskorších predpisov.

27a) Zákon č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. v znení zákona č. 160/2005 Z. z.
27aa) § 5 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách.
27ab) § 63 zákona č. 351/2011 Z. z.
27ac) § 56 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z. z.
27ad) § 57 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z.
27b) § 5 zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
27c) § 8, § 10 až 12 a § 19 zákona č. 297/2008 Z. z. v znení neskorších predpisov.
28) Napríklad zákon č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
29) § 29 až 34 zákona č. 305/2013 Z. z. v znení neskorších predpisov.
29a) Zákon č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva.
29aa) § 11 ods. 1 a § 12 ods. 2 zákona č. 305/2013 Z. z. v znení zákona č. 325/2022 Z. z.
29ab) § 29 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. v znení neskorších predpisov.
31) Napríklad § 3 Trestného poriadku.
32) Zákon č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 465/2008 Z. z.
33) Zákon č. 98/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 106/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 609/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 530/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov.
34) Napríklad zákon č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
35) Zákon č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 213/2018 Z. z. v znení zákona č. 408/2021 Z. z.

Zákon č. 251/2024 Z. z.

36) § 3 až 8 zákona č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.
36a) § 79 ods. 6 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení zákona č. 331/2011 Z. z.
36aa) Zákon č. 251/2024 Z. z.
36b) § 17 ods. 5 zákona č. 595/2003 Z. z. v znení zákona č. 534/2005 Z. z.
37) § 151j až 151md Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.
37a) § 81 ~~ods. 4~~ ods. 3 písm. b) druhý bod zákona č. 222/2004 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z.
37aa) § 23 až 23d zákona č. 431/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov.

37ab) § 13a, 13b, 30c a § 30e zákona č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.
37ac) § 13a ods. 6, § 13b ods. 7, § 30c ods. 8 a § 30e ods. 9 zákona č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.
37ad) Zákon č. 177/2018 Z. z. o niektorých opatreniach na znižovanie administratívnej záťaže využívaním informačných systémov verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon proti byrokracii) v znení zákona č. 221/2019 Z. z.
37ae) Napríklad § 10 ods. 1 zákona č. 386/2002 Z. z. o štátnom dlhu a štátnych zárukách a ktorým sa dopĺňa zákon č. 291/2002 Z. z. o Štátnej pokladnici a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
37b) § 105b, 115 a 117 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.
38) § 544 až 558 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.
40) Zákon č. 358/2015 Z. z. o úprave niektorých vzťahov v oblasti štátnej pomoci a minimálnej pomoci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o štátnej pomoci).
41a) Napríklad § 19 ods. 5 zákona č. 106/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 4 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.
42) § 66ba ods. 3 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.
43) § 49 ods. 1 a § 56 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.
43a) § 101 ods. 1 a 6 Správneho súdneho poriadku.
43aa) § 12a zákona č. 442/2012 Z. z. v znení zákona č. 250/2022 Z. z.
44) Zákon č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 361/2014 Z. z.
44a) § 4a, 4b a 4c zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov
44aa) § 78 ods. 6 zákona č. 222/2004 Z. z.
44b) § 55d ods. 1, 5 až 7 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.
44c) § 9b ods. 1 zákona č. 466/2009 Z. z. v znení zákona č. 269/2015 Z. z.
44d) § 8 ods. 2 zákona č. 466/2009 Z. z. v znení zákona č. 531/2011 Z. z.
45) § 151e Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.
46) Napríklad § 42 ods. 2 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. v znení zákona č. 173/2004 Z. z., § 91 ods. 5 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení zákona č. 214/2006 Z. z., § 47 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch).
47) § 28 zákona č. 566/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov.
48) Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
48a) § 206f ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. v znení zákona č. 377/2016 Z. z.
49) § 151a až 151md Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

§ 73d až 73i zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
50) § 524 až 530 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb.
51) § 358 až 364 Obchodného zákonníka.

§ 580 a 581 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb.
51a) § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov.
52) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.
53) Napríklad § 151h Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

54) § 151ma ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 526/2002 Z. z.
55) § 15 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.
56) Napríklad zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.
56a) § 61 ods. 3 zákona č. 199/2004 Z. z. v znení zákona č. 130/2015 Z. z.
57) § 74 ods. 7 písm. g) zákona č. 448/2008 Z. z.
58) § 73 ods. 1 až 7 zákona č. 448/2008 Z. z.
59) Zákon č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
60) § 19 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
61) Napríklad zákon č. 238/1998 Z. z. o príspevku na pohreb v znení neskorších predpisov, zákon č. 280/2002 Z. z. o rodičovskom príspevku v znení neskorších predpisov, zákon č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.
62) Zákon č. 627/2005 Z. z. o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa v znení neskorších predpisov.
63) § 64 až 70 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
64) § 78e zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 87/2024 Z. z.

§ 77a až 77d zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 87/2024 Z. z.
65) Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 268/2006 Z. z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia v znení nariadenia vlády č. 469/2008 Z. z.
66) § 73 ods. 1 až 7 a § 74 ods. 7 písm. g) zákona č. 448/2008 Z. z.
67) § 716 až 719 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.
67a) § 90 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení zákona č. 437/2015 Z. z.
68) Napríklad § 195 až 198 Zákonníka práce.
69) § 92 ods. 11 zákona č. 448/2008 Z. z.
70) § 14 zákona č. 514/2008 Z. z. o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
71) Napríklad § 558 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb., § 323 Obchodného zákonníka.
72) § 78 až 85 zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov.
73) Zákon č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení zákona č. 479/2005 Z. z.
74) Zákon č. 206/2009 Z. z. o múzeách a galériách a o ochrane predmetov kultúrnej hodnoty a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.
75) § 73 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.
76) Napríklad § 8 zákona č. 190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.
77) § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z. v znení zákona č. 171/2005 Z. z.

§ 92 ods. 11 zákona č. 448/2008 Z. z.
78) § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z. v znení zákona č. 171/2005 Z. z.
79) § 12a až 12e zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov v znení zákona č. 219/1991 Zb.

§ 2 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.
80) Zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
81) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov.
82) § 2 písm. d) a § 13 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z. Devízový zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.
83) Zákon č. 10/2004 Z. z. o puncovníctve a skúšaní drahých kovov (puncový zákon) v znení zákona č. 221/2007 Z. z.
84) § 39 zákona č. 566/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov.
85) § 52 zákona č. 566/1991 Z. z. v znení neskorších predpisov.

86) Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov.
87) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.
88) § 5 a § 476 až 488 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.
89) Zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov.
90) § 76 až 153 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.
91) Napríklad zákon č. 104/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 105/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 199/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.
91a) Napríklad § 33, 33a a §52zzy ods. 3 až 13 zákona č. 595/2003 Z. z. v znení v neskorších predpisov.
92) Zákon č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.
92a) § 78 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

92b) § 79 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.
92ba) Napríklad zákon č. 431/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 98/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 289/2008 Z. z. v znení neskorších predpisov.
92c) Napríklad zákon č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 447/2015 Z. z. v znení zákona č. 375/2016 Z. z.
93) Zákon č. 466/2009 Z. z.

93a) § 106 až 107, § 166 až 171c zákona č. 7/2005 Z. z. v znení zákona č. 421/2020 Z. z.
93aa) § 13a Obchodného zákonníka.

93ab) § 82i ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 301/2016 Z. z.
94) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.
95) Zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov.
96) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.
97) Napríklad zákon č. 106/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 530/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov.
98) Zákon č. 312/2020 Z. z. o výkone rozhodnutia o zaistení majetku a správe zaisteného majetku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
99) § 5 zákona č. 312/2020 Z. z.